

Ježíš Kristus a věčné evangelium

Příručka pro učitele
Kurz náboženství 250

Kurz základních znalostí

Ježíš Kristus a věčné evangelium – příručka pro učitele

Kurz náboženství 250

Připomínky a návrhy na opravy jsou vítány. Zasílejte je prosím, včetně nalezených chyb, na adresu:

Seminaries and Institutes of Religion Curriculum Services

50 E. North Temple St., Floor 8

Salt Lake City, Utah 84150-0008

USA

E-mail: ces-manuals@ldschurch.org

Uveďte prosím své celé jméno, adresu, sbor a kůl.

Nezapomeňte uvést název příručky. Poté napište své připomínky či náměty.

© 2015, 2016 Intellectual Reserve, Inc.

Všechna práva vyhrazena

Vytištěno ve Spojených státech amerických

Vydání v angličtině schváleno: 8/14

Přeložení schváleno: 8/14

Název v originále: *Jesus Christ and the Everlasting Gospel Teacher Manual*

Czech

12554 121

Obsah

Úvod: <i>Ježíš Kristus a věčné evangelium – příručka pro učitele</i>	V
1 Ježíš je žijící Kristus	1
2 Ježíš Kristus má ústřední význam pro celou historii lidstva	5
3 Jehova a Jeho předsmrtelná služba	9
4 Jehova stvořil zemi	13
5 Ježíš Kristus byl Jehovou Starého zákona	17
6 Předobrazy, nástiny a symboly Ježíše Krista	21
7 Ježíš Kristus – Boží Jednorozený Syn v těle	25
8 Ježíš Kristus naplnil veškerou spravedlivost	30
9 Spasitelův hluboký vliv	33
10 Pojď, následuj mne	37
11 Ježíš Kristus chodil, dobře čině	41
12 Zázraky na stezkách Palestiny	46
13 Ježíš Kristus povolal Dvanáct apoštolů	51
14 Ježíš Kristus je Mesiáš	56
15 Ježíš Kristus ustanovil svátost	60
16 Spasitel usmířil hříchy celého lidstva	65
17 Spasitel trpěl a zemřel na kříži na Kalvárii	70
18 Spasitelovo působení v duchovním světě	74
19 Vstalt' jest	79
20 Spasitelovo působení mezi Jeho „dalšími ovce“	84
21 Ježíš Kristus zorganizoval svou Církev	88
22 Otec a Syn se zjevili Josephu Smithovi	93
23 Spasitel znovuzřídil své kněžství, Církev a evangelium	97
24 On žije!	101
25 Ježíš Kristus se jednoho dne vrátí	105
26 Ježíš Kristus bude vládnout jako Král králů a soudce světa	110
27 Ježíš Kristus je světlo, život a naděje světa	115
28 Osobní svědek Ježíše Krista	119
Materiálů na Rozdání	123

Úvod: *Ježíš Kristus a věčné evangelium* – příručka pro učitele (Kurz náboženství 250)

Co se očekává od učitele náboženství?

Při přípravě na výuku je důležité, abyste rozuměli cíli Seminářů a institutů náboženství:

„Naším účelem je pomáhat mládeži a mladým dospělým porozumět učení a Usmíření Ježíše Krista a spoléhat se na ně, stát se způsobilými obdržet požehnání chrámu a připravovat sebe, svou rodinu a ostatní na věčný život s Otcem v nebi.“ (*Výuka a studium evangelia – příručka pro učitele a vedoucí v Seminářích a institutech náboženství* [2012], x.)

Tohoto cíle můžete dosáhnout tím, že budete žít podle evangelia, efektivně vyučovat své studenty evangelium a náležitě se starat o svou třídu nebo program. Jestliže se budete připravovat a budete učit evangelium tímto způsobem, budete hodni vlivu Ducha Svatého.

Vaší příležitostí je pomoci studentům učit se Duchem, tak aby mohli posílit svou víru a prohloubit obrácení. Tohoto můžete studentům pomoci dosáhnout tím, že je povedete k tomu, aby rozpoznávali, chápali a pocíťovali pravdu a to, jak je důležitá, a tím, že je budete připravovat na to, aby uplatňovali důležité nauky a zásady evangelia Ježíše Krista.

Příručka *Výuka a studium evangelia* je základním zdrojem, který vám pomůže porozumět vyučovacímu procesu a tomu, jak můžete ve třídě uspět. Informací z této příručky využívejte často.

Jaké jsou cíle tohoto kurzu?

Tento kurz, *Ježíš Kristus a věčné evangelium* (Kurz náboženství 250), poskytuje studentům příležitost studovat věčnou službu Ježíše Krista, se zaměřením na Jeho božské role během celého Jeho předsmrtného, smrtného i posmrtného života. Inspirovanými zdroji používanými pro tento kurz jsou standardní díla, slova novodobých proroků a dokument nazvaný „Žijící Kristus – svědectví apoštolů“. (*Liahona*, duben 2000, 2.) Starší Richard G. Scott z Kvora Dvanácti apoštolů zdůraznil, jak je důležité studovat život a poslání Ježíše Krista:

„Důrazně vás vyzývám k tomu, abyste si vytvořili osobní studijní plán, jenž vám pomůže lépe pochopit a ocenit ony jedinečné, věčné a nekonečné účinky Kristova dokonalého naplnění Jeho božsky určeného povolání coby našeho Spasitele a Vykupitele. Vážné osobní přemítání o verších z písem doprovázené hledáním a upřímnou modlitbou prohloubí vaše porozumění Spasitelovu neocenitelnému Usmíření a vaši vděčnost za něj.“ („On žije! Sláva budiž Jeho jménu!“ *Liahona*,

květen 2010, 75.)

Když studenti pochopí a ocení význam Spasitelova božského povolání a vliv, který má na jejich život, upevní je to před životními výzvami a budou se cítit lépe připraveni diskutovat o Spasitelových božských rolích v plánu spasení, jehož nedílnou součástí je i jejich osobní život.

Co se očekává od studentů?

Studenti mají číst pasáže z písem a proslovy proroků uvedené v každé lekci v oddíle Četba pro studenty. Mají také splňovat požadavky na docházku a projevovat, že se orientují v materiálech ke kurzu.

Jak jsou uspořádány lekce v této příručce?

Tento kurz je určen pro jeden semestr a obsahuje 28 lekcí pro vyučovací hodiny o délce 50 minut. Pokud se vaše třída schází dvakrát týdně, proberte každou hodinu jednu lekci. Pokud se vaše třída schází jen jednou týdně na 90 až 100 minut, na každé hodině proberte lekce dvě. Osnova každé lekce se skládá ze čtyř částí:

- Úvod
- Doplnková četba
- Náměty pro výuku
- Četba pro studenty

Úvod

Tento oddíl obsahuje krátký úvod k tématům a cílům lekce.

Doplnková četba

V tomto oddíle jsou doporučeny zdroje, jako například poselství novodobých proroků, které vám mohou pomoci lépe porozumět naukám, zásadám a pravdám evangelia obsaženým v osnově dané lekce.

Náměty pro výuku

Oddíl Náměty pro výuku obsahuje materiál, který vám pomůže poznat, *čemu* učit a *jak* tomu učit. (Viz také oddíly 4.3.3 a 4.3.4 v příručce *Výuka a studium evangelia*.) Cílem doporučených výukových činností je pomoci studentům rozpoznat, pochopit a uplatňovat posvátné pravdy. Můžete se rozhodnout, že použijete některé nebo všechny náměty, a zároveň je přizpůsobit tak, aby odpovídaly vašemu osobnímu stylu výuky a vyhovovaly potřebám a situaci vašich studentů. Při zvažování toho,

jak přizpůsobit látku uvedenou v lekci, se řiďte touto radou staršího Dallina H. Oakse z Kvora Dvanácti apoštolů:

„President Packer často učí, že si máme látku nejprve osvojit a pak ji teprve přizpůsobit. Jsme-li ve všech ohledech obeznámeni s předepsanou lekcí, kterou máme učit, můžeme se řídit Duchem a lekci přizpůsobit. Avšak co se týče této možnosti, existuje pokušení, že namísto osvojování začneme hned přizpůsobovat. Jde o vyváženost. Je třeba neustále dávat pozor. Avšak zásada nejdříve si osvojit a pak teprve přizpůsobovat vám pomůže neztratit pevnou půdu pod nohama.“

(„A Panel Discussion with Elder Dallin H. Oaks“ [Seminaries and Institutes of Religion Satellite Broadcast, Aug. 7, 2012]; si.lds.org.)

Oddíl Náměty pro výuku obsahuje vždy nejméně jedno prohlášení nauky nebo zásady, které je vyznačeno tučným písmem. Když studenti tyto nauky a zásady objevují a dělí se o to, čemu se naučili, jejich formulace se může lišit od té, která je uvedena v příručce. Jestliže se toto stane, dbejte na to, abyste nevyvolali dojem, že jejich odpověď je špatná. Pokud by však jejich formulace mohla být ještě přesnější či správnější, opatrně jim pomozte ujasnit si, jak danou věc správně chápat.

Abyste studentům pomohli osvojit si zvyk celoživotního studia písem, učte je, jak používat studijní pomůcky, které jsou k dispozici v písmech ve vydání Svatých posledních dnů. Během lekce využívejte příležitostí pomoci studentům procvičit si dovednosti a metody týkající se studia písem. (Viz *Výuka a studium evangelia*, 20–23.) Budete-li to dělat, studenti si písma více oblíbí a získají schopnost nacházet odpovědi na své otázky a učit se, jak být vedeni mocí Ducha Svatého.

Četba pro studenty

V tomto oddíle je uveden přehled pasáží z písem a proslovů generálních autorit Církve, jež studentům pomohou lépe porozumět tématům, která se v dané lekci probírají. Povzbuzujte studenty, aby si tyto materiály přečetli vždy předtím, než přijdou na hodinu. Díky studiu těchto inspirovaných materiálů nejenže budou lépe připraveni zapojit se do diskusí ve třídě, ale také hlouběji porozumějí tématům kurzu. Na začátku semestru dejte studentům celý seznam „Četby pro studenty“.

Jak se mohu připravit na výuku?

Pán vám bude při přípravě na výuku pomáhat. Při přípravě by mohlo být užitečné položit si tyto otázky:

- Modlil(a) jsem se o to, abych obdržel(a) vedení Ducha Svatého?
- Prostudoval(a) jsem si zadané bloky písem a doplňkovou četbu?
- Pročetl(a) jsem si studijní osnovu a zjistil(a) jsem, zda je v ní něco, co je třeba přizpůsobit nebo upravit, aby to odpovídalo potřebám mých studentů?
- Jak mohu provádět průběžnou kontrolu toho, co a jak studenti čtou, abych zajistil(a), že studenti ze zadané četby získávají co nejvíce?
- Jak mohu pomoci každému studentovi plně se během hodiny zapojovat?

Pomoci vám mohou také následující náměty:

- Povzbuzujte studenty, aby si před každou lekcí přečetli zadané pasáže z písem, články a proslovy.
- Očekávejte od studentů, že budou naplňovat roli žáků.
- Často studentům poskytněte příležitost vysvětlovat nauky a zásady vlastními slovy, dělit se o vhodné zážitky a vydávat svědectví ohledně toho, co vědí a cítí.
- Obměňujte výukové činnosti a přístupy, které používáte v jednotlivých lekcích i v jednotlivých dnech.
- Vytvářejte studijní atmosféru, která přivolává Ducha a v níž studenti mají výsadu i zodpovědnost vyučovat jeden druhého a také se jeden od druhého učit. (Viz NaS 88:78, 122.)

Starší Richard G. Scott z Kvora Dvanácti apoštolů učil:

„Zajistěte, aby se ostatní hojně zapojovali, protože když student použije svobodu jednání, Ducha Svatého to oprávní k tomu, aby ho poučil. ... Když studenti vlastními slovy pronášejí pravdy, tyto pravdy jim jsou potvrzeny v duši a posilují jejich osobní svědectví.“ („To Understand and Live Truth“ [večer se starším Richardem G. Scottem, 4. února 2005], 3; si.lds.org.)

Jak mohu lekce přizpůsobit studentům s postižením?

Při přípravě na výuku pamatujte na studenty, kteří mají zvláštní potřeby. Přizpůsobte činnosti a svá očekávání tak, abyste jim pomohli dosáhnout úspěchu. Některým studentům může například pomoci to, když budou mít přístup k audio nahrávkám písem. Ty je možné snadno stáhnout ze stránek LDS.org.

Další náměty a zdroje naleznete na stránce se zdroji pro postižené na adrese disabilities.lds.org a v příručce s pokyny pro Semináře a instituty náboženství v oddíle nazvaném Adapted Classes and Programs for Students with Disabilities [Třídy a programy přizpůsobené studentům s postižením].

LEKCE 1

Ježíš je žijící Kristus

Úvod

Novodobí svědkové prohlásili: „Jako Jeho řádně vysvěcení apoštolové vydáváme svědectví – že Ježíš je žijící Kristus.“ („Žijící Kristus – svědectví apoštolů“, *Liahona*, duben 2000, 2.) Svět očividně neví, kdo Ježíš Kristus ve skutečnosti je a jaký je Jeho vztah k Bohu Otci, a proto je důležité,

abychom o Božím Milovaném Synu měli důvěryhodné svědky. Tato lekce pomůže studentům rozpoznat tuto potřebu a poznat, jak mohou o Ježíši Kristu lépe svědčit členům své rodiny, přátelům a bližním.

Doplňková četba

- „Žijící Kristus – svědectví apoštolů“, *Liahona*, duben 2000, 2.
- Dieter F. Uchtdorf, „Moc osobního svědectví“, *Liahona*, listopad 2006, 37–39.

Náměty pro výuku

Žijící Kristus

Na tabuli napište tuto otázku:

Kdo je Ježíš Kristus a proč v Něj věříte?

Řekněte studentům, že mnozí lidé odpovídají na tuto otázku tím, že vydají svědectví. Jedno takové svědectví je vyjádřeno v náboženské písni „Já vím, že žije Spasitel“. (*Náboženské písně*, č. 76.) Rozdejte studentům text této písně a rozdělte je do čtyř skupin. Každé skupině zadejte jednu sloku písně a vyzvěte je, aby si slova přečetli. Po uplynutí dostatečné doby položte tyto otázky:

- Která slova nebo části textu této písně vyjadřují, kdo je Ježíš Kristus a co pro nás dělá? (Možné odpovědi: „světů Král“, „Boží Syn“, „přítel a rádce“, „můj Spasitel“, „můj Vykupitel“. Světlem nám plní duši, žehná nám láskou, pomáhá nám, utěšuje nás, dává nám odvahu.)
- Kterými slovy je v této písni popsáno, jaký vliv na nás může mít svědectví o Ježíši Kristu? (Možné odpovědi: „útěcha“, „odvaha“.)

Řekněte členům třídy, že První předsednictvo a Kvorum Dvanácti apoštolů veřejně vydalo společné svědectví o Ježíši Kristu v dokumentu „Žijící Kristus – svědectví apoštolů“. (Viz *Liahona*, duben 2000, 2.) Každému studentovi dejte kopii tohoto svědectví a vysvětlete, že mnoho témat, která se objevují v lekcích tohoto kurzu, vychází z nauk a zásad zmíněných v tomto inspirovaném dokumentu. Požádejte některého studenta, aby přečetl první odstavec:

„Když si připomínáme narození Ježíše Krista, ke kterému došlo před dvěma tisíci lety, předkládáme své svědectví o skutečnosti Jeho nesrovnatelného života a o nekonečné moci Jeho

velké smírné oběti. Nikdo jiný neměl tak hluboký vliv na všechny ty, kteří žili a kteří ještě budou na zemi žít.“ („Žijící Kristus – svědectví apoštolů“, *Liahona*, duben 2000, 2.)

- Jak byste si přáli, aby vás v tomto semestru ovlivnilo studium Ježíše Krista a Jeho věčného evangelia? (Až studenti odpovědí, mohli byste zdůraznit, že **upřímné studium života Ježíše Krista nám pomůže ocenit, jak hluboký vliv na náš život Ježíš má a může mít.**)
- V jakém smyslu Spasitel ovlivnil všechny lidi, kteří kdy žili nebo budou žít na zemi? (Až budou studenti odpovídat, nezapomeňte zdůraznit Spasitelovo všeobecné Usmíření.)

Řekněte studentům, že tento kurz se zaměřuje na Spasitelovu věčnou službu během Jeho předsmrtného, smrtného a posmrtného života. Díky studiu Spasitelových mnoha božských rolí se prohloubí jejich láska k Němu a jejich svědectví o Něm.

Jan 20:30–31; 1. Nefi 6:4; 2. Nefi 25:23, 26

Písma byla napsána proto, aby lidé mohli uvěřit v Ježíše Krista

Zeptejte se studentů, kolik knih bylo podle jejich názoru napsáno o Ježíši Kristu. Vysvětlete, že jakékoli řádné studium života Ježíše Krista musí být založeno na písmech. Požádejte tři studenty, aby se střídali při čtení těchto veršů z písem: Jan 20:30–31; 1. Nefi 6:4; a 2. Nefi 25:23, 26. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a vyhledali, proč jsou pro nás písmo při studiu Spasitelovy věčné služby cenným zdrojem.

- O jaké zásadě, která se týká účelu písem, se v těchto pasážích hovoří? (I když studenti mohou použít různá slova, v jejich odpovědích by měla zaznít tato zásada: **Díky studiu pasáží z písem o Spasiteli se naše svědectví o Něm posílí a my se Mu více přiblížíme.**)

Ukažte následující citát staršího D. Todda Christoffersona z Kvora Dvanácti apoštolů a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Hlavním smyslem všech písem je naplnit nám duši vírou v Boha Otce a v Jeho Syna Ježíše Krista. ...

... Víra přichází skrze svědectví Svatého Ducha naší duši, od Ducha k duchu, když slyšíme nebo čteme slovo Boží. A pokud i nadále hodujeme na slově, víra se rozvíjí.“ („Požehnání plynoucí z písem“, *Liahona*, květen 2010, 34, 35.)

- Jak nám písmo mohou pomoci posílit víru v Ježíše Krista nebo nás k Němu přivést blíže?
- Jak studium písem posiluje vaši víru v Ježíše Krista a vaše svědectví o Něm?

Každému studentovi dejte kopii zdrojů pro tento kurz uvedených v oddíle Četba pro studenty. (Může to být papírová kopie nebo můžete studentům vysvětlit, kde tento přehled najdou v elektronické podobě.) Vyzvěte je, aby četbu pro studenty

určenou pro tento kurz zahrnují v tomto semestru do svého každodenního studia písem. Ujistěte je, že pokud tuto výzvu přijmou, budou učeni Duchem Svatým a přílnou těsněji ke Spasiteli.

Staňme se svědky Ježíše Krista

Vysvětlete studentům, že o Spasiteli nestačí jen studovat v písmech. Musíme také získat osobní duchovní důkaz neboli svědectví mocí Ducha Svatého, že Ježíš je Kristus, Pomazaný, náš Spasitel a Vykupitel. Přečtěte členům třídy tento citát presidenta Dietera F. Uchtdorfa z Prvního předsednictva:

„Nemůžeme spoléhat na svědectví jiných lidí. Potřebujeme to vědět sami. President Gordon B. Hinckley řekl: ‚Každý Svatý posledních dnů má zodpovědnost vědět pro sebe s jistotou nad veškerou pochybnost, že Ježíš je vzkříšený žijící Syn živého Boha.‘ („Fear Not to Do Good“, *Ensign*, May 1983, 80.)

Zdrojem této jisté znalosti a pevného přesvědčení je božské zjevení, ‚svědectví pak Ježíšovo jestiť duch prorocství‘. (Zjevení 19:10.)

Toto svědectví přijímáme, když Svatý Duch hovoří k duchu, který se nachází v nás. ...

Středem tohoto svědectví bude vždy víra v Ježíše Krista ... a v Jeho božské poslání.“ („Moc osobního svědectví“, *Liahona*, listopad 2006, 38.)

- Proč má být podle vás Ježíš Kristus středem našeho svědectví?
- Co by si podle vás Spasitel přál, abyste se svým svědectvím o Něm dělali?

Ukažte následující citát staršího D. Todda Christoffersona z Kvora Dvanácti apoštolů a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Lidé by měli být schopni vidět v nás něco z Ježíše Krista. To, jak jednáme, mluvíme, díváme se, a dokonce i to, jak přemýšlíme, bude odrážet Krista a Jeho život. ... Ačkoli jsme nebyli s Ním během Jeho služby, když badáme v písmech, můžeme v nich *vidět* Ježíše i to, co řekl a udělal. A když následujeme tento příklad, vydáváme tím svědectví o Něm.“ („Jak se stát svědkem Krista“, *Liahona*, březen 2008, 60.)

Položte studentům doplňující otázky:

- Jakým způsobem jste někdy zažili to, že by druzí vydávali svědectví o Ježíši Kristu svými skutky?
- Když přemýšlíte o světě, ve kterém žijete, co můžeme dělat pro to, aby naše svědectví o Spasiteli mohlo mít vliv na druhé?

Vydejte svědectví, že **když mocí Ducha Svatého získáme svědectví o Ježíši Kristu, máme zodpovědnost se o ně dělit.**

Vyzvěte studenty, aby žili tak, aby byli každý den připraveni svědčit o Ježíši Kristu svými slovy i skutky. Povzbuďte je, aby na hodinu přicházeli vždy s tím, že si přečetli zadanou četbu pro studenty, a s ochotou podělit se o postřehy, klást otázky a zapojovat se do diskuse ve třídě.

Četba pro studenty

- Jan 20:30–31; 1. Nefi 6:4; 2. Nefi 25:23, 26.
- „Žijící Kristus – svědectví apoštolů“, *Liahona*, duben 2000, 2.
- Dieter F. Uchtdorf, „Moc osobního svědectví“, *Liahona*, listopad 2006, 37–39.

LEKCE 2

Ježíš Kristus má ústřední význam pro celou historii lidstva

Úvod

Novodobí proroci ve svém svědectví o tom, jak zásadní je role Ježíše Krista v plánu Nebeského Otce, prohlásili: „Se vši vážností vydáváme svědectví, že Jeho život, který je ústředním bodem celé lidské historie, nezačal v Betlémě, ani neskončil na Kalvárii.“ („Žijící Kristus – svědectví apoštolů“, *Liahona*, duben 2000, 2.) Tato lekce studentům pomůže lépe

porozumět tomu, že Nebeský Otec v předsmrtném světě ustanovil plán spasení a předustanovil Jehovu, předsmrtného Ježíše Krista, aby byl ústřední postavou tohoto plánu. Studenty to povzbudí k tomu, aby Ježíše Krista učinili středem svého života ve smrtelnosti.

Doplňková četba

- Robert D. Hales, „Svoboda jednání je v plánu života nezbytná“, *Liahona*, listopad 2010, 24–27.
- Dallin H. Oaks, „The Great Plan of Happiness“, *Ensign*, Nov. 1993, 72–75.

Náměty pro výuku

Alma 12:22–34

Spasitel je středem Božího plánu

Ukažte následující citát staršího Alexandra B. Morrisona ze Sedmdesáti a požádejte některého studenta, aby ho přečetl. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zjistili, co Nebeský Otec předložil svým dětem v předsmrtném světě:

„Kdysi dávno, ještě předtím, než vznikla tato země, na které nyní přebýváme, náš Bůh Otec ... ustanovil plán. ... [Tento] plán poskytl všem Božím dětem dokonalý způsob, jak získat nesmrtelnost a obdržet věčný život.“ („Life – the Gift Each Is Given“, *Ensign*, Dec. 1998, 15–16.)

- Jaká požehnání v Božím plánu můžeme podle slov staršího Morrisona nakonec obdržet? (Vysvětlíte, že nesmrtelnost znamená být vzkříšeni – a již nikdy fyzicky nezemřít – a že věčný život znamená takový život, jaký vede Bůh.)

Vyzvěte studenty, aby si přečetli Almu 12:25 a zjistili, jak Boží plán nazývá Alma a kdy byl tento plán připraven. Požádejte je, aby se podělili o to, co našli. (Alma učil, že Boží „plán vykoupení“ byl ustanoven „od založení světa“. Až studenti odpovědí, mohli byste zdůraznit, že Boží plán se dále nazývá „milosrdný plán velkého Stvořitele“ [2. Nefi 9:6]; „plán spasení“ [Alma 24:14]; „veliký plán

Věčného Boha“ [Alma 34:9]; „veliký plán štěstí“ [Alma 42:8]; a „věčná smlouva“ [NaS 22:1; 45:9; 66:2].)

Pak studenty vyzvěte, aby si ve dvojicích prostudovali Almu 12:22–32 a zjistili, proč se Boží plán nazývá plán vykoupení. Poté, co jim poskytnete dostatečný čas, několik z nich požádejte, aby se o to, co zjistili, podělili s ostatními členy třídy. Studentům dále pomozte pochopit tyto verše tím, že jim položíte tyto otázky:

- Co by se s námi podle Almova učení stalo na věčnosti bez plánu vykoupení? (Bez plánu vykoupení by nemohlo dojít ke vzkříšení mrtvých ani k vykoupení z hříchu, kvůli čemuž by lidstvo navždy zůstalo ve ztraceném a padlém stavu fyzické a duchovní smrti. [Viz také 2. Nefi 9:6–13].)
- Proč bylo nezbytné, aby nám byla poskytnuta možnost tyto podmínky překonat?

Požádejte některého studenta, aby přečetl Almu 12:33–34. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zjistili, co Bůh poskytl pro vykoupení svých dětí. Pomozte studentům formulovat nauku nebo zásadu obsaženou v těchto verších tím, že se jich zeptáte:

- Jak byste shrnuli to, co je nám díky Ježíšovi v Božím plánu nabídnuto? (V odpovědích studentů by mělo zaznít: **Jestliže činíme pokání a nezatvrzujeme srdce, dostane se nám prostřednictvím Jednorozeného Božího Syna milosrdenství a odpuštění hříchů. Jedině prostřednictvím Ježíše Krista můžeme obdržet odpuštění hříchů a vstoupit do přítomnosti Nebeského Otce.**)

Vydejte svědectví, že Ježíš Kristus má v Božím plánu ústřední význam a že díky Jeho Usmíření je nám poskytnuta možnost obdržet nesmrtelnost a věčný život.

Abraham 3:24–27; 1. Petrova 1:19–20

Ježíš Kristus byl předustanoven, aby byl naším Spasitelem

Vyzvěte studenty, aby si přečetli Abrahama 3:24–27 a 1. Petrovu 1:19–20 a zjistili, co se v těchto verších říká o Spasitelově roli v Božím plánu. Poté položte následující otázky. (*Poznámka:* Položíte-li studentům otázky tohoto typu, můžete jim pomoci naučit se, jak rozebrat pasáže z písem a rozpoznat nauky, kterým se v nich učí.)

- Co je v Abrahamovi 3:26 míněno slovy „první stav“ a „druhý stav“? („První stav“ znamená předsmrtelnou existenci a „druhý stav“ znamená život ve smrtelnosti.)
- O kterých třech osobách se hovoří v Abrahamovi 3:27 a co každá z nich udělala? (Nebeský Otec, Ježíš Kristus a Satan. Zdůrazněte, že v **předsmrtelném světě Nebeský Otec předustanovil svého Prvorozeného Syna Ježíše Krista, aby se stal ústřední postavou Jeho plánu.**)

Ujistěte se, že studenti rozumějí tomu, že Ježíš byl v předsmrtelném světě znám jako Jehova. Poté se zeptejte:

- Když Jehova řekl Otci: „Zde jsem, pošli mne“, k čemu se tím zavázal, že učiní ve smrtelnosti? (Učit svému evangeliu, založit svou Církev, trpět a zemřít za naše hříchy a vstát z mrtvých.)

- Co pro nás, ve vztahu k našim možnostem v budoucnosti, znamenalo to, že Nebeský Otec vybral za našeho Vykupitele Jehovu?

Vyzvěte studenty, aby si přečetli Mojžíše 4:2 a vyhledali další důležité pravdy, které souvisejí s tím, že Nebeský Otec vybral Jehovu, aby se stal naším Spasitelem a Vykupitelem. Až budou studenti vysvětlovat, co našli, ujistěte se, že v jejich odpovědích zazní tyto pravdy: **Jehova byl vybrán od samého začátku. Jedním z důvodů, proč byl vybrán Jehova, je to, že se snažil činit Otcovu vůli a dát všem slávu Jemu.** Abyste ještě více zdůraznili tyto pravdy, ukažte a přečtěte tento citát staršího Jeffreyho R. Hollanda z Kvora Dvanácti apoštolů:

„[Ježíš Kristus] byl zřejmě jediným, kdo byl v oné předsmrtné radě dostatečně pokorný a ochotný, aby byl k [uskutečnění nekonečného Usmíření] předustanoven.“ („Usmíření Ježíše Krista“, *Liahona*, březen 2008, 35.)

Vyzvěte studenty, aby si představili, jaké by to asi bylo, kdyby byli přítomni oznámení Nebeského Otce všem Jeho dětem, že naším Spasitelem bude Jeho Prvorozený Syn Jehova. Pak ukažte tento citát Proroka Josepha Smitha (1805–1844) a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Při prvním uspořádání v nebi jsme byli přítomni všichni a viděli jsme, jak byl vybrán a určen Spasitel a jak byl vytvořen plán spasení, a my jsme to schválili.“ (*Učení presidentů Církve: Joseph Smith* [2008], 207.)

- Co jste podle vašeho názoru o Jehovovi věděli, že vás to vedlo k tomu, abyste Ho podpořili v Jeho povolání a ustanovení být naším Spasitelem a Vykupitelem?

Ukažte níže uvedený citát staršího Neala A. Maxwella (1926–2004) z Kvora Dvanácti apoštolů. Pak dejte studentům chvílku na to, aby si zapsali své myšlenky a pocity ohledně Spasitele, zatímco budou přemítat o božské pravdě, které učil starší Maxwell:

„Nikdo toho nenabídl tak mnoho tolika lidem prostřednictvím tak mála slov, jako když Ježíš řekl: ‚Zde jsem, pošli mne.‘ (Abr. 3:27.)“ („Jesus of Nazareth, Savior and King“, *Ensign*, May 1976, 26.)

Zvažte možnost požádat několik studentů, aby se s ostatními členy třídy podělili o to, co si zapsali.

Jak můžeme Spasitele učinit středem svého života ve smrtelnosti

Vyzvěte studenty, aby se vrátili k Abrahamovi 3:25, kde se dozvídáme, že záměrem Nebeského Otce bylo to, aby smrtelnost byla dobou zkoušky, díky níž se uvidí, zda budeme dodržovat Jeho příkázání. Ukažte níže uvedený citát staršího Roberta D. Halese z Kvora Dvanácti apoštolů. Požádejte některého studenta, aby citát přečetl, a ostatní členy třídy vyzvěte, aby zjistili, jaké rozhodnutí musíme během své zkoušky ve smrtelnosti učinit:

„Uvažte toto – v předsmrtelném životě jsme se rozhodli následovat Spasitele, Ježíše Krista! A protože jsme tak učinili, mohli jsme přijít na zemi. Svědčím, že když se Spasitele rozhodneme následovat i nyní, zatímco jsme tady na zemi, obdržíme na věčnosti ještě větší požehnání. Vězte však, že se i nadále musíme rozhodovat, že budeme následovat Spasitele. V sázce je věčnost, a naše moudré používání svobody jednání a naše skutky jsou nezbytné k tomu, abychom získali věčný život.“ („Svoboda jednání je v plánu života nezbytná“, *Liahona*, listopad 2010, 25.)

Abyste studentům pomohli rozpoznat a pochopit zásady nebo pravdy, kterým učí starší Hales, položte jim tyto otázky:

- Co se z citátu staršího Halese dozvídáme o našich rozhodnutích v tomto životě? (Až studenti odpovědí, vydejte jim svědectví, že **díky tomu, že se rozhodneme učinit Spasitele středem svého života, zatímco žijeme zde na zemi, obdržíme větší požehnání na věčnosti.**)
- Co podle vašeho názoru starší Hales myslel slovy „v sázce je věčnost“?
- Které postoje a skutky například naznačují, že se někdo rozhodl následovat Ježíše Krista? (Odpovědi studentů pište na tabuli.)

Vysvětlete, že pro většinu z nás je snadné soustředit se na Spasitele v neděli. Jak ho však můžeme více zahrnout do svého života i během týdne? Dejte studentům čas, aby se zamysleli nad tím, co dnes udělali pro to, aby se zaměřili na Spasitele. Vyzvěte je, aby si zapsali, co mohou dnes udělat pro to, aby učinili Spasitele více středem svého života. Povzbudte je, aby se v duchu Nebeskému Otci zavázali, že to udělají.

Na závěr vydejte svědectví o pravdách, které jste dnes probírali.

Četba pro studenty

- Alma 12:22–34; 34:9; 42:8, 11; Nauka a smlouvy 22:1; 45:9; 66:2; Abraham 3:24–27; 1. Petrova 1:19–20; Mojžíš 4:2.
- Robert D. Hales, „Svoboda jednání je v plánu života nezbytná“, *Liahona*, listopad 2010, 24–27.

LEKCE 3

Jehova a Jeho předsmrtná služba

Úvod

Podle novodobých proroků učil Ježíš Kristus „pravdám věčnosti, skutečnosti naší předpozemské existence, účelu našeho života na zemi a možností, které budou mít synové a dcery Boží v životě, který přijde“. („Žijící Kristus – svědectví apoštolů“, *Liahona*, duben 2000, 2.) V této lekci se studenti

dozvědí, že jejich víra v to, že Jehova (Ježíš Kristus) vykoná Usmíření, jim v předpozemském životě umožnila přemoci Satana ve Válce v nebi. Studenti také poznají, že v předsmrtném světě Jehova daleko převyšoval všechny Boží děti ve všech božských vlastnostech.

Doplňková četba

- Richard G. Scott, „Jesus Christ, Our Redeemer“, *Ensign*, May 1997, 53–54, 59.
- „The Father and the Son: A Doctrinal Exposition by the First Presidency and the Quorum of the Twelve Apostles“, *Ensign*, Apr. 2002, 13–18.

Náměty pro výuku

Zjevení 12:7–11; Mojžíš 4:3

Jehovova role ve Válce v nebi

Napište na tabuli slovo *válka* a zeptejte se studentů, co je napadne, když si představí válku. Pak je vyzvěte, aby si zběžně pročtli Zjevení 12:7, 9 a zjistili, jaká válka je zde popsána. (Válka v nebi.) Požádejte studenty, aby vysvětlili, jak chápou, co se v této válce odehrálo.

Ukažte tento citát staršího Bruce R. McConkieho (1915–1985) z Kvora Dvanácti apoštolů a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„O jakou válku se jednalo v případě [Války v nebi]? O tutéž, jako jsou ty, které se odehrávají na zemi; ten jediný druh války, který dokáže vést Satan a duchovní bytosti – válka slov, vřava názorů, střet ideologií; válka mezi pravdou a omylem.“
(*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 3:518.)

Zeptejte se studentů:

- Jak se podle staršího McConkieho Válka v nebi podobala válce, kterou vede Satan proti Božím dětem ve smrtelnosti?

Požádejte některého studenta, aby přečetl Zjevení 12:10, a jiného, aby přečetl Mojžíše 4:3. Mohli byste studentům navrhnout, aby si tyto dva verše spojili křížovými odkazy tak, že si do písem k *Mojžíšovi* 4:3 napíší na okraj stránky Zjevení 12:10 a naopak. Vysvětlíte, že „žalobník bratří“ (Zjevení 12:10) byl Satan. Poté se zeptejte:

- Jak byl podle Mojžíše 4:3 Satan vyvržen z předsmrtného světa?

Vyzvěte studenty, aby si přečetli Zjevení 12:11. Pomozte jim formulovat zásadu, které učí tento verš, tím, že jim položíte tyto otázky:

- Jak byste shrnuli, čemu verš 11 učí o účincích Usmíření Ježíše Krista? (Studenti by měli rozpoznat tuto pravdu: **Protože bylo jisté, že Ježíš Kristus vykoná Usmíření, jeho účinky se projevovaly už v předsmrtném světě.** Proto je Kristus nazýván Beránkem zabitým od počátku světa. [Viz Zjevení 13:8; viz také Mosiáš 4:7; Mojžíš 7:47.]
- Jak můžete to, co je zaznamenáno ve Zjevení 12:11, použít tak, aby vám to pomohlo ve vaší osobní válce, kterou v tomto životě vedete proti Satanovi? (Až studenti odpovědí, napište na tabuli tuto zásadu: **Satana můžeme přemoci tím, že budeme spoléhat na Ježíše Krista, který vykonal Usmíření, a tím, že budeme vydávat svědectví a budeme svému svědectví věrni.**)

Abraham 3:15–25; Nauka a smlouvy 138:55–56

Jehova nad námi vyniká ve všem

Řekněte studentům, že v předsmrtném životě jsme se připravovali na to, že přijdeme na zemi. Ukažte tento citát Proroka Josepha Smitha (1805–1844) a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Sám Bůh shledav, že je uprostřed duchů a slávy, a protože byl inteligentnější, považoval za vhodné stanovit zákony, pomocí nichž by i ostatní mohli mít výsadu rozvíjet se podobně jako On. Díky vztahu, který máme s Bohem, jsme v situaci, kdy se můžeme rozvíjet v poznání. On má moc stanovit zákony, aby učil slabší inteligence, aby mohly být oslaveny s Ním.“ (*Učení presidentů Církve: Joseph Smith* [2008], 208.)

Položte studentům tyto doplňující otázky:

- Co se z citátu Josepha Smitha dozvídáme o tom, co si Nebeský Otec přeje ve vztahu k nám? (Nebeský Otec si přeje, abychom se rozvíjeli a duchovně se zdokonalovali – abychom se mohli stát více takovými, jako je On.)

Napište na tabuli tyto otázky a vyzvěte studenty, aby si prostudovali Abrahama 3:24–25, kde najdou odpovědi:

- *Kdo byl onen „jeden, jenž byl jako Bůh“? (Verš 24.)*
- *Jakou roli hrál?*
- *Co má být podle něj jedním z účelů smrtelnosti?*

Až uplyne dostatek času, požádejte studenty, aby se podělili o odpovědi s ostatními členy třídy. Pak vyzvěte studenty, aby v Nauce a smlouvách 138:55–56 vyhledali informace o tom, co bylo učiněno pro přípravu Božích dětí, aby ve smrtelnosti uspěly. Abyste studentům pomohli vztáhnout tyto verše na sebe, zeptejte se:

- Jak jsme se podle těchto veršů připravovali na příchod na zemi?

Vyzvěte studenty, aby se na chvíli zamysleli nad tím, jaké vlastnosti měl Spasitel v předsmrtném světě. Požádejte některého studenta, aby přečetl Abrahama 3:19, 21. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zjistili, čemu se zde učí o Ježíši Kristu. Až studenti odpovědí, dejte jim kopii níže uvedených citátů staršího Neala A. Maxwella (1926–2004) a staršího Bruce R. McConkieho (1915–1985) z Kvora Dvanácti apoštolů. Vyzvěte je, aby si tyto citáty přečetli a označili si slova a části textu, které učí o Spasiteli:

„[Ježíš Kristus] *inteligencí a tím, co dokázal, zdaleka předčí schopnosti a výkony jednotlivých lidí, kteří kdy žili, žijí a ještě budou žít – samostatně i všech dohromady!* (Viz Abr. 3:19.)“ (Neal A. Maxwell, „O, Divine Redeemer“, *Ensign*, Nov. 1981, 8.)

„Všichni duchové lidí, zatímco ještě pobývali ve věčné přítomnosti, podřízeni zákonu a vybaveni svobodou jednání, rozvíjeli vlohy, talenty, schopnosti a dovednosti všeho druhu, typu a úrovně. Během onoho předlouhého období života, který tehdy existoval, se zrodila nekonečná rozmanitost talentů a schopností. ...

Pán nás všechny obdařil svobodou jednání; dal nám zákony, které nám umožnily rozvíjet se a dělat pokroky a stát se takovými, jako je On; a radil nám a nabádal nás, abychom se drželi cesty, která vede ke slávě a oslavení. Sám byl ztělesněním a zosobněním všeho dobrého. Byl obdařen všemi žádoucími vlastnostmi a stránkami v nekonečné plnosti. Všechny Jeho poslušné děti se tím či oním způsobem začaly stávat takovými, jako je On. Mezi námi byla velká rozmanitost a úrovně talentů a schopností, tak jako je tomu tady. Někteří vynikali v tom a druzí v něčem jiném. Prvorozený však vynikal nad námi všemi ve všem.“ (Bruce R. McConkie, *The Mortal Messiah*, 4 vols. [1979–1981], 1:23.)

Položte studentům doplňující otázky ohledně toho, co je v těchto citátech zaujalo. Pokud bude třeba, zeptejte se:

- Co se od těchto dvou apoštolů dozvídáte o tom, jaké jedinečné rysy měl Jehova v předsmrtném světě? (Studenti by měli rozumět tomu, že **Jehova v předsmrtném světě předčil společné schopnosti a výkony všech dětí Nebeského Otce.**)

Dejte studentům několik minut na to, aby se zamysleli nad Spasitelovou předsmrtnou službou a zapsali si všechno, co je při tom napadne nebo co pocítí. Požádejte několik z nich, aby se s ostatními členy třídy podělili o to, co si zapsali. Na závěr lekce povzbuďte studenty, aby se zamysleli nad tím, jak jim poznání Spasitelovy předsmrtné služby a Jeho jedinečných vlastností může pomoci více Ho milovat a mít v Něj větší víru.

Četba pro studenty

- Zjevení 12:7–11; Abraham 3:15–25; Nauka a smlouvy 138:55–56.

- Richard G. Scott, „Jesus Christ, Our Redeemer“, *Ensign*, May 1997, 53–54, 59.

LEKCE 4

Jehova stvořil zemi

Úvod

V dokumentu „Žijící Kristus – svědectví apoštolů“ se uvádí: „Pod vedením svého Otce se [Ježíš Kristus] stal stvořitelem země. ‚Všecky věci‘ skrze něho učiněny jsou, a ‚bez něho nic není učiněno, což učiněno jest.‘ (Viz Jan 1:3.)“ (*Liahona*,

duben 2000, 2.) Jestliže studenti porozumějí věčným účelům stvoření země, mohou žít s větším odhodláním naplnit míru svého vlastního stvoření.

Doplňková četba

- Russell M. Nelson, „Stvoření“, *Liahona*, červenec 2000, 102–106.
- Je-li ve vašem jazyce dostupná úvaha Neala A. Maxwella „Our Creator’s Cosmos“, v knize *By Study and by Faith: Selections from the Religious Educator*, ed. Richard Neitzel Holzapfel and Kent P. Jackson (2009), 37–50, zvažte možnost přečíst ji.

Náměty pro výuku

Genesis 1:1; Jan 1:1–3; Židům 1:1–2; Jákob 4:9; Nauka a smlouvy 38:1–3; 76:22–24; 104:14–17; Mojžíš 1:30–33; 2:1

Jehova stvořil zemi

Ukažte nějakou věc, kterou pro vás někdo vyrobil (např. jako dárek). Podělte se se členy třídy o to, co pocítíte vůči této věci a vůči člověku, který ji vyrobil. Poté se zeptejte:

- Při jaké příležitosti vyrobil někdo něco pro vás? Co jste pocít'ovali vůči člověku, který to vyrobil?

Vyzvěte studenty, aby porovnali tyto verše a našli mezi nimi rozdíly: Genesis 1:1; Jan 1:1–3; Efezským 3:9; Židům 1:1–2; a Mojžíš 2:1. Požádejte studenty, aby na tabuli napsali přehled toho, jakých shod a jakých rozdílů si mezi těmito pasážemi všimli. (*Poznámka:* Tím, že se studenti učí porovnávat pasáže z písem a nacházet mezi nimi rozdíly, mohou vidět nauky a zásady zřetelněji.) Poté se zeptejte:

- Kdo podle těchto veršů z písem stvořil zemi? (Zdůrazněte, že **zemi stvořil Jehova pod vedením Otce**. Neboli, jak učil starší Russell M. Nelson z Kvora Dvanácti apoštolů: „Celé stvoření bylo naplánováno [Nebeským Otcem].“ („Stvoření“, *Liahona*, červenec 2000, 102.)

Poskytněte studentům dostatek času na to, aby si přečetli a porovnali Nauku a smlouvy 76:22–24; 104:14–17 a Mojžíše 1:30–33 a aby zjistili, co dalšího Jehova stvořil. Je-li třeba, poukažte na to, že stvořil světů bezpočtu a že „země je plná, a je více než dosti“. (NaS 104:17.) Pomozte studentům rozebrat tuto zásadu tím, že se jich zeptáte:

- Co z této zásady vyplývá ohledně toho, co Spasitel musel vědět, když tvořil zemi? (Bylo třeba, aby věděl, kolik lidí bude během všech různých historických období žít na zemi a jaké budou mít potřeby.)

Vysvětlete, že jedna věc je vědět, *kdo* stvořil zemi, ale něco jiného je vědět, *jakou* *mocí* byla země stvořena. Vyzvěte studenty, aby porovnali Mormona 9:16–17; Nauku a smlouvy 38:1–3 a Jáкова 4:9 a spojili si je křížovými odkazy a aby zjistili, *jak* byla země stvořena. Požádejte je, aby vlastními slovy vysvětlili, co tyto pasáže znamenají. Potom ukažte tento citát:

„Ježíš Kristus stvořil tento svět a vše v něm. Stvořil také mnoho dalších světů. Učinil tak prostřednictvím moci kněžství, pod vedením našeho Nebeského Otce.“ (*Zásady evangelia* [2009], 23.)

Zdůrazněte, že ve skutečnosti se z písem dozvídáme jen málo podrobností o tom, jak byla země stvořena, ačkoli je nám slíbeno, že takové detaily budou jednoho dne zjeveny. (Viz NaS 101:32–34.) Písma nás učí mnohem více ohledně účelu Stvoření.

Diskutujte společně jako skupina o těchto otázkách:

- Když pozorujete svět kolem sebe, čemu vás Boží stvoření učí o Spasiteli, o Jeho kněžství a o Jeho postavení v předsmrtném světě?
- Jak porozumění těmto pravdám ovlivňuje váš postoj k Ježíši Kristu a vaše svědectví o NĚm?
- Jak porozumění těmto pravdám ovlivňuje váš postoj k zemi?

Než pokročíte dál, zdůrazněte studentům, že zatímco Spasitel stvořil zemi, Nebeský Otec je otec našeho ducha a stvořil fyzické tělo Adama a Evy.

1. Nefi 17:36; 2. Nefi 2:23–25; Nauka a smlouvy 49:16–17; Mojžíš 1:27–33, 39

Účel stvoření země

Rozdělte studenty do dvojic a vyzvěte je, aby si přečetli Mojžíše 1:27–33, 39; 1. Nefiho 17:36 a Nauku a smlouvy 49:16–17. Mohli byste jim navrhnout, aby si v těchto verších označili slova a části textu, které jim pomohou formulovat odpověď na tuto otázku: „Jak byste někomu ze svých přátel vysvětlili, *proč* byla země stvořena?“ Požádejte několik dvojic, aby se o své odpovědi podělily s ostatními členy třídy. Studenti si mají uvědomit, že **Jehova stvořil zemi proto, aby poskytl místo, kde by Boží děti mohly žít a činit pokrok směrem k věčnému životu.** Zeptejte se:

- Co znamenají slova „mírou člověka“ v Nauce a smlouvách 49:17? (Je-li třeba, podívejte se do komentáře k Nauce a smlouvám 49:16–17 v příručce *Doctrine and Covenants Student Manual* [(Church Educational System manual, 2001), 106].)

Vyzvěte studenty, aby si přečetli 2. Nefiho 2:18–25, a pak se zeptejte:

- Jak by podmínky v zahradě Eden zabránily Adamovi a Evě činit pokrok v plánu spasení, který připravil Nebeský Otec?
- Jak Pád Adama pomohl k tomu, aby země naplnila účel svého stvoření? (Umožnil Adamovi a Evě plodit děti.)

- Jak nám důsledky Pádu, popsané ve verši 23, pomáhají činit pokrok v plánu Nebeského Otce?

Dejte každému studentovi kopii níže uvedených citátů staršího Bruce R. McConkieho (1915–1985) a sestry Julie B. Beckové, bývalé generální presidentky Pomocného sdružení. Poskytněte studentům dostatek času na to, aby si tyto citáty přečetli a zamysleli se, jakou roli má Stvoření v Božím plánu pro spasení Jeho dětí.

„A tak stejně jistě jako spasení přichází díky Usmíření, přichází spasení i díky Pádu. ...

A také si pamatujme, že k Pádu mohlo dojít díky tomu, že nekonečný Stvořitel ... učinil zemi a člověka a všechny formy života v takovém stavu, že mohli padnout. ... Vše bylo stvořeno tak, že to mohlo padnout neboli změnit se, a tak byl zaveden takový typ a druh existence, který byl zapotřebí k tomu, aby mohly začít působit všechny požadavky a podmínky Otcova věčného plánu spasení.

Toto první časné stvoření všech věcí ... bylo svou podstatou rajske. V prehistorii a v době Edenu žily všechny formy života ve vyšším stavu, který se lišil od toho, jenž převládá nyní. Následně padly dolů, ale současně je to posunulo dále a kupředu. Do světa měly ještě vstoupit smrt a plození.“ (Bruce R. McConkie, „Christ and the Creation“, *Ensign*, June 1982, 9.)

© Busath.com

„V Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů máme teologii rodiny, která je založena na Stvoření, Pádu a Usmíření. Stvoření země poskytlo místo, kde mohou rodiny žít. Bůh stvořil muže a ženu, kteří představovali dvě základní poloviny rodiny. To, že Adam a Eva budou zpečetěni a vytvoří věčnou rodinu, bylo součástí plánu Nebeského Otce.

Pád rodině umožnil růst. Adam a Eva byli vedoucími rodiny, kteří se rozhodli pro smrtelnost. Pád jim umožnil mít syny a dcery.

Usmíření umožňuje, aby rodina byla spolu zpečetěna na věky. Umožňuje rodinám mít věčný růst a dosáhnout dokonalosti. Plán štěstí, také nazývaný plánem spasení, byl plánem vytvořeným pro rodiny. Je třeba, aby dorůstající pokolení rozumělo tomu, že hlavní pilíře naší teologie se soustřeďují v rodině.“ (Julie B. Beck, „Teaching the Doctrine of the Family“, *Ensign*, Mar. 2011, 12.)

- Jak vám tyto citáty pomáhají pochopit rozhodující roli Stvoření v celkovém Božím plánu pro spasení Jeho dětí?
- Proč je důležité, abychom porozuměli tomu, že země byla stvořena proto, aby pomohla jednotlivcům i rodinám dosáhnout oslavení? (Až studenti odpovědí, napište na tabuli tuto zásadu: **Když porozumíme účelu stvoření země, můžeme si vytvořit větší touhu naplnit účel svého stvoření.**)

Vysvětlete studentům, že pečetící moc kněžství umožňuje manželovi, manželce a dětem být spolu i po smrti. Bez pečetící moci, která byla znovuzřízena skrze Eliáše, by Boží děti nemohly obdržet plnost požehnání oslavení a tento účel stvoření země by se nenaplnil, protože, jak se píše v Nauce a smlouvách, „země by byla zcela zpustošena“. (NaS 2:3; viz také Malachiáš 4:6.)

Na závěr lekce vydejte svědectví o těchto důležitých pravdách: 1) Jehova stvořil zemi pod vedením Otce; 2) stvořil zemi proto, aby poskytl místo, kde by Boží děti mohly žít a činit pokrok směrem k věčnému životu; a 3) když porozumíme účelu stvoření země, můžeme si vytvořit větší touhu naplnit účel svého stvoření.

Povzbud'te studenty, aby se zamysleli nad tím, co mohou dělat, aby vyjádřili vděčnost za to, co Ježíš Kristus stvořil. Povzbud'te studenty, aby se řídili všemi nabádáními Ducha, která během lekce pocítili.

Četba pro studenty

- Genesis 1:1; Jan 1:1–3; Židům 1:1–2; Mojžíš 2:1; Mormon 9:16–17; Nauka a smlouvy 38:1–3; 76:22–24; 104:14–17; Jákob 4:9; Nauka a smlouvy 101:32–34; Mojžíš 1:27–33, 39; 1. Nefi 17:36; Nauka a smlouvy 49:16–17.
- Russell M. Nelson, „Stvoření“, *Liahona*, červenec 2000, 102–106.

LEKCE 5

Ježíš Kristus byl Jehovou Starého zákona

Úvod

Novodobí proroci prohlásili ve svědectví o Spasiteli Ježíši Kristu, že „byl velkým Jehovou Starého zákona“. („Žijící Kristus – svědectví apoštolů“, *Liahona*, duben 2000, 2.) Ježíš Kristus založil jako Jehova věčné evangelium Nebeského Otce

na zemi v každé dispensaci časů, aby shromáždil všechny Boží děti, které se ztratily. Když poznáme neměnný charakter Ježíše Krista a Jeho věčné evangelium, můžeme posílit svou víru v Něj.

Doplňková četba

- Russell M. Nelson, „Smlouvy“, *Liahona*, listopad 2011, 86–89.
- „The Abrahamic Covenant“, *The Pearl of Great Price Student Manual* (Church Educational System manual, 2000), 93–98.
- „Enrichment Section A: Who Is the God of the Old Testament?“ *Old Testament Student Manual: Genesis–2 Samuel*, 3rd ed. (Church Educational System manual, 2003), 45–48.

Náměty pro výuku

Exodus 3:11–14; 6:2–3; Jan 8:52–53, 56–59; 18:5, 8; 3. Nefi 15:5; Abraham 1:16; 2:8

Ježíš Kristus byl Jehovou Starého zákona

Požádejte studenty, aby řekli, jaká znají jména a tituly, které se používají pro Spasitele. Jejich odpovědi pište na tabuli. Řekněte studentům, že dnes budete mluvit o jednom významném jménu neboli titulu, pod kterým byl Ježíš Kristus znám před svým působením ve smrtelnosti. Vyzvěte je, aby si přečetli Jana 8:52–53, 56–59. Poté se zeptejte:

- Jaké otázky kladli Židé Spasiteli?
- Co podle vás Ježíš myslel slovy: „Prvé nežli Abraham byl, já jsem“? (Verš 58.)

Abyste studentům pomohli definovat výraz „já jsem“, rozdělte je do dvojic a vyzvěte je, aby si přečetli Exodus 3:11–14; 6:2–3 a zjistili, jak sám sebe označoval Bůh Starého zákona. Po uplynutí dostatečné doby položte tyto otázky:

- Jakými jmény se podle těchto veršů označoval Bůh Starého zákona? (Poukažte na to, že v Překladu Josepha Smitha se v Exodu 6:3 [pouze v anglickém vydání Bible] píše: „Já jsem Pán Bůh Všemohoucí; Pán JEHOVA. A nedal jsem jim poznat své jméno?“ Viz také Abraham 1:16.)
- Jak tyto verše objasňují význam slov Ježíše Krista: „Prvé nežli Abraham byl, já jsem“? (Studenti by měli rozpoznat to, že **Ježíš Kristus byl Jehova, Bůh Starého zákona a onen veliký JÁ JSEM.**)

Ukažte studentům tyto citáty:

„Toto je to nejodvážnější a nejotevřenější prohlášení o božskosti, jaké kdy někdo učinil nebo mohl učinit. ‚Prvé nežli Abraham byl, byl jsem já, Jehova.‘ To znamená: ‚Já jsem Bůh Všemohoucí, veliký JÁ JSEM. Existuji sám o sobě, jsem Věčný. Jsem Bůh vašich otců. Mé jméno je: JSEM, KTERÝŽ JSEM.‘“ (Bruce R. McConkie, *Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1965–1973], 1:464.)

Jehova je „smluvní jméno neboli vlastní jméno Boha Izraelského. Označuje ‚Neměnného‘.“ (Bible Dictionary, „Jehovah“.)

- Proč je důležité vědět, že Ježíš Kristus byl Jehovou Starého zákona? (V odpovědích by měla zaznít tato pravda: **Bůh vždy předával své evangelium skrze svého Syna, Ježíše Krista.** Viz také 3. Nefti 15:5, kde je zaznamenána Spasitelova nauka o tom, že On byl tím, kdo dal zákon.)

Mohli byste požádat některého studenta, aby přečetl tento citát presidenta Josepha Fieldinga Smitha (1876–1972):

„Všechna zjevení, která byla předána po Pádu, přišla skrze Ježíše Krista, který je Jehovou Starého zákona. ... Otec [Elohim] od Pádu nikdy nejednal s lidmi přímo a osobně a nikdy se nezjevil z jiného důvodu, než aby představil svého Syna a vydal o Něm svědectví.“ (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 1:27.)

- Jak vám poznání toho, že Jehova, neboli Ježíš Kristus, je neměnný, pomáhá mít v Něj víru? (V odpovědích by mohlo zaznít například to, že **poznání toho, že Ježíš Kristus je neměnný, nám pomáhá mít víru v to, že stejně tak jako dodržel zaslíbení, která dal lidem v písmech, dodrží i to, co slibuje nám.**)

Poukažte na to, že začátkem post-biblické doby bylo hebrejské jméno Jehova (které se v literatuře obvykle vyskytovalo jako *Jahve*) považováno za příliš posvátné na to, aby se vyslovovalo. V novodobém judaismu je nahrazováno slovem *Adonai*, což znamená „Pán“.

Genesis 13:14–16; 17:1–9; Mojžíš 6:51–52, 64–66; Abraham 1:18–19; 2:8–11

Jehova ustanovil věčné evangelium v dávných dobách

Vyzvěte studenty, aby si ve dvojicích přečetli Mojžíše 6:51–52, 64–66 a zjistili, čemu Jehova učil Adama. Vysvětlete jim, že Jehova ve verších 51–52 promlouval jménem Otce. Poté se zeptejte:

- Čeho jste si všimli na evangeliu, kterému byl Adam učen? (Je to totéž evangelium, které se učí i dnes. [2. Nefti 31:10–16 je příkladem toho, že totéž evangelium bylo učeno i na americkém kontinentu.] Zvažte možnost zdůraznit tuto pravdu tím, že napíšete na tabuli tuto větu: **Evangelium Ježíše Krista je věčné a neměnné v každé dispensaci evangelia.**)

Řekněte studentům, že Jehova v pozdější dispensaci obnovil své věčné evangelium skrze smlouvu s Abrahamem, která je známá jako Abrahamova smlouva. Rozdělte studenty na dvě poloviny. Jednu polovinu vyzvěte, aby si prostudovala Genesis 13:14–16; 17:2–8; Abrahama 1:18–19; 2:8–11 a udělala seznam zaslíbení, která dal Pán Abrahamovi. Druhou polovinu vyzvěte, aby si prostudovala Genesis 17:1–5, 9; Abrahama 1:19; 2:8–11 a udělala seznam toho, co bylo od Abrahama požadováno, aby obdržel zaslíbená požehnání. (*Poznámka:* Když se studenti učí rozpoznávat v písmech seznamy, budou schopni lépe rozpoznávat klíčové body, které se daný pisatel písem snažil zdůraznit.)

Zatímco budou studenti číst, přepište na tabuli tuto tabulku a ponechejte místo na odpovědi:

<i>Abrahamova smlouva</i>	
<i>Zaslíbení učiněná Abrahamovi</i>	<i>Abrahamovy zodpovědnosti</i>

Po uplynutí přiměřeného času požádejte několik studentů z každé skupiny, aby přišli k tabuli a napsali to, co se dozvěděli, pod odpovídající nadpis. Zvažte možnost shrnout Abrahamovu smlouvu tím, že studentům ukážete tento citát a požádáte některého studenta, aby ho přečetl:

„Abraham obdržel evangelium a byl vysvěcen k vyššímu kněžství (NaS 84:14; Abr. 2:11) a vstoupil do celestiálního manželství, což je smlouva oslavení (NaS 131:1–4; 132:19, 29). Abraham obdržel zaslíbení, že všechna požehnání těchto smluv budou nabídnuta jeho smrtelnému potomstvu (NaS 132:29–31; Abr. 2:6–11). Tyto smlouvy a zaslíbení se společně nazývají Abrahamovou smlouvou. Znovuzřízením této smlouvy bylo znovuzřízení evangelia v posledních dnech, neboť skrze ně jsou všechny národy země požehnány (Gal. 3:8–9, 29; NaS 110:12; 124:58; Abr. 2:10–11).“ (Průvodce k písmům, „Abrahamova smlouva“; scriptures.lds.org.)

Zdůrazněte, že Otec od počátku uzavíral se svými dětmi smlouvy, aby je shromáždil skrze pravdy, obřady a požehnání věčného evangelia. Znovuzřízení evangelia zahrnuje i znovuzřízení Abrahamovy smlouvy. Což znamená, že Abrahamova smlouva je významnou součástí nové a věčné smlouvy, která je plností evangelia Ježíše Krista. Zeptejte se studentů:

- Jak poznání toho, že jsme potomci Abrahama a dědici všeho, co mu Bůh zaslíbil, ovlivňuje to, jak žijete?
- Jak skutečnost, že požehnání zaslíbená Abrahamovi a jeho potomstvu jsou nám dostupná, posiluje rodiny a vede nás v rozhodnutích, která činíme?

Požádejte studenty, aby se podělili o to, jak mohou zajistit zaslíbená požehnání této smlouvy pro sebe a pro svou rodinu – minulou, současnou i budoucí.

Jozue 24:3–13; 1. Nefi 17:23–32

Jehova žehnal dávnému Izraeli a vedl ho

Řekněte studentům, že součástí Abrahamovy smlouvy bylo i to, že Jehova slíbil požehnání evangelia Abrahamovu potomstvu a lidem, kteří se s ním shromáždili. Vyzvěte jednu polovinu třídy, aby si přečetla Jozua 24:3–13, a druhou, aby si přečetla 1. Nefiho 17:23–32. Řekněte jim, aby se zaměřili na slova a části textu, které učí tomu, co Jehova udělal pro dávný Izrael. Mohli byste navrhnout, aby si to, co najdou, označili. Po uplynutí přiměřené doby je požádejte, aby se podělili o to, co zjistili. Parafrázujte odpovědi studentů na tabuli. Pro lepší porozumění tomu, proč Jehova dělal něco z toho, co dělal, požádejte některého studenta, aby přečetl Exodus 6:2–6. Zeptejte se členů třídy:

- Jaký důvod uvedl Jehova pro to, proč učinil mnohé z toho, co čteme v Jozuovi a v 1. Nefim?
- Co se z toho dozvídáte o zaslíbeních, která vám Pán dal? (Zatímco budou studenti odpovídat, napište na tabuli tuto zásadu: **Když žijeme věrně, Pán dodrží sliby, které nám dává.**)

Požádejte některého studenta, aby přečetl tento citát presidenta Dietera F. Uchtdorfa:

„Protože Bůh je věrný a dodržel své sliby v minulosti, můžeme s důvěrou doufat, že Bůh dodrží sliby, které nám dal, v přítomnosti i v budoucnosti. V čase zármutku se můžeme pevně držet naděje, že věci budou „působiti společně pro dobro [naše]“ [NaS 90:24].“ („Nekonečná moc naděje“, *Liahona*, listopad 2008, 23.)

- Jak vám může znalost Jehovových dávných skutků pomoci v období zkoušek?
- Co z toho, co učinil pro dávný Izrael, učiní i pro vás?

Vydejte svědectví o tom, že Ježíš Kristus požehnal Božím dětem v každé dispensaci času věčným evangeliem. Stejně jako dávný lid smlouvy obdržel od Pána zaslíbená požehnání, můžeme je obdržet i my pod podmínkou poslušnosti.

Četba pro studenty

- Jan 8:51–59; 18:5, 8; Exodus 3:11–14; 6:2–3; 3. Nefi 15:5; Mojžíš 6:51–52, 64–66; Genesis 17:1–9; Abraham 1:18–19; 2:8–11.
- „Enrichment Section A: Who Is the God of the Old Testament?“ *Old Testament Student Manual: Genesis–2 Samuel*, 3rd ed. (Church Educational System manual, 2003), 45–48.

LEKCE 6

Předobrazy, nástiny a symboly Ježíše Krista

Úvod

Novodobí proroci prohlásili, že Ježíš Kristus „zavedl svátost jako připomínku své velké smírné oběti“. („Žijící Kristus – svědectví apoštolů“, *Liahona*, duben 2000, 2.) Kromě obřadu svátosti hovoří písmo také o množství událostí, situací, předmětů a lidí, kteří nám mají připomínat poslání a službu

Ježíše Krista a mají pro nás být poučením. Tato lekce studentům pomůže zamyslet se nad některými těmito předobrazy, nástiny a symboly z písem, které nás mají směřovat ke Spasiteli.

Doplňková četba

- Russell M. Nelson, „In This Holy Land“, *Tambuli*, Feb. 1991, 10–19.
- „Enrichment Section C: Symbolism and Typology in the Old Testament“, *Old Testament Student Manual: Genesis–2 Samuel*, 3rd ed. (Church Educational System manual, 2003), 111–115.

Náměty pro výuku

2. Nefi 11:4; Mojžíš 6:63

Symbols Krista v písmech

Ukažte několik obrázků známých znaků či symbolů, jako například:

Až studenti rozpoznají význam jednotlivých znaků, požádejte je, aby jmenovali další příklady snadno rozeznatelných znaků či symbolů.

Rozdělte studenty do dvojic. Ať si každá dvojice prostuduje 2. Nefiho 11:4 a Mojžíše 6:63 a porovná je. Vyzvěte studenty ve dvojicích, aby diskutovali o tom, co mají tyto verše společného a čemu učí o Ježíši Kristu a o účelu Božích stvoření. Až studenti prodiskutují to, co se dozvěděli, zeptejte se:

- Jak byste formulovali ústřední pravdu zaznamenanou v těchto verších? (V odpovědích by měla zaznít tato pravda: **Všechny věci byly stvořeny proto, aby svědčily o Ježíši Kristu.**)
- Co například „bylo Bohem dáno“ a „je symbolem“ (2. Nefi 11:4) Ježíše Krista?

Řekněte studentům, že všechna písmo obsahují předobrazy, nástiny, symboly a podobenství Ježíše Krista. Vysvětlete, že předobrazy, nástiny, symboly a podobenství představují významnější skutečnosti. Například *Liahona*

popsaná v Knize Mormonově představuje slova Kristova. V této části lekce se zaměříme na předobrazy a obrazy, které se nacházejí ve Starém zákoně. Mnoho z těchto obrazů je v podobě lidí, předmětů, událostí a situací. (Možná pomůže, když tyto kategorie napíšete na tabuli.) Přepište na tabuli tento seznam veršů z písem nebo je studentům rozdejte:

Předobrazy, nástiny a symboly Ježíše Krista

Starozákonní předobrazy, nástiny a symboly Ježíše Krista	Naplnění v životě Krista
Genesis 22:1–14	Jan 3:16; 19:16–18; Jákob 4:4–5
Exodus 3:7–8, 10–12	Matouš 1:21; 2. Nefi 6:17
Exodus 12:3, 5–7, 13–14, 46	Jan 1:29; 19:14, 31–36; 1. Petrova 1:18–19
Exodus 16:14–15, 18	Jan 6:5–10, 48–51
Leviticus 8:15, 30; 17:11	Židům 9:22; 13:12
Leviticus 16:2–6, 17	Židům 9:6–12; 10:11–12
Leviticus 22:19–22	Židům 9:14; Nauka a smlouvy 20:22
Numeri 21:4–9	Jan 3:14–15; Helaman 8:13–15
Jonáš 1:17; 2:10	Matouš 12:38–40

Pověřte vždy jednoho nebo více studentů, aby si prostudovali jednu skupinu pasáží z písem a připravili se na vysvětlení starozákonní symboliky a toho, jakým způsobem poukazuje na Ježíše Krista. Po uplynutí přiměřené doby studenty požádejte, aby řekli, co zjistili.

Pokud to čas dovolí, zvažte také možnost diskutovat o některých symbolech Krista, o kterých pojednává starší Russell M. Nelson z Kvora Dvanácti apoštolů ve svém článku „In This Holy Land“. (*Tambuli*, Feb. 1991, 10–19.)

Prodiskutujte se třídou tyto otázky:

- Proč bylo podle vás všechno stvořeno pro to, aby to představovalo či symbolizovalo Spasitele?
- Jakou hodnotu má to, když se stále snažíme rozpoznávat, jak všechno svědčí o Ježíši Kristu? (Ujistěte se, že studenti rozumějí této zásadě: **Když rozpoznáváme předobrazy, nástiny a symboly, které svědčí o Ježíši Kristu, můžeme se toho o Něk více dozvědět.**)
- Jak posílilo nebo posiluje vaši víru ve Spasitele něco, co Ho symbolizuje?
- Co můžete dělat pro to, abyste rozpoznávali Krista v symbolech, které nám byly dány?

2. Nefi 11:2–6

Symbolsy a obrazy Krista ve smlouvách a obřadech evangelia

Vysvětlete, že tato část lekce se zaměřuje na různé aspekty evangelia Ježíše Krista, které obsahují symboly a obrazy Krista. Vyzvěte studenty, aby si přečetli 2. Nefiho 11:2–6 a zjistili, z čeho se Nefi těšil. Mohli byste navrhnout, aby si to, co najdou, označili.

- Z čeho se Nefi těšil?

Poukažte na slova „ze smluv Páně“ ve verši 5. Vysvětlete, že smlouvy a obřady jsou důležitou součástí věčného evangelia Ježíše Krista. Mnohé prvky smluv a obřadů jsou symbolické – učí nás o Ježíši Kristu a vedou nás k Němu. Ukažte níže uvedený citát staršího Bruce R. McConkieho (1915–1985) z Kvora Dvanácti apoštolů a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Každý božský obřad nebo úkon ustanovený Bohem, každá oběť, symbolika a podobenství; všechno, co Bůh kdy dal svému lidu – to vše bylo ustanoveno a zřízeno takovým způsobem, aby to svědčilo o Jeho Synu a zaměřovalo víru věřících lidí na Něj a na vykoupění, k jehož vykonání byl předustanoven.“ (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ* [1978], 28.)

- Jaké nauce či zásadě učí tento citát? (Jednou z možných odpovědí je to, že **v obřadech evangelia uvidíme symboly Krista, pokud se na ně zaměříme.**)
- Jak nám tato znalost může pomáhat, když se účastníme obřadů evangelia?

Vyzvěte studenty, aby si prostudovali Římanům 6:3–6 a 3. Nefiho 18:7, 11 a vyhledali symboly, které se týkají Spasitele. Poté se zeptejte:

- Jak například mohou smlouvy či obřady evangelia učit o Spasiteli a pomáhat vám na Něj pamatovat?

Abyste studentům pomohli pocítit, jak pravdivé a důležité je učit se rozpoznávat předobrazy a symboly Krista, položte jim otázky podobné těmto:

- Který symbol Spasitele má pro vás nějaký zvláštní význam?
- Co děláte pro to, abyste si tohoto symbolu všímali?
- Jak požehnala váš život skutečnost, že to vnímáte jako symbol Krista?

Vyzvěte studenty, aby uplatňovali zásady z této lekce tím, že si napíší, jak mohou lépe rozpoznávat předobrazy, nástiny a symboly Spasitele v písmech, v obřadech evangelia a v každodenním životě. Vyzvěte je, aby si vybrali některý den v blízké budoucnosti, kdy se vědomě zaměří na obrazy, předměty nebo události, které jim připomínají Spasitele. Povzbudte je také, aby si vedli seznam toho, co najdou, a aby se o něj podělili s někým z rodiny nebo přátel či třeba prostřednictvím sociálních sítí.

Četba pro studenty

- 2. Nefi 11:2–6; Mojžíš 6:63.

- Russell M. Nelson, „In This Holy Land“, *Tambuli*, Feb. 1991, 10–19.

LEKCE 7

Ježíš Kristus – Boží Jednorozený Syn v těle

Úvod

V dávných dobách bylo Spasitelovo narození radostnou zprávou, kterou mnozí oznamovali – Bůh seslal svého Syna, aby vykoupil svět. Dokument „Žijící Kristus – svědectví apoštolů“ prohlašuje, že Ježíš je „Prvorozeným Otce,

Jednorozeným Synem v těle, Vykupitelem světa“. (*Liahona*, duben 2000, 2–3.) V této lekci se studenti dozvědí, proč bylo rozhodující, aby se Ježíš narodil ze smrtelné matky a nesmrtelného Otce.

Doplňková četba

- Robert E. Wells, „Our Message to the World“, *Ensign*, Nov. 1995, 65–66.

Náměty pro výuku

Matouš 1:18–24; Lukáš 1:26–35; Mosiáš 3:7–8

„*Jednorozený Otcův*“

Začněte hodinu tím, že pustíte video „The Nativity“ [„Narození Ježíše“] (2:59). (Před hodinou si ho stáhněte a sami se na něj podívejte.)

Po zhlédnutí videa se zeptejte:

- Které aspekty Spasitelova narození jsou pro vás důležité a proč?

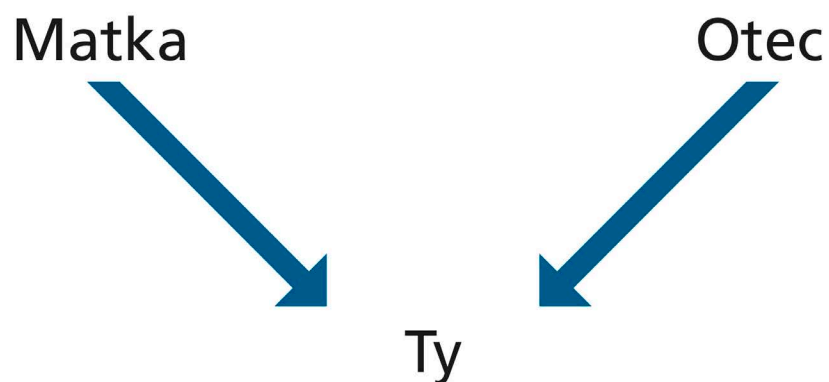
Řekněte studentům, že v této lekci budou diskutovat o jednom aspektu narození Ježíše Krista, který je zásadní pro to, abychom rozuměli Spasitelově schopnosti naplnit Jeho roli v Otcově plánu.

Požádejte některého studenta, aby přečetl Matouše 1:18–19, a členy třídy vyzvěte, aby si v duchu představovali situaci, kterou tyto verše popisují. (*Poznámka:* Představování si je jedna z dovedností týkajících se studia písem, která nám pomáhá oživit vyprávění z písem a přiblížit ho skutečnosti.) Poté se studentů zeptejte, jak by se asi cítili, kdyby byli v podobné situaci jako Jozef. Vyzvěte je, aby si přečetli Matouše 1:20–24 a zjistili, proč se Jozef rozhodl Marii „tajně propustiti“ (verš 19), což znamenalo, že by zasnoubení s ní v soukromí zrušil. (*Poznámka:* Definování složitých slov a částí textu studentům pomáhá porozumět písmům. Pro tyto verše můžete použít následující vysvětlení: 1) jméno *Ježíš* [v aramejštině *Ješua*] znamená „Jehova je spasení“ nebo „Jehova spasil“; 2) verš z písem, na který se odkazuje Matouš 1:22–23, je v Izaiáši 7:14; a 3) jméno *Immanuel* znamená „Bůh s námi“.)

Požádejte některého studenta, aby přečetl Lukáše 1:26–30. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zjistili, čemu tyto verše učí o Marii. Požádejte je, aby vysvětlili to, co zjistili. Potom požádejte některého studenta, aby přečetl Lukáše 1:31–35, zatímco členové třídy budou text sledovat. Zeptejte se:

- Jak tyto verše potvrzují, kdo je Otcem Ježíše?

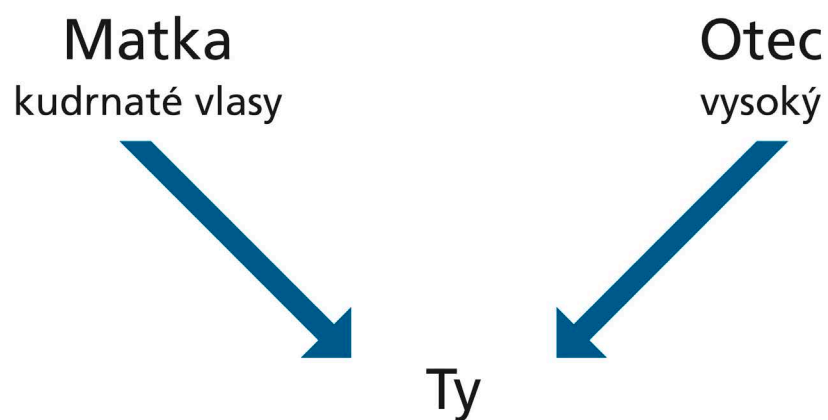
Na tabuli nakreslete toto schéma:

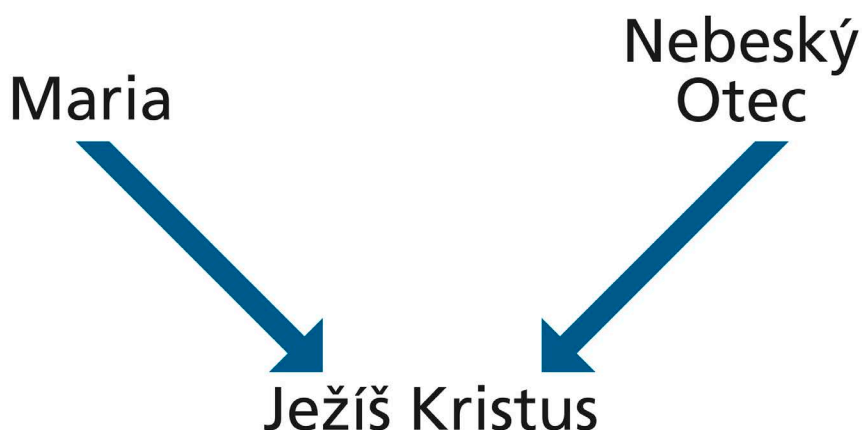
Položte některému členovi třídy tyto otázky:

- Jaký fyzický rys jsi například zdědil(a) po svém otci? Jaký fyzický rys jsi například zdědil(a) po své matce?

Napište studentovu odpověď do schématu na tabuli (viz uvedený příklad):

Smažte předchozí schéma a nakreslete na tabuli toto:

Ukažte tento citát staršího Jamese E. Talmage (1862–1933) z Kvora Dvanácti apoštolů a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Toto Dítě, které se mělo Marii narodit, bylo počato z Elohima, Věčného Otce, nikoli porušením přírodních zákonů, ale v souladu s jejich vyšším projevem; ... V Jeho povaze měly být zkombinovány moci Božství se schopnostmi a možnostmi smrtelnosti; a to prostřednictvím běžného působení základního zákona dědičnosti, vysloveného Bohem, prokázaného vědou a připuštěného filosofií, že živé bytosti se mají rozmnožovat – podle svého druhu. Dítě Ježíš mělo zdědit fyzické, duševní a duchovní vlastnosti, rysy, sklony a moci, které byly charakteristické pro Jeho rodiče, z nichž jeden byl nesmrtelný a oslavený – Bůh, a druhý byl člověk – žena.“ (*Jesus the Christ*, 3rd ed. [1916], 81.)

- Které důležité vlastnosti Spasitel zdědil po každém ze svých rodičů?

Až budou studenti odpovídat, pište na tabuli pod jméno „Maria“ vlastnosti, které Ježíš Kristus zdědil po své matce (jako například smrtelnost – schopnost trpět bolest a fyzicky zemřít). Pod slova „Nebeský Otec“ pište vlastnosti, které Ježíš zdědil po svém Otci (jako například moci Božství – nesmrtelnost neboli moc žít na věky; viz Jan 10:17–18).

Pak požádejte některého studenta, aby přečetl Mosiáše 3:7–8. Zeptejte se:

- Proč Spasitel potřeboval jak moci smrtelnosti, tak nesmrtelnosti, aby mohl vykonat Usmíření? (Až budou studenti odpovídat, ujistěte se, že rozumějí této pravdě: **Jako Jednorozený Syn Boha v těle byl Ježíš Kristus schopen vykonat smírnou oběť, která vyžadovala, aby vytrpěl více, než by mohl vytrpět smrtelný člověk, a tím byl schopen naplnit svou roli v Otcově plánu. Navíc díky tomu, že měl Ježíš moc nad smrtí, měl schopnost vstát z mrtvých.** Ujistěte se, že studenti rozumějí tomu, že kdyby se Ježíš Kristus narodil dvěma smrtelným rodičům, nedokázal by překonat smrt ani vytrpět onu nesmírnou bolest a utrpení Usmíření. Kdyby se narodil dvěma nesmrtelným rodičům, nemohl by být podroben tělesnému utrpení a smrti.)

Abyste tuto zásadní nauku ještě více zdůraznili, dejte každému studentovi kopii níže uvedeného citátu staršího Roberta E. Wellse ze Sedmdesáti a dejte jim čas, aby si ho přečetli a zamysleli se nad ním:

„Božské synovství Ježíše Krista ... je zcela zásadní pro porozumění celému plánu spasení. On je Prvorozený Syn Otce v předsmrtné existenci a Jednorozený Syn Otce na zemi. Bůh Věčný Otec je doslovným rodičem našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista a svých dalších duchovních dětí. ...

„Božské synovství“ se také vztahuje k názvu „Jednorozený Syn v těle“. ... Tento titul znamená, že Ježíšovo fyzické tělo bylo dědictvím smrtelné matky a nesmrtelného Věčného Otce, což je skutečnost, která je zcela zásadní pro Usmíření – vrcholný počín, který by nedokázal vykonat žádný obyčejný člověk. Kristus měl moc položit svůj život a opět si ho vzít, protože zdědil od svého Nebeského Otce nesmrtelnost. Po své matce Marii Kristus zdědil smrtelnost neboli moc zemřít.

Toto nekonečné Usmíření Krista a Kristovo božské Synovství spolu ruku v ruce utvářejí nejdůležitější nauku veškerého křesťanství.“ („Our Message to the World“, *Ensign*, Nov. 1995, 65.)

Na závěr této části lekce položte studentům tyto otázky:

- Jak vám poznání vlastností, které Ježíš zdědil po Marii, pomáhá mít ve Spasitele víru a důvěřovat Mu?
- Jak vám poznání vlastností, které Ježíš zdědil po Nebeském Otci, pomáhá mít ve Spasitele víru a důvěřovat Mu?

1. Nefi 11:13–21

Nefi spatřil blahosklonnost Boží

Řekněte studentům, že v Knize Mormonově se píše, že Nefi měl vidění, ve kterém se dozvěděl o původu Ježíše Krista. Z jeho vidění se můžeme dozvědět i další pravdy. Požádejte několik studentů, aby se střídali při čtení 1. Nefiho 11:13–21. Vyzvěte ostatní členy třídy, aby text sledovali a zjistili, jakým dalším důležitým naukám tyto verše učí. Vysvětlete, že v tomto kontextu slovo *blahosklonnost* znamená sestoupit z vyššího stavu do nižšího nebo zaujmout nižší postavení.

- Kdo se měli podle Nefiova vidění stát rodiči Ježíše Krista? (Studenti by měli rozpoznat tuto nauku: **Bůh, Věčný Otec, a Maria jsou rodiči smrtelného Ježíše Krista.**)
- Proč je v kontextu nauk, které jsme v této lekci dosud poznali, narození Ježíše Krista považováno za součást Jeho blahosklonnosti?

Ukažte tento citát bratra Tada R. Callistera, generálního presidenta Nedělní školy, a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Bůh Syn vyměnil svůj nebeský domov s veškerou celestiální nádherou za smrtelný příbytek se všemi jednoduchými poměry. Onen ‚Kráľ nebe‘ (Alma 5:50), ‚Pán Všemocný, který vládne‘ (Mosiáš 3:5), opustil trůn, aby zdědil jesle. Vyměnil božské panství za závislost nemluvněte. ... Byla to výměna neporovnatelných rozměrů. ... Onen veliký Jehova, stvořitel světů bez počtu, nekonečný v ctnosti a moci, vstoupil do tohoto světa v plenkách a v jeslích.“ (*The Infinite Atonement*

[2000], 64.)

Abyste studentům pomohli porozumět tomu, v jakém smyslu je narození Ježíše Krista do smrtelnosti také součástí blahosklonnosti Boha Otce, přečtěte tento citát staršího Bruce R. McConkieho (1915–1985) z Kvara Dvanácti apoštolů:

„Blahosklonnost Boží (Boha Otce) spočívá ve skutečnosti, že přestože je oslavenou, zdokonalenou a zvelebenou Bytostí, stal se osobním a doslovným Otcem smrtelného Potomka narozeného ze smrtelné ženy.“ (*Mormon Doctrine*, 2nd ed. [1966], 155.)

Na závěr se studentů zeptejte, jaké myšlenky a pocity chovají vůči Spasiteli, když přemítají o Jeho blahosklonnosti a o zázračné povaze Jeho narození. Zeptejte se jich, zda by se někdo chtěl na závěr dnešní hodiny podělit o své svědectví o Spasiteli.

Četba pro studenty

- Matouš 1:18–24; Lukáš 1:26–35; Jan 10:17–18; 1. Nefi 11:13–21; Mosiáš 3:7–8.
- Robert E. Wells, „Our Message to the World“, *Ensign*, Nov. 1995, 65–66.

LEKCE 8

Ježíš Kristus naplnil veškerou spravedlivost

Úvod

Ježíš Kristus vedl dokonalý život, protože se ve všech věcech podrobil vůli Nebeského Otce. Novodobí proroci vydali svědectví: „Ačkoli byl [Ježíš Kristus] bez hříchu, byl pokřtěn, aby naplnil veškerou spravedlnost.“ („Žijící Kristus – svědectví apoštolů“, *Liahona*, duben 2000, 2.) I my

naplňujeme spravedlnost, tak jako Spasitel, když se podrobujeme obřadům a smlouvám věčného evangelia. Tato lekce pojednává o tom, jak se Spasitel podrobil věčnému evangeliu a jak se můžeme řídit Jeho příkladem.

Doplňková četba

- Robert D. Hales, „Smlouva křtu: Být v království a z království“, *Liahona*, leden 2001, 6–9.

Náměty pro výuku

Matouš 3:13–17; 2. Nefi 31:4–9

Křest Ježíše Krista

Vyzvěte studenty, aby se zamysleli nad touto situací:

Během rozhovoru s kamarádem o náboženství se dostanete k tématu křtu. Poté, co vysvětlíte, proč se dáváme pokřtít, se vás zeptá: „Chápu, že jsme křtěni proto, abychom byli očištěni od hříchu. Ale Ježíš byl dokonalý; neměl žádné hříchy. Tak proč byl pokřtěn?“

Dejte studentům chvíli čas na to, aby se mohli nad touto otázkou zamyslet, a poté je vyzvěte, aby odpověděli.

Po krátké diskusi požádejte některého studenta, aby přečetl Matouše 3:13–17, nebo pusťte video „The Baptism of Jesus“ [„Křest Ježíše“] (2:55) ze série *The Life of Jesus Christ Bible Videos* [Biblická videa o životě Ježíše Krista]. (Před hodinou si ho stáhněte a sami se na něj podívejte.) Pokud pustíte video, vyzvěte studenty, aby sledovali odpovídající text ve svých písmech.

Po zhlédnutí videa se zeptejte:

- Z jakého důvodu se Ježíš podle svých slov dal pokřtít? (Zvažte možnost napsat na tabuli tuto nauku: **Ježíš Kristus byl pokřtěn, aby naplnil veškerou spravedlivost.**)
- Co podle vás znamená skutečnost, že Ježíš byl pokřtěn, aby naplnil veškerou spravedlivost? (Viz Matouš 3:15.)

Abyste studentům pomohli na tuto otázku odpovědět, dejte jim čas na hledání v písmech. Mohli byste jim navrhnout, aby si v písmech na okraj vedle Matouše 3:15 napsali odkaz na 2. Nefiho 31:4–9. Vyzvěte je, aby si přečetli 2. Nefiho 31:5–6 a povšimli si otázky, kterou zde Nefi položil. Dejte jim chvíli na čtení a poté jim

řekněte, že Nefi tuto otázku zodpověděl ve 2. Nefim 31:7–9. Požádejte některého studenta, aby tyto verše přečetl, a členy třídy vyzvěte, aby text sledovali a zjistili, jak Spasitel naplnil veškerou spravedlivost tím, že byl pokřtěn. Mohli byste navrhnout, aby si to, co najdou, označili. Zatímco budou říkat, co zjistili, napište na tabuli tyto věty:

Pokořil se před Otcem.

Dosvědčil Otcí, že je poslušný Jeho příkázání.

Ukázal dětem lidským bránu, kterou mohou vstoupit do celestiálního království.

Dal nám příklad.

(Poznámka: Tato činnost umožní studentům procvičovat dovednost vytvářet při studiu písem seznamy, které jim pomohou rozpoznat klíčové body, jež se autor písem snažil zdůraznit.)

Připomeňte studentům otázku, kterou položil Nefi. (Viz verš 6.) Poté se zeptejte:

- Jak je v kontextu pravd, které jsme uvedli na tabuli, křest Ježíše Krista příkladem toho, co to znamená být spravedlivý?

Až budou studenti odpovídat, ujistěte se, že rozpoznají a prodiskutují tyto myšlenky (věty na tabuli byste mohli nahradit následujícími větami):

Spravedlivost znamená pokorně se podřizovat vůli Otce.

Spravedlivost znamená uzavřít smlouvu s Otcem, že budeme poslušni Jeho příkázání.

Spravedlivost znamená přijímat obřady spasení.

Spravedlivost znamená řídit se příkladem, který nám dal Ježíš Kristus.

Zeptejte se členů třídy:

- Jak můžeme uplatňovat Ježíšův příklad spravedlivosti ve vlastním životě?

Vydejte členům své třídy svědectví o tom, že Ježíš byl, stejně jako my, podroben všem požadavkům a podmínkám plánu Nebeského Otce. Jeho dokonalý život je příkladem, který se máme snažit následovat.

2. Nefi 31:10–21

Následujme příklad Spasitele

Požádejte některého studenta, aby přečetl 2. Nefiho 31:10–12. Zeptejte se členů třídy:

- K čemu nás všechny Spasitel vyzval ve verši 10?
- Co podle těchto veršů Ježíš řekl, že musíme dělat, abychom Ho následovali?

Vyzvěte studenty, aby si přečetli 2. Nefiho 31:16–17. Poté se jich zeptejte:

- Co dalšího musíme dělat pro to, abychom následovali příklad Ježíše Krista?
- Co znamená vytrvat do konce a následovat „[příklad] Syna živého Boha“? (Verš 16.) (Mohli byste zdůraznit sloveso *činiti* ve verši 17. Zdůrazněte také tuto zásadu: **Když následujeme příklad Ježíše Krista, můžeme naplňovat veškerou spravedlivost, tak jako On.**)

Vysvětlete studentům, že verše, které četli ve 2. Nefim 31, obsahují podstatu věčného evangelia, které Nebeský Otec ustanovil před stvořením světa.

Vyzvěte studenty, aby analyzovali verše Římanům 6:3–6 a vyhledali klíčová slova a části textu, které potvrzují, že k následování příkladu Ježíše Krista je potřeba více než jen dát se pokřtít. Mohli byste studentům navrhnout, aby si to, co najdou, označili.

Rozdejte studentům kopii níže uvedeného citátu staršího Roberta D. Halese z Kvora Dvanácti apoštolů a řekněte jim, aby si ho přečetli. Vyzvěte je, aby se zamysleli nad tím, jak jim jejich křest ovlivnil život.

„Když rozumíme své smlouvě křtu a daru Ducha Svatého, změni to náš život a navodí to naši naprostou věrnost království Božímu. Když nám do cesty přijdou pokušení, budeme-li naslouchat, Duch Svatý nám připomene, že jsme slíbili, že budeme mít na paměti Spasitele a že budeme dodržovat příkázání Boží. ...

Když následujeme Ježíšův příklad, také projevujeme, že budeme činit pokání a že budeme poslušně zachovávat příkázání našeho Otce v nebi. Pokořujeme se se zlomeným srdcem a zkroušeným duchem, když vyznáváme hříchy a usilujeme o odpuštění přestupků (viz 3. Nefi 9:20). Uzavíráme smlouvu, že jsme ochotni vzít na sebe jméno Ježíše Krista a vždy Ho mít na paměti. ...

... Modlím se, aby každý z nás členů Jeho království porozuměl tomu, že náš křest a konfirmace je branou *do* Jeho království. Když vstupujeme, uzavíráme smlouvu, že budeme z Jeho království – na věky!“ („Smlouva křtu: Být v království a z království“, *Liahona*, leden 2001, 7–8, 9.)

Položte studentům tyto otázky:

- Jak vám to, že jste byli pokřtěni, pomohlo či pomáhá následovat příklad Ježíše Krista a naplňovat veškerou spravedlivost?

Dejte studentům chvíli na to, aby se zamysleli nad tím, nakolik splňují měřítko spravedlivosti, která Spasitel projevil při svém křtu. Vyzvěte je, aby přemítali o tom, co by mohli dělat pro to, aby vůči Nebeskému Otci projevíli více poslušnosti.

Četba pro studenty

- Matouš 3:13–17; 2. Nefi 31:4–21.
- Robert D. Hales, „Smlouva křtu: Být v království a z království“, *Liahona*, leden 2001, 6–9.

LEKCE 9

Spasitelův hluboký vliv

Úvod

V dokumentu „Žijící Kristus – svědectví apoštolů“ vedoucí Církve prohlásili: „Předkládáme své svědectví o skutečnosti [Spasitelova] nesrovnatelného života a o nekonečné moci Jeho velké smírné oběti. Nikdo jiný neměl tak hluboký vliv na všechny ty, kteří žili a kteří ještě budou na zemi žít.“

(*Liahona*, duben 2000, 2.) Tato lekce ukazuje, že Spasiteli se

nemůže nikdo vyrovnat, mimo jiné proto, že je bez hříchu a dokonale se podřizuje Nebeskému Otci. Při studiu Jeho rozhovoru se Samaritánkou u studny studenti také poznají hluboký vliv, který může mít na každého, kdo Mu otevře srdce.

Náměty pro výuku

Matouš 4:1–11; 2. Korintským 5:21; Židům 2:17–18; 4:15–16; Nauka a smlouvy 20:22

Ježíš Kristus vedl bezhříšný život

Na začátku hodiny napište na tabuli nadpisy *moje vůle* a *Boží vůle*. Požádejte některého studenta, aby přečetl Jana 6:38, a vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zjistili, kolik rozhodnutí Ježíš učinil na základě své vlastní vůle. Vyzvěte studenty, aby se zamysleli nad tím, kolik jejich rozhodnutí z poslední doby by se dalo zařadit do skupiny „moje vůle“ a kolik do skupiny „Boží vůle“.

Řekněte studentům, že Ježíš byl po svém křtu pokoušen Satanem, aby dělal to, co spadá do skupiny „moje vůle“. Požádejte několik studentů, aby se střídali při čtení Matouše 4:1–11. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zjistili, jak Ježíš Kristus pokušení překonal. (Zvažte možnost upozornit studenty na to, že překlad Josepha Smitha Matouše 4:1–11 objasňuje, že to byl Duch, nikoli Satan, kdo vzal Ježíše na vrchol chrámu [viz verš 5] a poté na vysokou horu [viz verš 8]. Poté, co Duch vynesl Ježíše na tato místa, přišel ďábel, aby Ho pokoušel.)

- Čeho jste si všimli na Spasitelových reakcích na Satanova pokušení?
- Čemu se v těchto verších učíte ze Spasitelova příkladu?
- Čím se pokušení, jimž čelil Spasitel, podobají těm, kterým čelíme v životě my?

Ukažte a přečtěte tento citát presidenta Davida O. McKaye (1873–1970), který se k pokušením, jimž Ježíš čelil v pustině, vyjádřil takto:

Aug. 2009, 27.)

„Téměř každé pokušení, které přichází na vás i na mne, přichází v jedné z těchto forem. Když je roztřídíte, zjistíte, že téměř každé pokušení, které vás i mne znečišťuje, byť v té nejmenší míře, přichází v jedné z těchto tří podob: 1) jako pokušení chutě či choutek; 2) jako poddání se pýše a módě a marnivosti těch, kteří se odcizili věcem Božím; nebo 3) jako uspokojování žádosti nebo touhy po bohatství světa nebo po moci mezi lidmi.“ („Unspotted from the World“, *Ensign*,

Požádejte některého studenta, aby přečetl Židům 2:17–18; 4:15–16. A jiného, aby přečetl Nauku a smlouvy 20:22. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a vyhledali mezi těmito dvěma pasážemi podobnosti. Poté se zeptejte:

- Proč bylo nutné, aby Ježíš zakusil pokušení?
- Proč je důležité, abychom rozuměli tomu, že Ježíš Kristus zakusil tytéž druhy pokušení, jakým čelíme i my dnes?

Řekněte studentům, že jedním z cílů dnešní lekce je ukázat na příkladech, že životu Spasitele se nic nevyrovná. Zeptejte se členů třídy, jak pasáže z písem, které si v této hodině zatím prostudovali, ilustrují jeden z aspektů Spasitelova jedinečného života. (Studenti by měli rozpoznat tuto zásadu: **Ježíš Kristus vedl nesrovnatelný život, protože nikdy nepodlehл pokušení a nezhrěšil.**)

Ukažte tento citát presidenta Howarda W. Huntera (1907–1995) a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Je důležité pamatovat na to, že Ježíš byl schopen hřešit, že mohl podlehnout, že plán života a spasení mohl být zmařen, ale že On zůstal věrný. Kdyby neměl možnost poddat se Satanovým svodům, nebyla by to opravdová zkouška a výsledkem by nebylo žádné pravé vítězství. ... Byl dokonalý a bez hříchu ne proto, že musel být, ale proto, že jasně a odhodlaně chtěl být.“ („The Temptations of Christ“, *Ensign*, Nov. 1976, 19.)

Vyzvěte studenty, aby si přečetli Lukáše 22:42, 44 a 3. Nefiho 11:11 a našli jednu vlastnost Ježíše Krista, která je dalším příkladem Jeho nesrovnatelného života. (Studenti by měli rozpoznat Spasitelovu poddajnost Otcově vůli.)

Ukažte tento citát presidenta Ezry Tafta Bensona (1899–1994) a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Vytrpěl bolesti všech lidí v Getsemanech, aby nemuseli trpět, jestliže budou činit pokání.

Podstoupil pokořování a útoky svých nepřátel, aniž by si postěžoval nebo se pokusil jim to oplatit.

A konečně, vytrpěl bičování a kruté zostuzení na kříži. Až poté se dobrovolně podrobil smrti. ...

Byl dokonale poslušný Nebeského Otce.“ („Jesus Christ: Our Savior and Redeemer“, *Ensign*, Nov. 1983, 7, 8.)

Pro zopakování položte tyto otázky:

- Proč bylo v plánu spasení Nebeského Otce nutné, aby byl Ježíš dokonale bez hříchu a dokonale se podroboval vůli Nebeského Otce? (Odpovědi studentů se mohou lišit, ale měla by v nich zaznít tato pravda: **Pro plán spasení bylo nezbytné, aby byl Ježíš dokonale poslušný, aby mohl vykonat Usmíření.**)

- Jak ovlivňuje vaši víru v Ježíše Krista poznání, že byl dokonale bez hříchu a dokonale poslušný vůle Nebeského Otce? (Až budou studenti odpovídat, zdůrazněte, že **když následujeme příklad Ježíše Krista tím, že se snažíme konat vůli Otce místo své vlastní, můžeme obdržet sílu, abychom dokázali odolávat pokušení a byli poslušní.**)

Jan 4:1–29

Spasitelův hluboký vliv

Napište na tabuli tuto větu z dokumentu „Žijící Kristus – svědectví apoštolů“ (*Liahona*, duben 2000, 2) nebo ji studentům ukažte:

„Nikdo jiný neměl tak hluboký vliv na všechny ty, kteří žili a kteří ještě budou na zemi žít.“

Vyzvěte studenty, aby se nad tímto citátem zamysleli tím, že jim položíte tyto otázky:

- Která vlastnost Ježíše Krista Mu umožnila mít takový vliv na všechny lidi, kteří kdy žili i kteří teprve budou žít?

Řekněte studentům, že jednou z těch, které Ježíš během svého působení ve smrtelnosti hluboce ovlivnil, byla jedna Samaritánka. Pomozte studentům najít za pomoci studijních pomůcek v písmech informace o Samaritánech. (Viz Průvodce k písmům, „Samaritáni“; scriptures.lds.org.) Shrňte Jana 4:1–8 a poté požádejte některého studenta, aby přečetl Jana 4:9. Poukažte na to, že způsob, jak tato žena na Ježíše zareagovala, částečně prozrazuje, jaké nepřátelství tehdy panovalo mezi Židy a Samaritány. Poté studenty vyzvěte, aby si přečetli Jana 4:10–15. Po uplynutí dostatečné doby položte tyto otázky:

- Jak byste charakterizovali rozhovor mezi Ježíšem a touto ženou?
- Co jí Ježíš nabídl?

Požádejte některého studenta, aby přečetl Jana 4:16–19, a vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a představovali si, jak by se asi cítili, kdyby byli touto ženou.

(*Poznámka:* Představování si může pomoci oživit vyprávění z písem a přiblížit ho skutečnosti.) Poté položte tyto otázky:

- Co byste si asi mysleli, kdybyste byli touto Samaritánkou? Proč?
- Co je důkazem toho, že na ni měl Ježíš vliv? (Poukažte na to, jak se oslovení, která pro Něj žena použila, stupňovala: „Žid“ [verš 9]; „Pane“ [verše 11, 15]; a poté „prorok“ [verš 19].)

Požádejte několik studentů, aby se střídali při čtení Jana 4:20–29. Vyzvěte členy třídy, aby našli další tituly Spasitele ve verši 25 a ve verši 29. Poté studenty vyzvěte, aby se krátce zamysleli, než odpovědí na tuto otázku:

- Co Spasitel během této krátké doby udělal pro to, aby Ho žena nevnímala jako Žida (verš 9), ale jako Krista (verš 29)? (Požádejte studenty, aby se podělili o to, čeho si v těchto verších povšimli. Možné odpovědi: projevil jí úctu, učil ji nauce,

učil ji takovým způsobem, aby jí mohl Duch Svatý vydat svědectví, odhalil něco z jejího soukromí a věnoval jí svou pozornost.)

- Čemu se z vyprávění o Spasiteli a Samaritánce učíte o tom, jaké pocity chová Spasitel k vám a jaký na vás může mít vliv?
- Kdy jste byli svědky toho, jaký vliv má Spasitel ve vašem životě nebo v životě někoho, koho znáte? Jaký účinek měl Spasitelův vliv?
- K čemu se zavázete, že budete dělat, abyste lépe rozpoznávali Spasitelův vliv ve svém životě a dovolili Mu, aby vás změnil?

Vydejte svědectví o tom, že když obrátíme svůj život ke Spasiteli, bude na nás mít hluboký vliv. Největší vliv má Spasitel tehdy, když přivoláváme moc Jeho smírné oběti, aby nás očistila, pozvedala a proměňovala. Povzbudte studenty, aby přemítali o tom, co mohou dělat, aby Spasiteli projevovali vděčnost za Jeho vliv ve svém životě. Vyzvěte je, aby jednali podle toho, co pocítí uží.

Četba pro studenty

- 2. Korintským 5:21; Židům 2:17–18; 4:15–16; Nauka a smlouvy 20:22; Matouš 4:1–11; Lukáš 22:42, 44; Jan 6:38; 3. Nefi 11:11; Jan 4:1–29.

LEKCE 10

Pojď, následuj mne

Úvod

Ježíš Kristus prohlásil: „Já jsem ta cesta, i pravda, i život.“ (Jan 14:6.) „[Ježíšova] cesta je cestou, která vede ke štěstí v tomto životě a k věčnému životu ve světě příštím.“ („Žijící Kristus – svědectví apoštolů“, *Liahona*, duben 2000, 3.) Tato

lekce klade důraz na výzvu Ježíše Krista, abychom Ho všichni následovali a stali se Jeho učedníky. V této lekci se také probírá, co to znamená kráčet po cestě učednictví.

Doplňková četba

- Dieter F. Uchtdorf, „Cesta učedníka“, *Liahona*, květen 2009, 75–78.
- Joseph B. Wirthlin, „Podťe za mnou“, *Liahona*, červenec 2002, 15–18.

Náměty pro výuku

Jan 1:35–47; 2. Nefi 26:33; Alma 5:33–34

Ježíš Kristus nás všechny vyzývá, abychom byli Jeho učedníky

Požádejte některého studenta, aby se krátce podělil o nějaký zážitek, kdy cestoval na určité místo a přitom omylem špatně odbočil nebo se vydal špatným směrem. Poté vyzvěte členy třídy, aby si přečetli Jana 14:6 a vlastními slovy formulovali nauku, které Ježíš v tomto verši učil. (Studenti mohou použít různá slova, ale měli by rozumět tomu, že **jiná cesta, skrze kterou se můžeme vrátit k Nebeskému Otci a žít s Ním, je následovat Ježíše Krista.**)

Řekněte studentům, že Ježíš Kristus poté, co byl pokřtěn a následně pokoušen v pustině, vyzval druhé, aby Ho následovali. Ti, kteří následovali Spasitele tehdy, i ti, kteří Ho následují dnes, se nazývají *učedníci*. Vyzvěte studenty, aby v Janovi 1:35–37 vyhledali jména některých Spasitelových prvních učedníků a to, co je nabádalo k tomu, aby Ho následovali.

Ukažte tento citát presidenta Jamese E. Fausta (1920–2007) z Prvního předsednictva a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Anglická slova *disciple* [učedník] a *discipline* [kázeň] pocházejí ze stejného latinského kořene – *discipulus*, což znamená žák. To klade důraz na procvičování nebo používání. Sebekázeň a sebeovládání jsou logickými a trvalými charakteristikami Ježíšových následovníků. ...

Co je to učednictví? V první řadě je to poslušnost Spasitele.“ („Učednictví“, *Liahona*, listopad 2006, 20.)

- Co tato definice učednictví naznačuje o tom, jaký asi byl život prvních učedníků Ježíše Krista?

Vyzvěte studenty, aby si přečetli a porovnali 2. Nefiho 26:33 a Almu 5:33–34 a zjistili, koho dalšího Ježíš vyzval, aby k Němu přišel. Poté diskutujte o těchto otázkách:

- Čemu tyto pasáže učí o Spasitelově výzvě, abychom k Němu přišli? (Poté, co studenti odpovědí, napište na tabuli tuto pravdu: **Ježíš Kristus vyzývá všechny, aby k Němu přišli a stali se Jeho učedníky.**)
- Co Spasitel podle Almy slíbil těm, kteří přijmou výzvu, aby k Němu přišli?
- Co pro vás tyto sliby znamenají?

Matouš 4:18–22; Lukáš 5:11; 9:57–62; 14:25–33

Být učedníkem Ježíše Krista

Rozdělte studenty do dvojic. Vyzvěte je, aby si prostudovali Matouše 4:18–22 a Lukáše 5:11 a zjistili, jaké oběti někteří první učedníci Ježíše Krista přinesli, aby mohli přijmout výzvu následovat Ho. Diskutujte o těchto otázkách:

- Jak byste popsali reakci těchto prvních učedníků na Spasitelův příkaz, aby Ho následovali? (Diskutujte o významu výrazů jako „hned opustivše síť“, „hned“, „opustivše“.)
- Jak tyto pasáže doplňují důležité pravdy týkající se toho, co to znamená být učedníkem Ježíše Krista? (Poté, co studenti odpovědí, napište na tabuli tuto pravdu: **Být učedníkem Ježíše Krista vyžaduje poslušnost a obět.**)

Dejte studentům kopii následujícího citátu staršího Josepha B. Wirthlina (1917–2008) z Kvora Dvanácti apoštolů a požádejte některého z nich, aby ho přečetl:

„Sítě jsou obvykle definovány jako nástroje, kterými se něco chytá. V ... širším smyslu můžeme síť definovat jako cokoli, co nás odvádí od toho, abychom následovali volání Ježíše Krista, Syna žijícího Boha, nebo co nám v tom brání.

Sítí může být v této souvislosti naše zaměstnání, koníčky, zábava, a zejména pak pokušení a hříchy. Sítí může být zkrátka cokoli, co nás odvádí od vztahu s naším Nebeským Otcem nebo od Jeho znovuzřízené Církve. ...

Není možné vyjmenovat všechny sítě, do nichž se můžeme chytit a které nám zabrání v tom, abychom následovali Spasitele. Pokud však chováme upřímnou touhu Ho následovat, musíme okamžitě opustit svazující síť světa a jít za Ním.

... Tak snadno plníme svůj život schůzkami, schůzemi a úkoly. Je tak snadné chytit se do množství sítí, u kterých nás někdy i jen návrh na to, abychom se z nich osvobodili, může zastrašit, a dokonce i vyděsit.

Někdy si myslíme, že čím jsme zaměstnanější, tím jsme důležitější – jako kdyby naše zaneprázdněnost určovala naši hodnotu. Bratři a sestry, můžeme strávit celý život v horečném tempu a odškrtnávat seznamy toho, na čem nakonec ve skutečnosti vůbec nezáleží.

To, že toho děláme hodně, nemusí být tak důležité. Podstatné je to, abychom zaměřovali energii své mysli, svého srdce a své duše na to, co má věčný význam.“ („Podťe za mnou“, *Liahona*, červenec 2002, 15–16.)

- Jestliže ryby, sítě a čluny představují časné záležitosti, jež rybáři opustili, co by mohl Spasitel požadovat od vás, abyste odložili, tak abyste Ho mohli následovat?
- Proč je někdy obtížné opustit časné záležitosti?

- Jak může člověk poznat, zda je zapleten do svazujících sítí podobných těm, o kterých mluvil starší Wirthlin?

Požádejte studenty, aby se podělili o nějaký zážitek z vlastního života, kdy přijali Spasitelovu výzvu následovat Ho. (Například když opustili staré zvyky nebo když přijali povolání v Církvi.) Poté se zeptejte:

- Jak vám přijetí této výzvy požehnalo život?

Ukažte tyto odkazy na písmo i s otázkami nebo je napište na tabuli:

Lukáš 9:57–62 – Co nám může bránit v tom, abychom následovali Spasitele?

Lukáš 14:25–27, 33 – Co Spasitel po svých učednících požaduje?

Lukáš 14:28–32 – Jak souvisí slovo dokonal s požadavky, které jsou nutné pro to, aby byl člověk učedníkem?

Rozdělte třídu do tří skupin a každou skupinu pověřte, aby si prostudovala jednu pasáž z písem s příslušnou otázkou. Dejte studentům dostatek času a pak je požádejte, aby se podělili o to, jak pasáž, kterou četli, odpovídá na jejich otázku. Poté, co jste prodiskutovali všechny tři pasáže, se zeptejte:

- Jaký požadavek učednictví znázorňují Spasitelova přirovnání? (Zatímco studenti budou diskutovat o této otázce, pomozte jim porozumět této pravdě:

Učednictví vyžaduje naši trvalou ochotu opustit vše a následovat Ježíše Krista.)

Vysvětlete, že ačkoli učednictví znamená, že vytrvale prohlubujeme svou oddanost a závazek následovat Spasitele, On po nás nepožaduje, abychom běželi rychleji, nežli máme sil. (Viz Mosiáš 4:27.)

Dejte každému studentovi kopii tohoto citátu presidenta Dietera F. Uchtdorfa z Prvního předsednictva a požádejte některého z nich, aby je přečetl:

„První krok na cestě učednictví našťěstí začíná přesně tam, kde se právě nacházíme! Nemusíme předem získat způsobilost k tomu, abychom onen první krok udělali. Nezáleží na tom, zda jsme bohatí či chudí. Nepožaduje se, abychom byli vzdělaní, výřeční nebo abychom měli vysoký intelekt. Nemusíme být dokonalí, umět dobře mluvit nebo mít dobré způsoby.

Vy a já kráčíme po cestě učednictví i dnes. Buďme pokorní; modleme se ke svému Otci v nebi z celého srdce a vyjadřujme přání přiblížit se Mu a učit se od Něj.

Mějte víru. Hleďte a naleznete. Klepejte a dveře se otevrou [viz Matouš 7:7]. Služte Pánu tím, že sloužíte druhým. Staňte se aktivními členy ve svém sboru nebo odbočce. Posilujte svou rodinu tím, že se zavázete, že budete žít podle zásad evangelia. Buďte jednoho srdce a jedné mysli v manželství a v rodině.

Nyní je čas dát svůj život do pořádku, abyste mohli mít chrámové doporučení a mohli ho používat. Nyní je čas mít smysluplné rodinné domácí večery, číst si slovo Boží a mluvit s Nebeským Otcem v upřímné modlitbě. Nyní je čas naplnit své srdce vděčností za Znovuzřízení Jeho Církve, za žijící proroky, Knihu Mormonovu a kněžskou moc, která nám v životě žehná. Nyní

je čas přijmout evangelium Ježíše Krista, stát se Jeho učedníky a kráčet po Jeho cestě.“ („Cesta učedníka“, *Liahona*, květen 2009, 77.)

- Kde začíná podle presidenta Uchtdorfa cesta učednictví?
- Kdy je podle presidenta Uchtdorfa čas začít kráčet po cestě učednictví?

Na tabuli napište toto:

Nyní je čas, abych ...

Vyzvěte studenty, aby přemítali o tom, jak by mohli dokončit tuto větu uvedením příkladu toho, jak budou jednat jako učedníci Ježíše Krista. Povzbudte je, aby bez otálení jednali podle toho, co jim přišlo na mysl, neboť tato myšlenka byla pravděpodobně nabádáním Ducha Svatého. Vydejte svědectví, že když učiní tento první krok, Pán jim pomůže být Jeho učedníky.

Četba pro studenty

- Jan 1:35–47; 2. Nefi 26:33; Alma 5:33–34; Matouš 4:18–22; Lukáš 5:11; 9:57–62; 14:25–33.
- Dieter F. Uchtdorf, „Cesta učedníka“, *Liahona*, květen 2009, 75–78.

LEKCE 11

Ježíš Kristus chodil, dobře čině

Úvod

Dokument „Žijící Kristus – svědectví apoštolů“ učí tomu, že „[Ježíš] ‚chodil, dobře čině‘ (Skutkové 10:38), a přesto byl za to opovrhován“. (*Liahona*, duben 2000, 2.) Jako učedníci Ježíše Krista máme následovat Jeho příklad v konání dobra navzdory možnému pronásledování. V této lekci budou studenti diskutovat o tom, proč máme jednat s těmi, kteří se

k nám chovají špatně kvůli našemu přesvědčení, se stejnou láskou a úctou, jakou Ježíš projevoval svým pronásledovatelům. Když budeme následovat Spasitelův příklad, budeme požehnáni odvahou žít podle své víry a hájit ji a budeme schopni pomáhat druhým přilnout těsněji k Pánu.

Doplňková četba

- Dallin H. Oaks, „Láska k druhým a respekt k odlišnostem“, *Liahona*, listopad 2014, 25–28.
- Jeffrey R. Holland, „Cena – a požehnání – učednictví“, *Liahona*, květen 2014, 6–9.
- Robert D. Hales, „Odvaha křesťanů – cena učednictví“, *Liahona*, listopad 2008, 72–75.

Náměty pro výuku

Matouš 5:43–47; 9:9–13; 12:22–30; Marek 3:1–6; 11:15–19; Jan 11:43–53

Ježíš Kristus byl pronásledován za to, že konal dobro

Začněte hodinu tím, že položíte studentům tuto otázku:

- Když se zamyslíte nad Spasitelovým příkladným životem, co vás z veškerého dobra, které ve smrtelnosti vykonal, nejvíce oslovuje?

Poté, co studenti odpovědí, přečtěte (nebo vlastními slovy převyprávějte) tento příběh, který vyprávěl starší Jeffrey R. Holland z Kvora Dvanácti apoštolů o dvou sestřích misionářkách:

„S obdivem a s povzbuzením vůči každému, kdo bude v těchto posledních dnech muset být pevný, pravím všem, a zvláště mládeži Církve, že pokud se tak již nestalo, budete jednoho dne vyzváni bránit svou víru, či dokonce vytrpět určitou osobní újmu jen proto, že jste členy Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Takové okamžiky od vás budou vyžadovat odvalu i ohleduplnost.

Jedna sestra misionářka mi například nedávno napsala: „Se společníci jsme uviděly muže, který seděl na lavičce na náměstí a obědval. Když jsme k němu přišly, podíval se na nás a uviděl naše misionářské jmenovky. S hrozivým výrazem v očích vyskočil a napřáhl ruku, aby mě uhodil. Uhnula jsem právě včas, i když na mně přistálo jeho jídlo a on nás začal častovat těmi nejhoršími výrazy. Odešly jsme, aniž bychom cokoli řekly. Snažila jsem se otřít si obličej od jídla, když vtom jsem ucítila, jak mě do temene zasáhla rozmačkaná brambora. Někdy je těžké být

misionářkou, protože právě v tu chvíli jsem se k onomu chlapíkovi chtěla vrátit, popadnout ho a říci mu: „CO SI TO DOVOLUJETE?!“ Ale neudělala jsem to.“ („Cena – a požehnání – učednictví“, *Liahona*, květen 2014, 6.)

Vyzvěte studenty, aby si přečetli Matouše 5:43–47 a zaměřili se na zásadu, které Ježíš učil v Kázání na hoře a podle níž tyto sestry misionářky jednaly. (Mohli byste studentům navrhnout, aby si při četbě procvičili dovednost týkající se studia písem spočívající v dosazení vlastního jména, aby jim to pomohlo vztáhnout poselství těchto veršů na sebe. Aby si mohli tuto dovednost procvičit, ať dosadí své jméno za slova *jste* a *vám*.)

- Jaké zásadě Ježíš v těchto verších učil? (Studenti mohou použít různá slova, ale v jejich odpovědích by měla zaznít tato zásada: **Máme-li se řídit učením Ježíše Krista, musíme se naučit mít rádi své nepřátele a být laskaví k těm, kteří nás pronásledují.**)
- Proč je obtížné žít podle této zásady evangelia?

Na tabuli napište tuto větu:

„[Ježíš] ‚chodil, dobře čině‘ (Skutkové 10:38), a přesto byl za to opovrhován.“
(„Žijící Kristus – svědectví apoštolů“, *Liahona*, duben 2000, 2.)

Vysvětlete, že ačkoli Spasitele přijímalo mnoho lidí v Galilei i Judeji a mnozí viděli Jeho dobré činy na svědectví o Jeho božskosti, jiní Jím opovrhovali a za Jeho dobré činy Ho pronásledovali.

Na tabuli, pod nadpis „Ježíš chodil, dobře čině“, napište tyto verše z písem:

Matouš 9:9–13

Matouš 12:22–30

Marek 3:1–6

Marek 11:15–19

Jan 11:43–53

Rozdělte třídu do malých skupin a každou skupinu vyzvěte, aby si prostudovala jednu pasáž z písem, které jsou napsány na tabuli. Vyzvěte studenty, aby v každé pasáži vyhledali dobré skutky, které Ježíš vykonal, a to, jak na ně lidé reagovali. Po uplynutí dostatečné doby studenty požádejte, aby se podělili o to, co našli. Zdůrazněte, že v této řadě pasáží je patrný vzor týkající se Spasitelova života, ze kterého se můžeme něčemu naučit. Položte následující otázku:

- Čeho jste si povšimli na tom, jak Spasitel reagoval na pronásledování, jež zakoušel?

Vyzvěte studenty, aby si představili událost zaznamenanou ve verších z písem, které studovali. Poté se zeptejte:

- Jaké myšlenky nebo pocity byste měli, kdybyste při oné události pozorovali Ježíše?
- Čemu by si podle vás Ježíš přál, abyste se z Jeho slov a skutků tehdy naučili? (Toto je jedna ze zásad, kterou by mohli studenti rozpoznat: **Když se snažíme následovat Spasitelův příklad spočívající v konání dobra, budeme muset někdy snášet pronásledování.**)

Matouš 5:9–12, 21–24, 38–41; 6:14–15; 7:1–5, 12

Reakce na pronásledování

Řekněte studentům, že Ježíš Kristus v Kázání na hoře radil svým učedníkům, jak mají reagovat, když jsou pronásledováni. Na tabuli napište níže uvedený nadpis spolu s odkazy na verše z písem a vyzvěte každého studenta, aby si přečetl alespoň jednu pasáž. Řekněte studentům, aby ve verši, který si přečetli, vyhledali zásadu, jíž Ježíš učil a která by jim mohla být vodítkem ve vztazích s druhými.

Jak reagovat na pronásledování

Matouš 5:9–12

Matouš 5:21–24; (viz také 3. Nefi 12:22)

Matouš 5:38–41; 7:12

Matouš 6:14–15; (viz také NaS 64:9–10)

Matouš 7:1–5

Po uplynutí dostatečné doby studenty požádejte, aby vysvětlili, jaké zásady našli a jak se tyto zásady týkají našich vztahů s druhými lidmi. Až se studenti budou dělit o zásady, které rozpoznali v Matoušovi 5:21–24, mohli byste poukázat na to, že ve 3. Nefim 12:22 — a v překladu Josepha Smitha Matouše 5 jsou vynechána slova „bez příčiny“. (Matouš 5:22.) (Zatímco budou studenti odpovídat, zdůrazněte tuto pravdu: **Když nás druzí pronásledují kvůli našemu přesvědčení, Nebeský Otec od nás očekává, že se budeme řídit příkladem Ježíše Krista.**)

Ukažte tyto citáty staršího Jeffreyho R. Hollanda a staršího Dallina H. Oakse z Kvora Dvanácti apoštolů:

„Braňte svou víru ohleduplně a soucitně, ale braňte ji.“ (Jeffrey R. Holland, „Cena – a požehnání – učednictví“, *Liahona*, květen 2014, 9.)

„Kristovi následovníci mají být příkladem zdvořilosti. Máme mít rádi všechny lidi, pozorně jim naslouchat a projevovat zájem o jejich upřímné přesvědčení. I když s nimi můžeme nesouhlasit, nemáme být nepřijemní. Ve svých postojích ohledně kontroverzních témat a v tom, jak tyto názory vyjadřujeme, máme být nekonfliktní. Při vysvětlování a prosazování svých názorů a uplatňování svého vlivu si máme počínat moudře. ...

Když náš názor nezmění, máme nepříznivé výsledky přijmout kultivovaně a jednat se svými odpůrci zdvořile.“ (Dallin H. Oaks, „Láska k druhým a respekt k odlišnostem“, *Liahona*, listopad 2014, 27.)

Diskutujte se studenty o výzvách a požehnáních, jež vyplývají z toho, že se řídíme radami staršího Hollanda a staršího Oakse. Pak požádejte některého studenta, aby přečetl Matouše 5:9–12.

- Díky kterým zaslíbením, jež Ježíš dal, by pro nás mohlo být snadnější reagovat křesťansky v situacích, kdy jsme pronásledováni kvůli svému náboženskému přesvědčení?

Vyzvěte studenty, aby přemítali o tom, jak mohou uplatnit jednu nebo více zásad, jimž Spasitel učil v Kázání na hoře, v nějakém svém nynějším vztahu, nebo jak je bývali mohli uplatnit v nějakém zážitku z dřívějška. Zeptejte se, zda by někdo ze studentů byl ochoten se o své myšlenky podělit s ostatními členy třídy.

Dejte každému studentovi kopii tohoto citátu staršího Roberta D. Halese z Kvora Dvanácti apoštolů:

„Někteří lidé se mylně domnívají, že mlčením, mírností, odpuštěním nebo vydáním pokorného svědectví odpovídají pasivní nebo slabí. Ale [milovat] nepřátely své, [dobrořečít] těm, kteříž [nás] proklínají, dobře [činit] nenávidícím [nás], a [modlit] se za ty, kteříž [nás] utiskují a [nám] se protiví“ (Matouš 5:44) vyžaduje víru, sílu, a především odvahu křesťanů. ...

Když neoplácíme – když nastavíme druhou tvář a ubráníme se pocitům hněvu, tak i my jednáme jako Spasitel. Projevujeme Jeho lásku, což je jediná moc, která může přemoci protivníka a odpovědět těm, kteří nás obviňují, aniž bychom jim obviněním opláceli. Toto není slabost. *Toto je odvaha křesťanů. ...*

„Když reagujeme na obvinění, pokaždé bude potřeba něčeho jiného. Pán našťestí zná srdce těch, kteří nás obviňují, a ví, jak na jejich obvinění reagovat co nejučinněji. *Když praví učedníci usilují o vedení Ducha, obdrží inspiraci uzpůsobenou pro daný spor. A praví učedníci v každém sporu reagují způsobem, který zve Ducha Páně. ...*

*Hlavním zájmem nás, pravých učedníků, musí být blaho druhých, a ne to, abychom dokázali, že máme pravdu. Otázky a kritika nám dávají příležitost navázat kontakt s druhými a ukázat jim, že jsou důležití pro Nebeského Otce i pro nás. Naším cílem má být pomoci jim porozumět pravdě, a ne obhajovat své ego nebo sbírat body v teologické debatě. Naše upřímná svědectví jsou tou nejmocnější odpovědí, kterou můžeme dát těm, kteří nás z něčeho obviňují.“ („Odvaha křesťanů – cena učednictví“, *Liahona*, listopad 2008, 72, 73.)*

Dejte studentům čas na to, aby si přečetli a zvýraznili zásady, kterým učil starší Hales. Požádejte je, aby se podělili o to, čemu se naučili. Je-li to potřeba, diskutujte o některých nebo o všech těchto otázkách:

- Jak může naše chování vůči druhým ovlivnit jejich vztah s Bohem? (Pomozte studentům rozpoznat tuto zásadu: **Když následujeme Kristův příklad a s těmi, kteří se stavějí proti nám, jednáme s láskou a laskavostí, můžeme posílit jak jejich vztah s Bohem, tak i ten náš.**)
- V jakém smyslu je jednání s druhými tímto způsobem součástí smlouvy křtu, kterou jsme uzavřeli s Nebeským Otcem? (Je to důležitý způsob, jak stát jako svědkové Boží za všech dob a ve všech věcech a na všech místech. [Viz Mosiáš 18:9].)

Zeptejte se studentů, zda mají nějaké zkušenosti s tím, kdy následováním Spasitelova příkladu a učení dokázali někomu pomoci přilnout těsněji k Pánu. Požádejte několik studentů, aby se o svou zkušenost podělili.

Povzbudte studenty, aby se zamysleli nad svými vztahy s druhými a zaměřili se na jeden, který by se dal zlepšit, a zapsali si, jak v tomto vztahu uplatní zásady, o kterých dnes byla řeč.

Četba pro studenty

- Skutkové 10:38; Matouš 5:9–12, 21–24, 38–41, 43–47; 6:14–15; 7:1–5.
- Jeffrey R. Holland, „Cena – a požehnání – uřednictví“, *Liahona*, květen 2014, 6–9.

LEKCE 12

Zázraky na stezkách Palestiny

Úvod

„[Ježíš Kristus] kráčel stezkami Palestiny, uzdravoval nemocné, navracel zrak slepým a křísil mrtvé.“ („Žijící Kristus – svědectví apoštolů“, *Liahona*, duben 2000, 2.) Zázraky byly důležitou součástí Spasitelovy soucitné služby ve smrtelnosti, ale také byly důkazem Jeho moci a pravomoci a potvrzovaly

důvěryhodnost Jeho tvrzení, že On je Mesiáš. I my můžeme být svědky či příjemci Spasitelovy lásky, soucitu a moci v podobě zázraků tím, že budeme používat víru v Ježíše Krista.

Doplňková četba

- Dallin H. Oaks, „Miracles“, *Ensign*, June 2001, 6–17.
- Sydney S. Reynoldsová, „Bůh zázraků“, *Liahona*, červenec 2001, 12–14.

Náměty pro výuku

Marek 1:39–42; 2:1–12; 5:1–8, 19, 22–43; 8:1–9; Lukáš 7:11–15; 3. Nefi 17:5–9

Spasitel během svého působení ve smrtelnosti konal zázraky

Napište na tabuli tato slova: *utišil moře, křísil mrtvé a vymítal zlé duchy*. Zeptejte se studentů, který z těchto tří zázraků, jež Spasitel vykonal, je podle nich největší. Poté, co studenti odpovědí, připište na tabuli slova *stvořil zemi* a znovu se zeptejte, který z těchto zázraků je největší. Činnost opakujte se slovy *obracel duše* a nakonec se slovy *trpěl a zemřel za naše hříchy*.

Zeptejte se studentů, jak by definovali slovo *zázrak*. Poté, co studenti odpovědí, ukažte tuto definici a požádejte některého z nich, aby ji přečetl:

„[Zázrak je] mimořádná událost způsobená mocí Boží. Zázraky jsou důležitým prvkem v díle Ježíše Krista. Zahrnují uzdravování, navrácení mrtvých k životu a vzkříšení. Zázraky jsou součástí evangelia Ježíše Krista. Aby se zázraky projevíly, je nutná víra.“ (Průvodce k písmům, „Zázrak“; scriptures.lds.org.)

- Jaké jsou další příklady zázraků, které Ježíš vykonal během svého působení ve smrtelnosti? (Odpovědi studentů pište na tabuli.)
- Proč je důležité uvědomit si, jak dalekosáhlá je Spasitelova moc?

Napište na tabuli tyto odkazy na písmá a vyzvěte studenty, aby si z nich vybrali jeden, který si prostudují: *Marek 1:40–42; Marek 5:1–8, 19; Marek 8:1–9; Lukáš 7:11–15; a 3. Nefi 17:5–9*. Vyzvěte je, aby ve verších, které četli, našli zázrak, který Spasitel vykonal, a určili, co tento zázrak vypovídá o Jeho moci. Po uplynutí dostatečné doby diskutujte o těchto otázkách:

- O jakém zázraku jste četli a co tento zázrak vypovídá o Spasitelově moci?
- Jak vám porozumění tomu, že Spasitel má moc konat zázraky, pomáhá mít v Něj víru? (Zatímco budou studenti odpovídat, mohli byste poukázat na to, že již několik staletí před Spasitelovým narozením proroci předvíдали, že během svého působení ve smrtelnosti bude konat zázraky. [Viz 1. Nefi 11:31; Mosiáš 3:5–6.] Toto poznání pomáhalo těm, kteří žili před Jeho narozením, mít v Něho větší víru.)

Vyzvěte studenty, aby se znovu podívali na verše, které četli, a zjistili, z jakého důvodu Ježíš daný zázrak vykonal. Diskutujte o těchto otázkách:

- Z jakého důvodu vykonal Spasitel zázrak, o kterém jste četli? (Umožněte několika studentům, aby se podělili o odpověď. V každém z těchto příkladů je zmíněn Spasitelův soucit. Řekněte studentům, že když se naučí rozpoznávat v písmech vzory a hlavní myšlenky, jako v tomto případě, prohloubí tím svou znalost písem.)
- V jakém smyslu dokládají tyto zázraky Spasitelův soucit?
- Co pro vás znamená skutečnost, že Spasitel občas konal zázraky, protože pociťoval hluboký soucit? (Zatímco budou studenti odpovídat, zdůrazněte, že **když budeme používat víru v Ježíše Krista, můžeme získat Jeho velikou moc a pociťit Jeho soucit vůči nám.**)

Zakončete tuto část lekce tím, že požádáte některého studenta, aby přečetl Skutky 10:38, zatímco ostatní členové třídy budou text sledovat. Poté se zeptejte:

- Co znamená, že Ježíš uzdravoval „všecky posedlé od ďábla“? (Tato slova se mohou týkat jak Ježíšových zázraků vymítání ďáblů, tak i toho největšího zázraku ze všech – duchovního uzdravení, které Ježíš přinesl všem těm, kteří jsou sužováni hříchem. Poukažte na to, že ačkoli tělesné uzdravování tvořilo důležitou součást Spasitelova působení, jeho účinky byly jen dočasné. Požehnutí duchovního uzdravení bylo – a je – věčné.)

Marek 2:1–12; 5:22–43

Víra v Ježíše Krista nám přináší do života zázraky

Řekněte studentům, že ačkoli je důležité vědět, že Ježíš Kristus konal zázraky, zatímco „kráčel stezkami Palestiny“ („Žijící Kristus – svědectví apoštolů“, 2), je možná ještě důležitější vědět, že zázraky nepřestává konat ani v dnešní době. Vyzvěte studenty, aby si přečetli Etera 12:12, 18 a poté si napsali jednu zásadu evangelia, kterou v těchto verších spatřují. Požádejte několik z nich, aby se s ostatními členy třídy podělili o to, co si napsali. V jejich odpovědích by měla být obsažena tato pravda: **Když budeme používat víru v Ježíše Krista, můžeme být svědky toho, jak v našem životě působí Jeho zázračná moc.**

Abyste studentům pomohli blíže prozkoumat tuto pravdu, napište na tabuli tyto odkazy na verše z písem: *Marek 2:1–12; Marek 5:22–24, 35–43; a Marek 5:25–34.* (Poznámka: Mohli byste poukázat na to, že tyto verše obsahují další příklad vzoru a hlavní myšlenky, jež se v písmech nacházejí.) Rozdělte členy třídy na třetiny. Každé skupině zadejte jednu pasáž z písem a vyzvěte je, aby zjistili, jak lidé projevovali víru v Ježíše Krista. Po uplynutí dostatečné doby se zeptejte:

- Jaký důkaz víry v Ježíše Krista jste našli?

Dejte každému studentovi kopii části proslovu „Uzdravování nemocných“.

Uzdravování nemocných

Starší Dallin H. Oaks z Kvora Dvanácti apoštolů učil, že k tomu, aby mohly být konány zázraky, je nezbytná víra:

„Pro uzdravení skrze moc nebes je nezbytná víra. Kniha Mormonova dokonce učí, že ‚není-li žádná víra mezi dětmi lidskými, Bůh nemůže mezi nimi vykonati žádný zázrak‘. (Eter 12:12.) [Viz také 1. Nefi 7:12; NaS 35:9.] Ve vynikajícím proslovu o přísluhování nemocným president Spencer W. Kimball řekl: ‚Lidé často podceňují skutečnost, že je zapotřebí víry. Zdá se, že nemocný i rodina často zcela spoléhají na moc kněžství a na dar uzdravení a doufají, že je zehnající bratří snad mají – zatímco větší zodpovědnost spočívá na tom, komu je požehnání udíleno. ... Hlavním faktorem je víra daného jedince, pokud je při vědomí a odpovědný za své jednání. Mistr opakoval slova ‚víra tvá tě uzdravila‘ [Matouš 9:22] tak často, že se téměř stala refrémem.‘ [„President Kimball Speaks Out on Administration to the Sick“, *New Era*, Oct. 1981, 47.]“ („Uzdravování nemocných“, *Liahona*, květen 2010, 49.)

Starší Dallin H. Oaks nám také připomněl, že důležitou součástí víry je ochota přijímat Boží vůli:

„Zatímco používáme nezpochybnitelnou moc kněžství Božího a zatímco si ceníme Jeho zaslíbení, že vyslyší a zodpoví modlitbu víry, musíme vždy pamatovat na to, že víra a uzdravující moc kněžství nemůže přinést to, co je v rozporu s vůlí Toho, jehož toto kněžství je. O této zásadě se píše ve zjevení, v němž je starším Církve řečeno, že mají vkládat ruce na nemocné. Pánovo zaslíbení zní, že ‚ten, kdo má víru ve mne, že bude uzdraven, a není určen k smrti, bude uzdraven‘. (NaS 42:48; zvýraznění přidáno.) Podobně i v dalším novodobém zjevení Pán prohlašuje, že tomu, ‚kdo prosí ... podle vůle Boží ...‘, je učiněno tak, jak prosí. (NaS 46:30.) [Viz také 1. Janova 5:14; Helaman 10:5.]

Z toho všeho se dozvídáme, že ani služebníci Páně, když použijí Jeho božskou moc v situaci, kde je dostatečná víra k uzdravení, nemohou dát kněžské požehnání, které člověka uzdraví, pokud toto uzdravení není vůlí Páně.

My, děti Boží, které vědí o Jeho veliké lásce a o Jeho naprosté znalosti toho, co je pro naše věčné blaho nejlepší, Mu důvěřujeme. První zásadou evangelia je víra v Pána Ježíše Krista, a víra znamená důvěru. Pociťoval jsem tuto důvěru ve slovech svého bratrance, který je pronesl na pohřbu dospívající dívky, která zemřela po vážné nemoci. Pronesl tato slova, která mě nejprve překvapila a poté poučila: ‚Vím, že bylo vůlí Páně, aby zemřela. Měla dobrou lékařskou péči. Dostala kněžská požehnání. Její jméno bylo na modlitebním seznamu v chrámu. Byly proneseny stovky modliteb za to, aby se uzdravila. A vím, že v této rodině je dost víry na to, aby se uzdravila, pokud by však nebylo vůlí Páně, aby ji v tuto dobu odvedl domů.‘ Pociťoval jsem stejnou důvěru ve slovech otce jiné výjimečné dívky, která zemřela na rakovinu ve věku dospívání. Řekl: ‚Víra naší rodiny spočívá v Ježíši Kristu,

a není závislá na tom, jak co dopadne.' Souhlasím s pravdivostí těchto slov. Děláme vše, co je v našich silách, aby se milovaný člověk uzdravil, a pak důvěřujeme Pánu ohledně toho, jak to dopadne." („Uzdravování nemocných", *Liahona*, květen 2010, 50.)

Abyste studentům pomohli porozumět tomu, že pro to, aby mohly být konány zázraky, je zapotřebí víry, požádejte některého z nich, aby přečetl první citát staršího Dallina H. Oakse z Kvora Dvanácti apoštolů, který jste nakopírovali a rozdali. Poté se zeptejte:

- Jakým důležitým pravdám ohledně víry starší Oaks učil?

Pro další podnětné myšlenky staršího Oakse zvažte možnost přečíst nebo vlastními slovy shrnout druhý citát, který je také uveden na papíře, který jste rozdali. Mohli byste zmínit, že starší Oaks zaměřil svůj proslav na nositele kněžství. Diskutujte o těchto otázkách:

- Co je podle slov staršího Oakse od nás požadováno, když se modlíme ve víře, aby se stal zázrak?
- Proč je důležité pamatovat na to, že to, oč žádáme, musí být v souladu s vůlí Nebeského Otce?

Vydejte svědectví o tom, že zázraky se dějí i v dnešní době. Podělte se o tento citát staršího Dallina H. Oakse z Kvora Dvanácti apoštolů:

„Každý den je naplněn mnohými zázraky, ke kterým dochází, nejenom když pracujeme pro naši církev, ale i v každodenním životě našich členů. Mnoho z vás bývá svědkem zázraků, i když si to mnohdy ani neuvědomujete." („Miracles", *Ensign*, June 2001, 6.)

- Proč podle vás nejsme vždy schopni rozpoznat zázraky, které se v našem životě stávají? (Až budou studenti odpovídat, mohli byste poukázat na to, že velkolepé projevy Pánovy moci se týkají pouze několika zázraků. Mnohé zázraky jsou relativně malé a osobní. [Viz Sydney S. Reynoldsová, „Bůh zázraků", *Liahona*, červenec 2001, 12–13.]])
- Čemu tyto malé osobní zázraky učí o zájmu, který o nás projevují Nebeský Otec a Ježíš Kristus?
- Jaké příklady malých či každodenních zázraků vás napadají? (Pokud studenti neodpovídají, zvažte možnost podělit se o několik odpovědí, které zmiňuje sestra Sydney S. Reynoldsová z generálního předsednictva Primárek ve svém proslavu „Bůh zázraků" [*Liahona*, červenec 2001, 12–13].)

Vyzvěte studenty, aby písemně zodpověděli tuto otázku:

- Co byste mohli ve svém životě dělat pro to, abyste lépe rozpoznávali Pánovy zázraky – malé i velké – a byli za ně ještě vděčnější?

Povzbuďte studenty, aby se s modlitbou zamysleli nad tím, jak by mohli jednat podle toho, co si napsali. Na závěr lekce se zeptejte, zda by se některý z vašich studentů chtěl podělit o svědectví týkající se Spasitele a Jeho lásky, kterou pocítují, a lásky, kterou k Němu chovají.

Četba pro studenty

- Marek 1:39–42; 2:1–12; 5:1–8, 19, 22–43; 8:1–9; Lukáš 7:11–15; 1. Nefi 11:31; Mosiáš 3:5–6; 3. Nefi 17:5–9.
- Sydney S. Reynoldsová, „Bůh zázraků“, *Liahona*, červenec 2001, 12–14.

LEKCE 13

Ježíš Kristus povolal Dvanáct apoštolů

Úvod

Spasitel během své služby ve smrtelnosti povolal, vysvětil a pověřil dvanáct apoštolů. Předal jim klíče kněžství a oni obdrželi svědectví o Jeho božskosti. Pod Spasitelovým vedením pomáhali řídit práci Církve a byli připravováni na

dobu, kdy On již nebude přebývat na zemi. Tato lekce se zabývá Spasitelovou kněžskou pravomocí a popisuje, jak připravoval své apoštoly na vedení Církve.

Doplňková četba

- Boyd K. Packer, „Dvanáct“, *Liahona*, květen 2008, 83–87.
- Edward J. Brandt, „And He Gave Some, Apostles“, *Liahona*, Sept. 2001, 32–39.

Náměty pro výuku

Matouš 10:1–8; 16:15–19; 17:1–8; Jan 15:16

Ježíš Kristus předal svým apoštolům klíče kněžství

Na začátku hodiny položte tyto otázky:

- Jak poznáme osoby, které mají v naší obci pravomoc vést?
- Jak mohl člověk, který žil v době Ježíše Krista, rozpoznat Jeho pravomoc? (Možné odpovědi: Jeho moc, zázraky a učení.)

Vyzvěte členy třídy, aby se zamysleli nad touto otázkou: „Jak, kdy a od koho obdržel Spasitel Melchisedechovo kněžství?“ Poté se podělte o tyto citáty staršího B. H. Robertse (1857–1933) ze Sedmdesáti a staršího Bruce R. McConkieho (1915–1985) z Kvora Dvanácti apoštolů:

„Tyto verše [NaS 107:2–4] jasně potvrzují skutečnost, že Melchisedechovo kněžství existovalo již před velikým vysokým knězem Melchisedechem, jen mělo jiný název – *a síce* ‚Svaté kněžství podle řádu Syna Božího‘. To znamená, že to byl tentýž druh a řád kněžství, jaké měl Syn Boží. Ale toto bylo ještě před dobou Melchisedecha i Abrahama, a proto také stovky let předtím, než se Kristus narodil na svět. ... Ježíš byl tedy držitelem kněžství, které nyní nazýváme

Melchisedechovým, ještě předtím, než přišel na tento svět, a bezpochyby ještě předtím, než byl svět zformován, ... ale ‚jak, kdy a od koho‘ ho obdržel, to nikdo neví, možná snad kromě toho posledního, *tedy* ‚od koho‘. Samozřejmě ho musel obdržet od Boha.“ (B. H. Roberts, *Improvement Era*, May, 1908, 557.)

„Ale co se týká Jeho působení ve smrtelnosti, obdržel Kristus ... Melchisedechovo kněžství zde na zemi a byl vysvěcen do úřadu vysokého kněze, aby tak byl pro ostatní příkladem a ve všech záležitostech tím jediným vzorem spasení.“ (Bruce R. McConkie, *Doctrinal New Testament Commentary*, vol. 3 [1973], 157.)

Umístěte nebo napište na tabuli tyto otázky a vyzvěte studenty, aby vyhledali odpovědi v Matoušovi 10:1–8 a Janovi 15:16:

- *Jakou pravomoc předal Ježíš Kristus svým apoštolům?*
- *Co mohli díky této pravomoci dělat?*

Ponechte studentům dostatek času a poté je vyzvěte, aby vytvořili dvojice a diskutovali o tom, co našli. Poté několik z nich požádejte, aby se s třídou podělili o své odpovědi. Pomozte studentům rozpoznat, že **Ježíš dal svým apoštolům kněžskou pravomoc, díky níž mohli konat skutky, které viděli konat Jeho.**

Požádejte některého studenta, aby přečetl Matouše 16:15–19. Zeptejte se:

- Jak Petr rozpoznal Ježíšovu pravomoc? (Zjevením – tedy stejným způsobem, jakým Jeho pravomoc rozpoznávají novodobí učedníci.)
- Co Ježíš slíbil, že Petrovi dá?

Požádejte několik studentů, aby se střídali při čtení Matouše 17:1–8. Poté se zeptejte:

- Proč se Petrovi, Jakubovi a Janovi zjevili Mojžíš a Elias?

Abyste studentům pomohli na tuto otázku odpovědět, ukažte jim tyto citáty Proroka Josepha Smitha (1805–1844) a presidenta Josepha F. Smitha (1838–1918):

„Spasitel, Mojžíš a Elias [Eliáš] předali klíče Petrovi, Jakubovi a Janovi na hoře, když před Ním byli proměněni.“ (*Učení presidentů Církve: Joseph Smith* [2008], 104.)

„Kněžství obecně je pravomoc daná člověku, aby jednal v zastoupení Boha. Každému muži vysvěcenému k jakémukoli stupni kněžství byla tato pravomoc delegována.

Je ale nutné, aby každý skutek vykonaný touto pravomocí byl učiněn ve správném čase a na správném místě, správným způsobem a podle správného řádu. Moc řídit tuto práci tvoří *klíče* kněžství.“ (*Učení presidentů Církve: Joseph F. Smith* [2003], 141.)

Poukažte na to, že v Nauce a smlouvách 110 se dozvídáme, že Mojžíš a Eliáš se zjevili také Proroku Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu v chrámu Kirtland a předali jim klíče kněžství. Tato zpráva v Nauce a smlouvách nám pomáhá porozumět tomu, k čemu došlo na hoře Proměnění. Mohli byste studentům navrhnout, aby si na okraj stránky písem vedle Matouše 17:1–8 napsali křížový odkaz na *Nauku a smlouvy 110:13–16*.

Následně položte tyto otázky:

- Proč je důležité, aby Ježíšovi apoštolové měli klíče kněžství? (Studenti mohou použít různá slova, ale v jejich odpovědích by měla zaznít tato pravda: **Ježíš předal klíče kněžství svým apoštolům, aby měli pravomoc řídit Církev před i po Jeho smrti.** Mohli byste zdůraznit, že **z věčné perspektivy hrají tyto klíče velmi důležitou roli ve zjednání a zachování řádu v Pánově Církvi, čímž pomáhají uskutečnit nesmrtelnost a věčný život člověka.**)
- Jak zážitek, který měli Petr, Jakub a Jan na hoře Proměnění, pomohl tyto apoštoly připravit na to, aby vedli Církev po Spasitelově smrti?

Mohli byste vysvětlit, že v Matoušovi 18:18–19 se dozvídáme, že klíče kněžství byly dány všem Ježíšovým apoštolům.

Matouš 18:21–22; 26:51–56; Marek 4:35–41; 5:25–43; 9:25–29; Lukáš 9:51–56; 24:44–48; Jan 13:4–17; 21:15–17

Ježíš Kristus připravil své apoštoly na to, aby vedli Církev

Na tabuli napište tuto větu:

Ježíš Kristus připravil před svou smrtí apoštoly na to, aby vedli Církev.

Poté se zeptejte:

- Čemu se Ježíšovi apoštolové museli nejspíš naučit, aby mohli vést Církev?

Napište na tabuli některé nebo všechny níže uvedené odkazy na verše z písem:

Matouš 18:21–22

Matouš 26:51–56

Marek 4:35–41

Marek 5:25–34

Marek 5:35–43

Marek 9:25–29

Lukáš 9:51–56

Lukáš 24:44–48

Jan 13:4–17

Jan 21:15–17

Rozdělte studenty do dvojic a vyzvěte je, aby si společně prostudovali jednu nebo dvě uvedené pasáže a zamysleli se nad tím, jakým zásadám se mohli apoštolové naučit ze svých zážitků se Spasitelem. Poté studenty požádejte, aby se s ostatními členy třídy podělili o to, o čem hovořili. Jejich odpovědi byste mohli psát na tabuli. Poté jim položte doplňující otázky, jako například tyto:

- Proč bylo důležité, aby se apoštolové těmto zásadám naučili?
- Jak podle vás Spasitel připravuje ke službě novodobé apoštoly?
- Jak vám vědomí toho, že Ježíš Kristus vede své apoštoly, pomáhá mít důvěru v jejich rady?

Skutkové 1:8, 21–22; Nauka a smlouvy 107:23

Novodobí apoštolové vydávají pravé svědectví o Ježíši Kristu

Řekněte studentům, že Skutkové 1 obsahují zprávu o tom, koho apoštolové vybrali na místo Jidáše Iškariotského po Spasitelově Vzkříšení. Vyzvěte je, aby si přečetli Skutky 1:21–22 a zjistili, jaké požadavky musel nový apoštol splňovat.

- Jaké musel mít nový apoštol předpoklady? (Musel být „po všecken čas [s nimi]“ a musel být svědkem Spasitelova Vzkříšení.)
- K čemu měl být podle verše 22 tento nový apoštol vysvěcen? (Zvažte možnost vyzvat studenty, aby si přečetli Skutky 1:8, aby viděli, že toto pověření dal Ježíš všem svým apoštolům.)

Vyzvěte studenty, aby si přečetli tyto pasáže z písem a zjistili, co mají společného: Skutkové 2:22–24, 32; Skutkové 3:12–16; Skutkové 4:31–33; a Skutkové 5:29–32. Po uplynutí dostatečné doby je požádejte, aby se podělili o to, co našli. (Ujistěte se, že rozpoznali, že apoštolové plnili své pověření vydávat svědectví o Ježíši Kristu.)

Vyzvěte studenty, aby se zamysleli nad tím, v jakém smyslu se pověření novodobých apoštolů podobá tomu, které měli první apoštolové. Požádejte některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 107:23. Poté se členů třídy zeptejte:

- Jaké nauce se učí v tomto verši? (Studenti by měli rozpoznat, že apoštolové jsou pověřeni být zvláštními svědky jména Kristova po celém světě.)
- Jak podle vás novodobí apoštolové naplňují tuto zodpovědnost?

Požádejte některého studenta, aby přečetl tento citát presidenta Boyda K. Packera z Kvora Dvanácti apoštolů:

„Po všech těch letech, kdy jsem žil, učil a sloužil, po všech těch milionech kilometrů, které jsem procestoval po celém světě, a po všem, co jsem zažil, bych se rád podělil o jednu velkou pravdu. Tou je mé svědectví o Spasiteli Ježíši Kristu. ...

Vydávám svědectví o tom, že Spasitel žije. *Znám Pána*. Jsem Jeho svědkem. Vím o Jeho velké oběti a věčné lásce, kterou chová ke všem dětem Nebeského Otce.

Své zvláštní svědectví vydávám ve vší pokoře, ale s naprostou jistotou.“ („Svědectví“, *Liahona*, květen 2014, 97.)

- Kdy jste například pocítili moc svědectví apoštola o Ježíši Kristu a jak to ovlivnilo vaše svědectví?
- Jak můžete poznat, že svědectví o Ježíši Kristu, která vydávají novodobí apoštolové, jsou pravdivá? (Studenti by měli rozpoznat tuto pravdu: **Skrze Ducha Svatého mohou poznat, že svědectví o Ježíši Kristu, která vydávají žijící apoštolové, jsou pravdivá.**)

Vyzvěte studenty, aby si vybrali svědectví o Kristu, které vydal některý novodobý apoštol, a s modlitbou určili někoho, s kým by se o toto svědectví mohli podělit. Povzbud'te je, aby vydali osobní svědectví o tom, že poselství onoho apoštola je pravdivé.

Četba pro studenty

- Matouš 10:1–8; 16:15–19; 17:1–8; Skutkové 1:21–22; 2:22–24, 32; 3:12–16; 4:31–33; 5:29–32; Nauka a smlouvy 107:23.
- Boyd K. Packer, „Dvanáct“, *Liahona*, květen 2008, 83–87.

LEKCE 14

Ježíš Kristus je Mesiáš

Úvod

Starozákonní proroci svědčili o příchodu Mesiáše – potomka krále Davida, který vysvobodí svůj lid. Ježíš Kristus byl „velkým Jehovou Starého zákona a Mesiášem zákona Nového“. („Žijící Kristus – svědectví apoštolů“, *Liahona*,

duben 2000, 2.) V této lekci se budou studenti zabývat některými starozákonními prorocstvími o Ježíši Kristu a zjistí, jak někteří lidé reagovali, když čelili rozhodnutí, zda přijmout, či zavrhnout Ježíše Krista jako Mesiáše.

Doplňková četba

- G. Homer Durham, „Jesus the Christ: The Words and Their Meaning“, *Ensign*, May 1984, 14–16.
- „Božské posláni Ježíše Krista – Mesiáš“, *Poselství navštěvujících učitelů*, srpen 2014.

Náměty pro výuku

Izaiáš 61:1–2; Lukáš 4:16–24

Ježíš oznamuje, že On je Mesiáš

Zeptejte se studentů, zda někdy slyšeli nějaké dlouho očekávané oznámení nebo byli svědky příjezdu dlouho očekávaného přítele nebo člena rodiny. Řekněte jim, že dnešní lekce se zabývá podobným zážitkem, který měli dávní Židé. Požádejte některého studenta, aby přečetl Izaiáše 61:1–2. Poté se zeptejte:

- O kom je toto prorocství?

Pust'te video „Jesus Declares He Is the Messiah“ [„Ježíš prohlašuje, že On je Mesiáš“] (3:24) ze série *The Life of Jesus Christ Bible Videos* [Biblická videa o životě Ježíše Krista]. (Před hodinou si ho stáhněte a sami se na něj podívejte.) Vyzvěte studenty, aby sledovali odpovídající text v Lukášovi 4:16–21.

Po zhlédnutí videa se zeptejte:

- Jak byste shrnuli Spasitelovo poselství, které toho dne pronesl v Nazarétu? (Ujistěte se, že zatímco budou studenti odpovídat, bude se diskuse týkat verše 18 a verše 21.)
- Jaký význam mají podle vás slova „pomazal mne“ a „dnes naplnilo se písmo toto v uších vašich“? (Abyste studentům pomohli porozumět tomu, že slova **Mesiáš a Kristus obě znamenají „Pomazaný“**, vyzvěte je, aby si přečetli úvodní větu hesla „Mesiáš“ v Průvodci k písmům. (Viz scriptures.lds.org.)
- Jak Ježíš naplnil prorocství z Izaiáše, ze kterého citoval (viz verše 18–19)?

Matouš 21:1–11

Ježíš Kristus přišel jako Mesiáš

Ukažte nebo napište na tabuli následující pasáže z písem a vyzvěte studenty, aby si jednu nebo dvě z nich prostudovali. Zatímco budou studenti vybrané pasáže

porovnávat a hledat v nich rozdíly, vyzvěte je, aby přemýšleli o tom, proč jsou seskupeny dohromady a čemu učí o Ježíši Kristu.

Izaiáš 7:14; Matouš 1:21–23

Micheáš 5:2; Lukáš 2:4–7

Zachariáš 9:9; Matouš 21:6–11; Jan 12:12–15

Žalm 22:16, 18; Matouš 27:35

Izaiáš 53:9; Matouš 27:59–60; Jan 19:18, 38–42

Požádejte je, aby se podělili o to, co se dozvěděli. (Ačkoli studenti mohou použít různá slova, měli by porozumět tomu, že **Ježíš Kristus svým příchodem, životem a smrtí naplnil mesiášská proroctví.**) Zdůrazněte, že tuto pravdu Spasitel oznámil v Nazaretu. Přečtěte Lukáše 4:28–29. Poté se zeptejte:

- Jak lidé v nazarétské synagoze reagovali na Ježíšovo oznámení?

Řekněte studentům, že o několik let později zažil Ježíš velmi odlišnou reakci některých lidí v Jeruzalémě. Požádejte několik studentů, aby se střídali při čtení Matouše 21:1–11. Než začnou číst, povzbud'te členy třídy, aby si v duchu představili, že se oné události, která je v těchto verších popsána, osobně účastní. Vysvětlete studentům, že když se naučí představovat si to, co se v písmech odehrává, poskytnou tím Duchu Svatému další příležitost, aby je učil.

- Proč lidé v Jeruzalémě reagovali tak, jak reagovali? (Poznali, že Ježíš je onen dlouho očekávaný Mesiáš.)
- Jak byste podle vás reagovali vy?

Poukažte na slovo *Hosana* ve verši 9; poté se podělte o tuto definici:

„[Hosana je] slovo z hebrejštiny, které znamená ‚prosíme, spas nás‘ a používá se při projevování chvály a úpěnlivé prosby.

... Při Pánově triumfálním vjezdu do Jeruzaléma zástupy volaly ‚hosana‘ a rozprostíraly palmové ratolesti, po kterých Ježíš jel, dávající tak najevo své porozumění tomu, že Ježíš je tentýž Pán, který vysvobodil Izrael v dávné době (Žalmy 118:25–26; Mat. 21:9, 15; Marek 11:9–10; Jan 12:13). Tito lidé poznali Krista jako dlouho očekávaného Mesiáše. Slovo *hosana* se stalo oslavou Mesiáše za všech věků (1. Nefi 11:6; 3. Nefi 11:14–17). Provolávání *hosana* bylo zahrnuto do zasvěcování chrámu Kirtland (NaS 109:79) a je nyní součástí zasvěcování novodobých chrámů.“ (Průvodce k písmům, „Hosana“; scriptures.lds.org.)

Zvažte možnost ukázat tyto účely mesiášských proroctví (upraveno podle knihy Bruce R. McConkieho, *The Promised Messiah: The First Coming of Christ* [1978], 28–32):

1. Díky mesiášským prorocstvím mohli ti, kteří žili před narozením Ježíše Krista, mít v Něho víru, což jim pomohlo získat spasení. (Viz 1. Nefi 10:4–6; 2. Nefi 25:18–20, 26; Mosiáš 3:13.)
2. Díky mesiášským prorocstvím mohli ti, kteří žili v Kristově době, poznat, že On je naplněním těchto prorocství, a to jim pomohlo získat spasení. (Viz Jan 4:25, 29.)
3. Díky mesiášským prorocstvím mohou ti, kteří žijí po působení Ježíše Krista ve smrtelnosti, poznat, že On je naplněním prorocství, a to jim pomáhá získat spasení. (Viz Skutkové 3:12–18; 26:22–23.)

- Když se zamyslíte nad těmito třemi účely, jak by pro vás mohlo být prospěšné naučit se rozpoznávat v písmech mesiášská prorocství a vnímat Krista jako jejich naplnění?

Jan 6:5–69

Následování Ježíše Krista jako Mesiáše

Znovu zdůrazněte, že Židé v dobách Nového zákona věřili, že Mesiáš bude z rodu Davidova a jednoho dne přijde, aby spasil svůj lid. Mnozí věřili, že je vysvobodí z římského područí, tak jako Jehova vysvobodil Izraelity z Egypta.

Vyzvěte studenty, aby si rychle přečetli zprávu v Janovi 6:5–15. Zeptejte se:

- Jaký zázrak Ježíš vykonal v této zprávě?
- Jak byste popsali reakci lidí ve verších 14–15?
- Proč podle vás reagovali takto?

Podělte se o tento postřeh staršího Bruce R. McConkieho (1915–1985) z Kvora Dvanácti apoštolů:

„Existovala tradice, které učili rabíni a která byla silně zakořeněna v mysli veřejnosti, že až přijde Mesiáš, nakrmí je chlebem z nebe.“ (*The Mortal Messiah*, 4 vols. [1979–1981], 2:367.)

Vysvětlete, že podobně jako v případě, kdy Jehova sytil děti Izraele mannou (viz Exodus 16), si někteří lidé vykládali zázrak, kdy Ježíš nasýtil zástupy pěti ječnými chleby a dvěma rybami, jako znamení toho, že On je Mesiáš.

Požádejte několik studentů, aby se střídali při čtení Jana 6:31–32, 49–53, 60, 66.

Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zjistili, jak lidé reagovali na Ježíše následující den a jak jim odpověděl.

- Proč podle vás mnozí Ježíše toho dne zavrhli?
- Čemu neporozuměli? (Ježíš byl zdrojem duchovního života; On byl onen chléb života.)

Požádejte některého studenta, aby přečetl Jana 6:67–69. Poté se členů třídy zeptejte:

- Co potvrdilo Petrovo svědectví ve verši 69?
- Jak Petrovo svědectví o Spasiteli ovlivnilo jeho život?

Napište na tabuli tuto neúplnou větu a požádejte studenty, aby řekli, jak by ji doplnili: **Jestliže přijmeme Ježíše Krista jako Mesiáše, pak**

Poté, co několik studentů odpoví, požádejte některého z nich, aby přečetl tento citát presidenta Davida O. McKaye (1873–1970):

„To, co si v srdci upřímně myslíte o Kristu, rozhodne o tom, čím budete, velkou měrou to rozhodne o tom, jaké budou vaše skutky. Nikdo nemůže studovat tuto božskou osobnost a přijmout Jeho učení, aniž by v nitru pocítoval povznášející a očišťující vliv.“ (*Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], 7.)

Poskytněte studentům čas na to, aby si napsali, co si myslí o Kristu. Několik studentů požádejte, aby se podělili o to, co si napsali.

Povzbudte studenty, aby se zamysleli nad tím, co mohou tento týden udělat pro to, aby projevíli svou víru v Ježíše Krista.

Četba pro studenty

- Matouš 21:1–11; Lukáš 4:16–24; Jan 6:5–15, 31–32, 49–53, 66–69.
- G. Homer Durham, „Jesus the Christ: The Words and Their Meaning“, *Ensign*, May 1984, 14–16.

LEKCE 15

Ježíš Kristus ustanovil svátost

Úvod

V dokumentu „Žijící Kristus – svědectví apoštolů“ se píše: „[Ježíš Kristus] zavedl svátost jako připomínku své velké smírné oběti.“ (*Liahona*, duben 2000, 2.) Když přijímáme

svátost, připomínáme si, že Spasitel krvácel z každého póru a zemřel za nás; a také obnovujeme své smlouvy s Pánem.

Doplňková četba

- Dallin H. Oaks, „Shromáždění svátosti a svátost“, *Liahona*, listopad 2008, 17–20.
- Jeffrey R. Holland, „This Do in Remembrance of Me“, *Ensign*, Nov. 1995, 67–69.

Náměty pro výuku

Matouš 26:26–28; Lukáš 22:15

Ježíš Kristus zavedl novou smlouvu

Ukažte níže uvedený obrázek nebo jiný obrázek zachycující Poslední večeři a požádejte některého studenta, aby vysvětlil, jakou událost tento obrázek znázorňuje:

Zeptejte se:

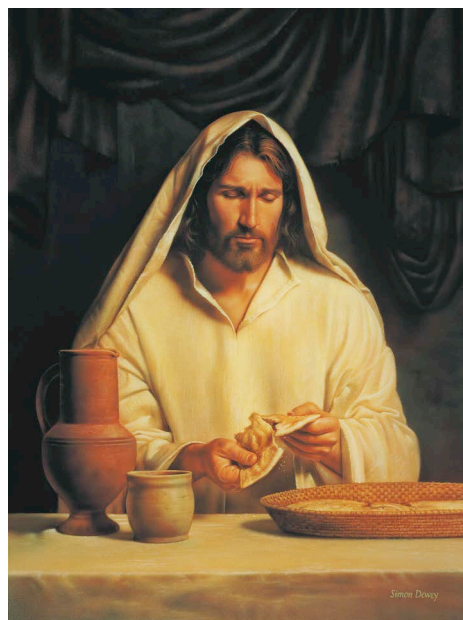
- Jak byste se cítili, kdyby vám připravil, požehnal a roznesl svátost sám Spasitel?

Požádejte některého studenta, aby přečetl Lukáše 22:15. Povzbudte členy třídy, aby během lekce přemýšleli o tom, proč si Spasitel přál strávit svátek přesnic se svými apoštoly.

Požádejte některého studenta, aby přečetl Matouše 26:26–28. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali. Diskutujte o této otázce:

- Jestliže Ježíš zavedl novou smlouvu, jakou smlouvu měla tato nová smlouva nahradit?

Následující informace vám poskytnou nástin historického pozadí neboli kontext, který vám pomůže v diskusi: Když Jehova v dávných dobách uzavřel smlouvu s dětmi Izraele, Mojžíš je učil Jehovovým slovům a oni uzavřeli smlouvu, že jich

budou poslušni. Mojžíš poté přinesl zvířecí oběť, vzal krev zvířete, pokropil jí lid a řekl: „Aj, krev smlouvy, kterouž učinil s vámi Hospodin při všech těchto věcech.“ (Viz Exodus 24:3–8.) Ježíš narážel na tato Mojžíšova slova, když učil, že se chystá založit s Božími dětmi novou smlouvu tím, že prolíje vlastní krev (tak jako pokropení krví zvířat symbolizovalo uzavření staré smlouvy mezi dětmi Izraele a Jehovou). Když Ježíš podal svým apoštolům kalich s vínem, naznačil tím naplnění staré smlouvy a ustanovení nové. (Viz Židům 9:12–15.) Zákon Mojžíšův (stará smlouva) byl v mnoha ohledech velkolepým proroctvím o Mesiáši. Ježíš Kristus toto proroctví naplnil zejména ve smyslu toho, že naplnil nejvyšší cíl onoho zákona skrze svoji smírnou oběť. (Viz 2. Nefi 11:4; Jákob 4:5; Alma 34:13–14.)

- Na co soustřeďuje oběť prolévání krve jak ve staré, tak v nové smlouvě naši pozornost? (Na Usmíření Ježíše Krista a prolití Jeho krve na odpuštění našich hříchů.)

Ukažte následující citát staršího Dallina H. Oakse z Kvora Dvanácti apoštolů a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Svátost je obřad, který nahradil oběti krve a zápalné oběti zákona Mojžíšova, a s ním přišlo i toto Spasitelovo zaslíbení: ‚A kdo ke mně přijde se srdcem zlomeným a duchem zkrroušeným, toho pokřtím ohněm a Duchem Svatým.‘ (3. Nefi 9:20.)“ („Shromáždění svátosti a svátost“, *Liahona*, listopad 2008, 19.)

- Jak byste shrnuli pravdy týkající se Poslední večeře, o kterých jsme doposud diskutovali? (Zatímco budou studenti odpovídat, zdůrazněte, že **Ježíš Kristus naplnil starou smlouvu a zavedl smlouvu novou prostřednictvím svátosti.**)

Lukáš 22:14–20; 3. Nefi 18:7, 11

Svátost nám pomáhá pamatovat na Spasitele

Rozdělte studenty do dvojic. Vyzvěte každou dvojici, aby si přečetla Lukáše 22:19–20 a 3. Nefiho 18:7, 11. Požádejte je, aby uvedli další důvod (kromě toho, že Spasitel zavedl novou smlouvu), proč Spasitel ustanovil svátost. Diskutujte o těchto otázkách:

- Z jakého důvodu Pán podle svých slov ustanovil svátost? (Studenti by měli rozpoznat tuto pravdu: **Když přijímáme svátost, máme pamatovat na Spasitele.**)
- Proč je důležité, abychom se při přijímání svátosti snažili pamatovat na Spasitele?
- Pokud se nám nedaří pamatovat na Spasitele a na to, co pro nás vykonal, jaký má svátost potom význam?

Zvažte možnost rozdat studentům dále uvedený materiál na rozdání, který obsahuje části proslavy staršího Jeffreyho R. Hollanda z Kvora Dvanácti apoštolů. Vyzvěte studenty, aby si tyto citáty přečetli. Po uplynutí dostatečné doby diskutujte o těchto otázkách:

- Co byste poradili tomu, kdo má potíže soustředit se během obřadu svátosti na Spasitele a na Jeho obět'?' (Zatímco budou studenti odpovídat, mohli byste zdůraznit, že když budeme během týdne vyhledávat příležitosti k tomu, abychom přemýšleli o Spasitelově životě a službě, bude pro nás snazší se na Něho soustředit během obřadu svátosti v neděli.)
- Jaká požehnání získáváte, když se při přijímání svátosti snažíte pamatovat na Spasitele a na Jeho Usmíření?

1. Korintským 11:27–30; 3. Nefi 18:28–29; 20:8–9

Způsobilé přijímání svátosti obnovuje naše smlouvy

Vyzvěte studenty, aby si přečetli a porovnali 1. Korintským 11:27–30 a 3. Nefiho 18:28–29; 20:8–9. Řekněte jim, aby rozpoznali varování, které bylo ohledně svátosti dáno. Poté se jich zeptejte:

- Proč je nemoudré přijímat svátost nezpůsobile?

Mohlo by být užitečné podělit se o tento citát staršího Johna H. Groberga ze Sedmdesáti, který vysvětlil, co to znamená přijímat svátost způsobile:

„Toužíme-li se zlepšit (což znamená činit pokání) a nebylo-li nám vedoucími kněžství uloženo nějaké omezení, potom jsme podle mého názoru způsobilí. Nemáme-li však touhu se zlepšovat, nemáme-li v úmyslu řídit se vedením Ducha, musíme se ptát: Jsme hodni přijímat svátost, nebo se vysmíváme samotnému účelu svátosti, jež slouží k tomu, aby nás podnítila k osobnímu pokání a zlepšení?“ („The Beauty and Importance of the Sacrament“, *Ensign*, May

1989, 38.)

- Jaká požehnání získávají ti, kteří přijímají svátost způsobile? (Viz 3. Nefi 20:8–9.) (Ujistěte se, že studenti rozumějí tomu, že **budeme-li přijímat svátost s modlitbou a kajícím duchem, můžeme získat odpuštění hříchů právě tak, jako jsme ho získali, když jsme byli pokřtěni.**)

Ukažte tento citát staršího Dallina H. Oakse z Kvora Dvanácti apoštolů a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Bez určitého opatření pro další očišťování po křtu by každý z nás byl ve vztahu k duchovním věcem ztracen. Nemohli bychom se těšit ze společenství Ducha Svatého, a při Posledním soudu bychom byli ‚na věky zavržení‘. (1. Nefi 10:21.) Jsme nesmírně vděční za to, že Pán pro každého pokřtěného člena své Církve zajistil způsob, jak může být pravidelně očištěn od pošpinění hříchem. Nezbytnou součástí onoho procesu je svátost.“ („Aronovo kněžství a svátost“, *Liahona*,

leden 1999, 44.)

- Proč je podle staršího Oakse svátost tak zásadním obřadem evangelia?

Podělte se o další citát staršího Oakse:

1999, 44.)

„Je nám přikázáno činit pokání z hříchů a přicházet k Pánu se zlomeným srdcem a zkroušeným duchem a přijímat svátost v souladu s jejími smlouvami. Když tímto způsobem obnovujeme smlouvy křtu, Pán obnovuje očistný účinek našeho křtu. Tímto způsobem jsme očištěni a můžeme vždy mít Jeho Ducha, aby byl s námi. To, jak je svátost důležitá, je zřejmé z Pánova přikázání, abychom přijímali svátost každý týden. (Viz NaS 59:8–9.)“ („Aronovo kněžství a svátost“, *Liahona*, leden

Mohli byste vysvětlit, že když přijímáme svátost způsobile, „obnovujeme *všechny smlouvy*, které jsme uzavřeli s Pánem“. (Delbert L. Stapley, Conference Report, Oct. 1965, 14; kurzíva přidána; viz také L. Tom Perry, „Když přijímáme svátost“, *Liahona*, květen 2006, 41.)

Vyzvěte studenty, aby si prošli Lukáše 22:15. Poté se jich zeptejte:

- Kdyby se vás někdo zeptal, proč si podle vás Ježíš tolik přál strávit přesnice se svými apoštoly, jak byste odpověděli? Jaké svědectví byste vydali?

Vydejte svědectví o tom, že když pamatujeme na Ježíše Krista a na Jeho smírnou oběť a když způsobile přijímáme svátost, obnovujeme své smlouvy s Bohem. Vyzvěte studenty, aby přemítali o tom, jak mohou jako jednotlivci přistupovat k přijímání svátosti se „srdcem zlomeným a duchem zkroušeným“. Vyzvěte je, aby dbali na to, aby byl pro ně obřad svátosti pravidelným duchovním zážitkem.

Četba pro studenty

- Matouš 26:26–28; Lukáš 22:17–20; 1. Korintským 11:27–30; 3. Nefi 18:1–11, 28–29; 20:8–9; Nauka a smlouvy 20:75–79.
- Dallin H. Oaks, „Shromáždění svátosti a svátost“, *Liahona*, listopad 2008, 17–20.

Výňatky z proslovu Jeffreyho R. Hollanda, „This Do in Remembrance of Me“

„Je-li naším hlavním úkolem pamatování si, tak na co bychom si mohli vzpomenout, když jsou nám nabídnuty ony prosté a drahocenné symboly svátosti?“

Mohli bychom si vzpomenout na Spasitelův předsmrtelný život a na vše, co víme, že vykonal jako veliký Jehova, stvořitel nebe a země a všech věcí, jež na nich jsou. Mohli bychom si vzpomenout, že nás miloval již na Velké radě v nebi, kde projevil neobyčejnou sílu a kde jsme mocí Kristovou a vírou v krev Beránkovu již tehdy zvítězili. (Viz Zjev. 12:10–11.)

Mohli bychom si vzpomenout na prostou nádheru Jeho narození do smrtelnosti. ...

Mohli bychom si vzpomenout na Kristovy zázraky a na Jeho učení, uzdravování a pomoc. Mohli bychom si vzpomenout na to, jak navracel zrak slepým a sluch hluchým, jak uzdravoval chromé, zmrzačené a chřadnoucí. Až budeme prožívat dny, kdy budeme mít pocit, že se náš pokrok zastavil nebo že naše radost a vyhlídky pohasínají, tehdy se můžeme tlačit kupředu se stálostí v Kristu. ...

Mohli bychom si vzpomenout na to, že Spasitel nacházel radost ze života i během tak závažného poslání, které Mu bylo dáno; těšil se ze společnosti lidí a říkal svým učedníkům, aby byli dobré mysli. Řekl, že máme být evangeliem tak nadšeni jako člověk, který našel velký poklad, opravdovou drahocennou perlu, přímo u vlastních dveří. ...

Mohli bychom si vzpomenout na to, že Kristus nazval své učedníky přáteli. ...

Mohli bychom – a měli bychom – si vzpomenout na všechno to nádherné, čeho se nám v životě již dostalo, a na to, že „všechny věci, které jsou dobré, přicházejí od Krista“ (Moroni 7:24). ...

V některé dny budeme mít důvod vzpomenout si na to, jak s Ním bylo nelaskavě zacházeno, na to, jak ho odmítali, a na nespravedlnost, ano, onu hroznou nespravedlnost, kterou vytrpěl. Když poté i my čelíme v životě něčemu podobnému, můžeme si vzpomenout na to, že Kristus byl také ze všech stran sužován, ale ne zdrčen; bezradný, ale ne zoufalý; pronásledován, ale ne opuštěn; srážen, ale ne zničen. (Viz 2. Kor. 4:8–9.)

Když přijdou těžkosti, můžeme si vzpomenout, že Ježíš musel nejdříve sestoupit pod všechny věci, než se nad ně mohl povznést, a že trpěl bolestmi, soužením a pokušeními všeho druhu, aby mohl být naplněn milosrdenstvím a aby věděl, jak má pomoci svému lidu v jeho slabostech. (Viz NaS 88:6; Alma 7:11–12.)

Pro ty, kteří zavravorají nebo klopýtnou, je On připraven nabídnout nám oporu a posílit nás. I na konci bude On připraven nás spasit; a za to vše dal svůj život. ...

... Na to vše bychom si mohli vzpomenout, když nás klečící mladý kněz vyzývá k tomu, abychom na Krista vždy pamatovali.“ (*Ensign*, Nov. 1995, 67–69.)

LEKCE 16

Spasitel usmířil hříchy celého lidstva

Úvod

„[Ježíš Kristus] obětoval svůj život, aby usmířil hříchy celého lidstva. Byl to velký zástupný dar za všechny ty, kteří kdy žili na zemi.“ („Žijící Kristus – svědectví apoštolů“, *Liahona*, duben 2000, 2.) Starší Richard G. Scott z Kvora Dvanácti apoštolů učil, že „Usmíření je onou nezbytnou součástí plánu štěstí našeho Otce v nebi, bez níž by tento plán nemohl být

uveden do pohybu“. („On žije! Sláva budiž Jeho jménu“, *Liahona*, květen 2010, 76.) Tato lekce se zaměřuje na Spasitelovo nesmírné utrpení, které začalo v Getsemanech a vyvrcholilo na kříži, a pojednává o tom, jak nám může Ježíš Kristus pomoci překonat naše hříchy a jak nás může posilovat v každodenním životě skrze své Usmíření.

Doplňková četba

- David A. Bednar, „Usmíření a putování smrtelností“, *Liahona*, duben 2012, 12–19.
- Jeffrey R. Holland, „Usmíření Ježíše Krista“, *Liahona*, březen 2008, 32–38.

Náměty pro výuku

Marek 14:33–36; Lukáš 22:39–44; 2. Nefi 9:21

Ježíš Kristus ochotně vytrpěl muka spojená s Usmířením

Zvažte možnost začít hodinu tím, že požádáte studenty, aby zazpívali píseň „Jak nesmírnou láskou“ (*Náboženské písně*, č. 113) nebo jinou náboženskou píseň o Spasiteli. Poté se v úvodu hodiny zeptejte:

- Jak vás zpěv náboženské písně „Jak nesmírnou láskou“ (nebo jiné náboženské písně o Spasiteli) může připravit na studium o Usmíření Ježíše Krista?

Požádejte studenty, aby si přečetli Marka 14:33–36 a vyhledali části textu, které popisují Spasitelovo utrpení v Getsemanech. Části textu, které studenti zmíní, napište na tabuli.

- Jaký význam pro vás tato slova mají?

Vyzvěte studenty, aby si prostudovali Lukáše 22:39–44; 2. Nefiho 9:21 a Mosiáše 3:7, kde najdou podrobnější informace o Spasitelově utrpení během Jeho smírné oběti. Mohli byste studentům navrhnout, aby si do písem napsali křížové odkazy na tyto verše.

- Jakým důležitým pravdám učí tyto pasáže o utrpení, které kvůli nám Ježíš snášel? (V odpovědích by měla zaznít tato pravda: **Utrpení Ježíše Krista v Getsemanech způsobilo, že krvácel z každého póru.**)

Upozorněte studenty na to, že Usmíření Ježíše Krista zahrnovalo Jeho utrpení za naše hříchy v Getsemanech a na kříži, prolití Jeho krve, Jeho smrt na kříži a Jeho Vzkříšení z hrobu. Požádejte některého studenta, aby přečetl tento citát staršího Bruce R. McConkieho z Kvora Dvanácti apoštolů:

„Neznáme plný význam toho, co Kristus vykonal v Getsemanech, nedokážeme to vyjádřit, a žádná smrtelná mysl to nedokáže pochopit.

Víme, že potil krůpěje krve z každého póru, když pil kal z onoho kalicha hořkosti, který Mu Jeho Otec dal.

Víme, že trpěl jak v těle, tak v duchu, více než může člověk vytrpět, aniž by mu to přivodilo smrt. ...

Víme, že padl tváří k zemi, když bolesti a agonie nekonečného břemene způsobily, že se chvěl a přál si, aby nemusel pít onen hořký kalich.“ („Očišťující moc Getseman“, *Liahona*, duben 2011, 17.)

- Co vás napadá, když myslíte na utrpení, které Spasitel vytrpěl v Getsemanech a na kříži?

Jan 15:13; 1. Petrova 3:18; Nauka a smlouvy 19:15–19

Ježíš trpěl, abychom my nemuseli trpět tak jako On

Položte následující otázku:

- Proč byl podle vás Ježíš ochoten pro nás tolik vytrpět?

Vyzvěte studenty, aby si prostudovali Jana 15:13; 1. Petrovu 3:18 a Nauku a smlouvy 19:15–19 a zjistili, z jakých důvodů Ježíš Kristus ochotně vytrpěl bolesti Usmíření. Po uplynutí dostatečné doby studenty požádejte, aby se podělili o to, co našli. Zatímco budou studenti odpovídat, zvažte možnost shrnout jejich odpovědi na tabuli takto:

Aby nám projevil svou velkou lásku.

Abychom nemuseli za své hříchy trpět v plné míře.

Aby nám umožnil činit pokání z hříchů a dosáhnout odpuštění.

Aby oslavil Otce.

Aby nám umožnil vrátit se k Bohu.

Aby nás přivedl k Bohu.

Až budete studentům pokládat níže uvedené otázky, poskytněte jim čas na to, aby o nich předtím, než je požádáte o odpovědi, přemítali. (Připomeňte studentům, že když se naučí přemítat o tom, co objevují v písmech, Duch jim často zjeví další pravdy.)

- Čemu vás tyto důvody, proč Ježíš Kristus trpěl, učí o Kristu?
- Jak se tyto důvody dotýkají vás osobně?

Zdůrazněte studentům, že skrze Usmíření se Ježíš Kristus stal naším Zástupcem – postavil se na naše místo, vzal na sebe naše břemeno a trpěl za naše hříchy. Apoštol Pavel to vyjádřil takto: „Nebo [Bůh Otec] toho [Krista Syna], kterýž hříchu

nepoznal [neboli Ježíš nepoznal hřích], za nás učinil hříchem, abychom my učinění byli spravedlností Boží v něm.“ (2. Korintským 5:21.) Je to, jako by každému z nás náš Pán a Spasitel učinil tuto nabídku: „Pojďte ke mně. Vezmu si váš hřích a dám vám svoji spravedlivost.“

Vydejte svědectví o tom, že díky Usmíření, které Ježíš Kristus vykonal, nám mohou být, činíme-li pokání, naše hříchy odpuštěny. Díky Jeho oběti, kterou za nás přinesl, je pro nás připravena cesta, jak se vrátit k našemu Nebeskému Otci a žít s Ním ve věčné rodinné jednotce. Ježíš Kristus se podrobil Usmíření z velké lásky k Nebeskému Otci a k nám. Povzbudte studenty, aby přemítali o tom, jak mohou v životě efektivněji usilovat o požehnání plynoucí z Usmíření a těšit se z nich.

Alma 7:11–13

Usmíření Ježíše Krista nám nabízí Kristovu milost neboli uschopňující moc

Ukažte následující citát staršího Neala A. Maxwella z Kvora Dvanácti apoštolů a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Když dosáhla agonie svého vrcholu, bylo to až příliš, daleko horší, než si dokázal On sám, se svým jedinečným intelektem, kdy představit! ...

Celková tíha všech hříchů smrtelnosti – minulých, současných i těch budoucích – dolehla na dokonalou, bezhříšnou a citlivou duši! Součástí strašlivé aritmetiky Usmíření byly do jisté míry také všechny naše slabosti a nemoci. (Viz Alma 7:11–12; Iz. 53:3–5; Mat. 8:17.) ...

... Jeho utrpení – dalo by se říci *nesmírnost* vynásobená *nekonečností* – vyvolalo pozdější zvolání z hloubi Jeho duše na kříži, neboť to bylo zvolání opuštěnosti. (Viz Mat. 27:46.)“ („Willing to Submit“, *Ensign*, May 1985, 72–73.)

- Co měl podle vás starší Maxwell na mysli, když mluvil o „strašlivé aritmeti[ce] Usmíření“?
- Co dalšího vedle našich hříchů přispělo podle staršího Maxwella ke Spasitelově utrpení?

Požádejte některého studenta, aby přečetl Almu 7:11–13. Vyzvěte ostatní členy třídy, aby text sledovali a zjistili, kvůli kterým dalším okolnostem smrtelnosti Spasitel trpěl. Požádejte studenty, aby se podělili o to, co rozpoznali, a jejich odpovědi pište na tabuli. (Odpovědi by měly obsahovat: bolesti, soužení, pokušení, nemoci, nedokonalosti a smrt.) Diskutujte o významu těchto okolností a o tom, jak nám může Ježíš Kristus skrze Ducha Svatého požehnat ve chvílích, kdy je zakoušíme.

Požádejte některého studenta, aby přečetl tento citát staršího Davida A. Bednara z Kvora Dvanácti apoštolů:

„Spasitel trpěl nejen za naše nepravosti, ale také za nerovnost, nespravedlivost, bolest, trápení a citové strádání, které nás tak často potkávají. Neexistují fyzická bolest, duševní muka, duchovní utrpení ani vady či slabosti, které kdy vy i já zažijeme během svého putování ve smrtelnosti, které by Spasitel již neprožil. Vy i já můžeme ve chvíli slabosti zvolat: ‚Nikdo tomu nerozumí. Nikdo o tom nic neví.‘ Možná, že žádná lidská bytost o tom nic neví. Ale Syn Boží ví a rozumí dokonale, neboť cítil a nesl naše břemena ještě dříve než my sami. A díky tomu, že zaplatil konečnou cenu a nesl toto břímě, má dokonalý soucit a může k nám vztáhnout své rámě milosrdenství v mnoha etapách našeho života. Může k nám vztáhnout pomocnou ruku, dotknout se nás, poskytnout nám úlevu ... a posílit nás, abychom se stali něčím více, než jakými bychom se kdy mohli stát, a pomoci nám vykonat to, co bychom nikdy nedokázali, pokud bychom se spoléhali jen na vlastní schopnosti.“ („Usmíření a putování smrtelností“, *Liahona*, duben 2012, 19.)

Zeptejte se studentů, jak by shrnuli to, čemu starší Bednar učil. Poté se jich zeptejte:

- Jak nám pozehnání dostupná skrze Usmíření umožňují vrátit se zpět do přítomnosti Nebeského Otce? (Až budou studenti odpovídat, zdůrazněte, že **díky Usmíření Ježíše Krista můžeme skrze Ducha Svatého získat útěchu a sílu snášet „bolesti a strasti a pokušení všeho druhu“ [Alma 7:11].**)

Abyste studentům pomohli porozumět Spasitelově uschopňující moci neboli milosti, vyzvěte je, aby si každý z nich prostudoval jednu z níže uvedených pasáží z písem a připravil se podělit o to, co se dozvěděl. (Zvažte možnost napsat tyto odkazy na tabuli.)

2. Korintským 12:7–10.

Mosiáš 3:19

Mosiáš 24:10–15

Alma 31:24–25, 31–33, 38

Eter 12:27

Po uplynutí dostatečné doby se zeptejte:

- Zamyslete se nad tím, jak byli ti, o nichž se píše v těchto pasážích z písem, posílení Ježíšem Kristem skrze Usmíření. Kdy jste byli vy nebo někdo, koho znáte, posílení podobným způsobem?
- Proč je důležité rozumět tomu, že máme přístup k uschopňující moci Ježíše Krista?

Ukažte následující citát staršího Richarda G. Scotta z Kvora Dvanácti apoštolů a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Je velmi nutné, aby každý z nás prohloubil své porozumění významu Usmíření Ježíše Krista, aby v našem životě mohlo vytvořit neotřesitelný základ, na kterém můžeme stavět svůj život. ...

„Důrazně vás vyzývám k tomu, abyste si vytvořili osobní studijní plán, jenž vám pomůže lépe pochopit a ocenit ony jedinečné, věčné a nekonečné účinky Kristova dokonalého naplnění Jeho božsky určeného povolání coby našeho Spasitele a Vykupitele. („On žije! Sláva budiž Jeho jménu“, *Liahona*, květen 2010, 77.)

Na závěr povzbudte studenty, aby si vytvořili plán osobního studia o Ježíši Kristu a Jeho Usmíření.

Četba pro studenty

- Marek 14:33–36; Lukáš 22:39–46; Jan 15:13; 1. Petrova 3:18; 2. Nefi 9:21; Mosiáš 3:7; Alma 7:11–13; Nauka a smlouvy 19:15–20.
- David A. Bednar, „Usmíření a putování smrtelností“, *Liahona*, duben 2012, 12–19.

LEKCE 17

Spasitel trpěl a zemřel na kříži na Kalvárii

Úvod

Když se Spasitel přiblížil k závěru své služby ve smrtelnosti, „byl uvězněn a souzen na základě falešných obvinění, uznán vinným, aby se uspokojil dav, a odsouzen k smrti na kříži Kalvárie“. („Žijící Kristus – svědectví apoštolů“, *Liahona*,

duben 2000, 2.) V této lekci klademe důraz na důležitou pravdu týkající se toho, že Ježíš Kristus *svolil* k tomu, aby trpěl a zemřel rukou druhých; žádný člověk Ho nepřipravil o život.

Doplňková četba

- Jeffrey R. Holland, „Nikdo nebyl s Ním“, *Liahona*, květen 2009, 86–88.

Náměty pro výuku

Matouš 27:26–54; Jan 10:11–18; 19:10–11; 1. Nefi 19:9

Ježíš Kristus měl moc položit svůj život

Ukažte obrázek „Ukřižování“. (*Kniha obrázků z evangelia* [2008], č. 57; viz také LDS.org.)

Přečtěte studentům Matouše 27:26–54 a vyzvěte je, aby si představili, že jsou jedním z věrných přihlížejících zachycených na obrázku. Povzbuďte studenty, aby text sledovali a přemítali o tom, jak se asi dotyčný člověk cítil a jaké to bylo být svědkem ukřižování Ježíše Krista. Až dočtete, požádejte studenty, aby popsali myšlenky a pocity, jaké podle nich dotyčný člověk měl. Poté, co zazní několik odpovědí, se zeptejte:

- Jaké pocity chováte ke Spasiteli poté, co jsme si přečetli o této události a diskutovali o ní?

Vyzvěte studenty, aby si přečetli Jana 10:11, 17–18. Po uplynutí dostatečné doby se zeptejte:

- Čemu nás tyto verše učí o Ukřižování a smrti Ježíše Krista? (Ujistěte se, že studenti rozumějí tomu, že **Ježíš Kristus měl od Otce moc položit svůj život a opět si ho vzít.**)

Ukažte následující citát staršího Jamese E. Talmage z Kvora Dvanácti apoštolů a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Přirozeným důsledkem [Ježíšova] nesmrtelného původu, jakožto Syna, který se narodil na zemi z nesmrtelného Otce, bylo to, že byl imunní vůči smrti, ledaže by se jí sám poddal. Ježíše Krista nemohli připravit o život, ledaže s tím souhlasil a svolil k tomu. Moc položit život Mu byla vrozená, stejně jako moc vzít na sebe zabité tělo v nesmrtelném stavu.“ (*Jesus the Christ*, 3rd ed. [1916], 418.)

Požádejte některého studenta, aby přečetl Matouše 26:53–54, a jiného studenta, aby přečetl Jana 19:10–11. Vyzvěte studenty, aby text sledovali a vyhledali mezi těmito dvěma pasážemi rozdíly.

- K jaké pomoci měl podle záznamu v Matoušovi Ježíš Kristus přístup?
- Co se dozvídáte z veršů v Janovi? (Studenti mohou použít různá slova, ale v jejich odpovědích by měla zaznít tato pravda: **Nikdo nemohl vzít Ježíši Kristu život; On smrt vytrpěl z vlastní vůle.**)
- Jestliže Ježíš mohl povolání na pomoc zástupy andělů, proč se podle vás nechal ukřižovat?

Požádejte některého studenta, aby přečetl 1. Nefiho 19:9.

- Proč se Spasitel nechal ukřižovat?

Mohli byste ukázat tento citát staršího Alexandra B. Morrisona ze Sedmdesáti a požádat některého studenta, aby ho přečetl:

„Byla to Jeho láska ke všem Božím dětem, která Ježíše, jedinečného svou dokonalostí bez hříchu, vedla k tomu, aby sám sebe obětoval jako výkupné za hříchy druhých. ... Toto tedy byl onen svrchovaný důvod, který Ježíše přivedl na zemi, aby ,trpěl, krvácel a zemřel pro člověka'. [„'Tis Sweet to Sing the Matchless Love", *Hymns*, č. 176.] Přišel, ... aby usmířil naše hříchy a aby tím, že bude pozdvížen na kříž, mohl k sobě přitáhnout všechny lidi (viz 3. Nefi 27:14).“

(„Proto jsem na svět přišel", *Liahona*, leden 2000, 29–30.)

Zdůrazněte, že Ježíš Kristus vytrpěl ukřižování z velké lásky ke svému Otci a také z lásky k nám. Poté se jich zeptejte:

- Jak vám vědomí toho, že se Ježíš nechal ochotně ukřižovat díky lásce, kterou chová ke svému Otci a k nám, může pomáhat snášet těžkosti, kterým můžete čelit?

Matouš 27:46; Lukáš 23:34–46; Jan 19:26–30

Ježíš Kristus dokončil své poslání ve smrtelnosti

Abyste pomohli studentům lépe porozumět tomu, jak probíhala smrt ukřižováním, zvažte možnost podělit se o toto vysvětlení:

„Zdá se, že smrt ukřižováním v sobě obsahuje vše, co *může* být na bolesti a smrti děsivé a hrozné – závrať, křeče, žízeň, hladovění, nespavost, traumatická horečka, tetanus, zahanbení na

veřejnosti, dlouhotrvající muka, trýznivé očekávání, odumírání neošetřených ran – to vše v tak intenzivní míře, že je to až na hranici toho, co vůbec může trpící člověk snést těsně předtím, než pocítí úlevu pocházející z bezvědomí. Nepřirozená pozice způsobovala bolest při každém pohybu; rozdrásané žíly a rozdrčené šlachy pulzovaly neutuchající bolestí; rány zanícené v důsledku okolního vlivu, které postupně napadla sněť; tepny – zejména v hlavě a v břichu – nateklé a stlačené městnající se krví; a zatímco každý druh utrpení postupně narůstal na intenzitě, přidávala se k tomu nesnesitelně svíravá bolest způsobená záchvaty žízně; přičemž všechny tyto tělesné komplikace způsobovaly vnitřní rozrušení a úzkost, což činilo vyhlídku samotné smrti – ano smrti, onoho strašlivého neznámého nepřítele, před jejímž přiblížením se člověk obvykle chvěje nejvíce – vyhlídkou na nádherné a dokonalé vysvobození.

K takové smrti byl Kristus odsouzen." (Frederic W. Farrar, *The Life of Christ* [1964], 641.)

Řekněte studentům, že Ježíš Kristus pronesl na kříži sedm výroků. Napište na tabuli následující odkazy na verše z písem (bez citátů v závorkách) a vyzvěte každého studenta, aby některé z nich vyhledal a zjistil, co Ježíš řekl:

Lukáš 23:34 („Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“)

Lukáš 23:43 („Amen pravím tobě, dnes budeš se mnou v ráji.“)

Jan 19:26–27 („Ženo, aj, syn tvůj. ... Aj, matka tvá.“)

Matouš 27:46 („Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?“)

Jan 19:28 („Žízním.“)

Jan 19:30 („Dokonánoť jest.“)

Lukáš 23:46 („Otče, v ruce tvé poroučím ducha svého.“)

Zatímco se studenti budou dělit o nalezené verše, pište je ve formě parafráze na tabuli vedle odpovídajících odkazů. Zeptejte se:

- Co tyto věty prozrazují o Spasiteli a o tom, co zakusil na kříži?
- Co měl Ježíš na mysli, když prohlásil: „Dokonánoť jest“? (Dokončil nekonečné utrpení, které Usmíření vyžadovalo. Mohli byste studentům zdůraznit, že Překlad Josepha Smitha, Matouš 27:54, uvádí: „Ježíš pak opět zvolav hlasem velikým, řekl: Otče, dokonánoť jest, tvá vůle se stala, a vypustil duši.“ [Viz také Matouš 27:50, poznámka pod čarou *a* v anglickém vydání Bible SPD.] Ježíš zemřel až poté, co věděl, že vykonal vše, co Otec chtěl, aby vykonal.)

Požádejte některého studenta, aby přečetl následující citát staršího Jeffreyho R. Hollanda z Kvora Dvanácti apoštolů:

„Když pak bylo vše do posledního haléře splaceno, když Kristovo odhodlání být věrný bylo očividné i naprosto nezločné, bylo konečně a milosrdně ‚dokonáno‘. [Viz Jan 19:30.] Navzdory vší pravděpodobnosti, a aniž by Mu kdo pomáhal či Ho podporoval, Ježíš Nazaretský, žijící Syn živého Boha, nastolil fyzický život tam, kde vládla smrt, a přinesl radostné, duchovní vykoupění z hříchu, pekelné temnoty a zoufalství. S vírou v Boha *věděl*, že Bůh je nablízku, a mohl vítězně prohlásit: ‚Otče, v ruce tvé poručím ducha svého.‘ [Lukáš 23:46.]“ („Nikdo nebyl s Ním“, *Liahona*, květen 2009, 88.)

Požádejte dalšího studenta, aby přečetl tento citát staršího Roberta D. Halese z Kvora Dvanácti apoštolů:

„Ježíš se rozhodl, že nebude uvolněn z tohoto světa, dokud nevytrvá do konce a nedokončí poslání, jež byl poslán uskutečnit pro lidstvo. Na kříži na Kalvárii svěřil Ježíš svého ducha Otcí s jednoduchými slovy: ‚Dokonánoť jest.‘ (Jan 19:30.) Protože vytrval do konce, byl uvolněn ze smrtelnosti.
I my musíme vytrvat do konce.“ („Smlouva křtu: Být v království a z království“, *Liahona*, leden 2001, 6.)

- Čemu nám tito dva apoštolové pomáhají porozumět ohledně toho, co měl Ježíš na mysli, když prohlásil: „Dokonánoť jest“? (Poté, co studenti odpovědí, zvažte možnost napsat na tabuli tuto pravdu: **Ježíš Kristus věrně dokončil vše, co Mu Nebeský Otec přikázal ve smrtelnosti vykonat.**)
- Jak by nám během obtížného období mohlo pomoci pamatovat na to, čemu Spasitel čelil a co věrně snášel, aby naplnil své poslání ve smrtelnosti?
- Jak vám může pamatování na Ježíšův příklad pomoci dosáhnout toho, k čemu jste se narodili?
- Jak můžeme projevat vděčnost za všechno to, co pro nás Spasitel vytrpěl? (Studenti mohou použít různá slova, ale v jejich odpovědích by měla zaznít tato zásada: **Vděčnost za Spasitelovo utrpení na kříži projevujeme tím, že následujeme Jeho příklad věrného vytrvání do konce.**)

Vyzvěte studenty, aby se zamysleli nad tím, zda by se mohli na sociálních sítích podělit o své pocity týkající se Spasitele a o to, k čemu se zavázali, aby zůstali těmto pocitům věrní.

Četba pro studenty

- Matouš 27:26–54; Lukáš 23:34–46; Jan 10:11–18; 19:10–11, 19–37; 1. Nefi 19:9.
- Jeffrey R. Holland, „Nikdo nebyl s Ním“, *Liahona*, květen 2009, 86–88.

LEKCE 18

Spasitelovo působení v duchovním světě

Úvod

Novodobí apoštolové vydali o Spasiteli toto svědectví: „[Jeho Usmíření představovalo] velký zástupný dar za všechny ty, kteří kdy žili na zemi.“ („Žijící Kristus – svědectví apoštolů“, *Liahona*, duben 2000, 2.) Díky Spasitelově smírné oběti

a Jeho službě v duchovním světě bude mít každé Boží dítě, které kdy žilo na zemi, příležitost přijmout, nebo odmítnout evangelium. V této lekci se studenti budou učit o Spasitelově úloze ve světě duchů a o naší úloze při spasení mrtvých.

Doplňková četba

- Spencer J. Condie, „The Savior’s Visit to the Spirit World“, *Ensign*, July 2003, 32–36.
- Richard G. Scott, „Radost z přinášení vykoupení mrtvým“, *Liahona*, listopad 2012, 93.

Náměty pro výuku

Lukáš 23:39–43; Nauka a smlouvy 138:11–24

Ježíš Kristus navštívil duchovní svět

Zvažte možnost ukázat obrázky „Ukládání Ježíše do hrobu“ (*Kniha obrázků z evangelia* [2009], č. 58; viz také LDS.org) a „Maria a vzkříšený Ježíš Kristus“ (*Kniha obrázků z evangelia*, č. 59).

Požádejte některého studenta, aby přečetl tento citát staršího Spencera J. Condieho ze Sedmdesáti:

„To, že Ježíš zemřel a byl vzkříšen, považují příslušníci křesťanských denominací za základ svého přesvědčení. Avšak co Ježíšův nesmrtelný duch dělal poté, co Ježíš zemřel, a předtím, než byl vzkříšen, je pro všechny kromě Svatých posledních dnů záhadou. A význam toho, co během této doby vykonal, poskytuje naukový základ pro budování chrámů po celé zemi. Svědectví ohledně toho, co dělal, může poskytnout velkou útěchu těm, kteří se rmoutí kvůli smrti někoho z blízkých.“ („The Savior’s Visit to the Spirit World“, *Ensign*, July 2003, 32.)

Poukažte na obrázky a položte členům třídy tyto otázky:

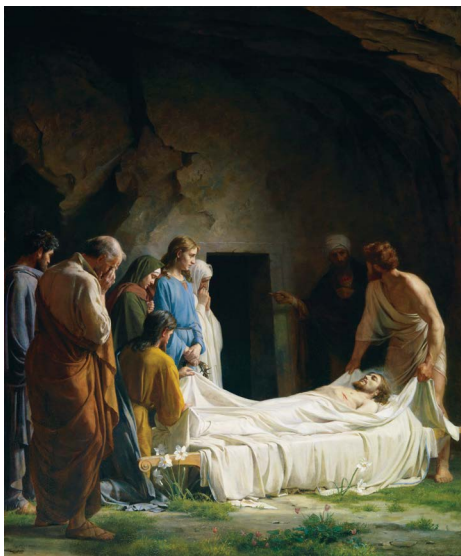
- Co Ježíš dělal mezi svým pohřbem a Vzkříšením?

Abyste studentům poskytli informace o historickém pozadí, vyzvěte je, aby si přečetli Lukáše 23:39–43.

- Co řekl Spasitel zločinci na kříži? (Zdůrazněte, že Prorok Joseph Smith učil, že přesnější vyjádření Spasitelových slov zní: „Dnes budeš se mnou ve světě duchů.“ [*History of the Church*, 5:424–425.] Mnozí křesťané se mylně domnívají, že Spasitelova slova zločinci znamenají, že člověk může činit pokání ze závažných zločinů na samém konci života. Písma však učí, že pokání nemáme odkládat.)
- Jak tato slova naznačují to, co Spasitel dělal, zatímco Jeho tělo spočívalo v hrobě? (Viz také 1. Petrova 4:6.)

Řekněte studentům, že prezident Joseph F. Smith obdržel zjevení, v němž je popsána návštěva Ježíše Krista ve světě duchů. Abyste studentům pomohli porozumět kontextu tohoto zjevení, shrňte úvod a prvních deset veršů Nauky a smluv 138. Poté několik studentů požádejte, aby se vystřídali při čtení Nauky a smluv 138:11–12, 15–16, 18–19, 23–24. Diskutujte o těchto otázkách:

- Co podle tohoto vidění dělal Spasitel mezi svým pohřbem a Vzkříšením? (Studenti by měli vyjádřit, že **zatímco Ježíšovo tělo spočívalo v hrobě, On navštívil spravedlivé duchy v duchovním světě.**)
- Proč byli tito duchové naplněni radostí a veselím? (Poté, co studenti odpovědí, zdůrazněte tuto pravdu: **Mrtví, kteří byli ve smrtelnosti věrni, mohli být podle Božího plánu po Vzkříšení Ježíše Krista vykoupeni ze smrti.** Mohli byste zdůraznit, že až do Spasitelovy smrti a Vzkříšení nebyli do duchovního světa vysláni žádní misionáři, kteří by tam kázali. [Viz Lukáš 16:19–31; Mojžíš 7:36–39.]

Kristův pohřeb, Carl Heinrich Bloch. Laskavě poskytl národní historické muzeum při hradu Frederiksborg v Hillerødu v Dánsku. Nekopírujte.

Co pláčeš? © 2015 Simon Dewey. Použito se svolením Altus Fine Art, altusfineart.com

Nauka a smlouvy 138:20–37

Všechny Boží děti budou mít příležitost slyšet evangelium

Vyzvěte studenty, aby si přečetli Nauku a smlouvy 138:20–21, 25–28 a zjistili, o jaké otázce president Smith rozjímal. (*Poznámka:* Abyste studentům pomohli uvědomit si, jak je důležité klást si při studiu písemné otázky a hledat na ně odpovědi, poukažte na to, že mnohá zjevení zaznamenaná v písmech byla dána v důsledku upřímné otázky.) Poté, co studenti odpovědí, vyzvěte je, aby si přečetli Nauku a smlouvy 138:29–30 a zaměřili se na to, jak duchové ve vězení uslyší evangelium. Zeptejte se:

- Co Spasitel dělal mezi spravedlivými, když navštívil duchovní svět? (Ujistěte se, že v odpovědích studentů zazní tato pravda: **Ježíš během doby, kdy pobýval ve světě duchů, organizoval práci na spasení mrtvých.**)

Rozdělte studenty do dvojic. Vyzvěte je, aby si prostudovali Nauku a smlouvy 138:30–37 a diskutovali o významu slova *všem*, které je použito ve verších 30, 31 a 37. Po uplynutí dostatečné doby se zeptejte:

- Za jakým účelem navštívil Spasitel duchovní svět? (Studenti by měli být schopni vyjádřit tuto pravdu: **Spasitel poskytl všem Božím dětem možnost slyšet evangelium a obdržet plnost radosti.**)
- Proč je zapotřebí, aby bylo evangelium kázáno všem Božím dětem? (Viz NaS 138:33–34; 1. Petrova 3:18–20.)
- Co se z tohoto dozvídáme o účincích smírné oběti Ježíše Krista? (Účinky Usmíření dosahují do duchovního světa.)

Zvažte možnost podělit se o tento citát presidenta Josepha Fieldinga Smitha (1876–1972):

„[Co] ony bezpočetné tisíce lidí, kteří zemřeli, aniž by někdy slyšeli o Kristu, kteří nikdy neměli příležitost činit pokání a mít odpuštěné hříchy nebo kteří se nikdy nesetkali se starším Církve majícím pravomoc? Někteří naši dobří křesťanští bližní vám řeknou, že tito lidé jsou navždy ztraceni. ...

Bylo by to správné? Bylo by to spravedlivé? Ne! *Pán poskytne každému člověku příležitost doslechnout se o věčném životě a získat ho, neboli získat místo v Jeho království.* (Doctrines of Salvation, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 2:132.)

- Proč jsou tyto pravdy o duchovním světě důležité? Jaký význam má to, zda člověk zná tyto pravdy o duchovním světě?
- Jak vám může znalost o Spasitelově službě v duchovním světě přinášet útěchu?

Můžeme pomáhat poskytovat spasení mrtvým

Každému studentovi dejte výtisk doprovodného materiálu na rozdání s názvem „Práce za mrtvé v posledních dnech“. Rozdělte studenty do skupinek nebo dvojic. Požádejte je, aby si přečetli citáty na papíru a diskutovali o tom, jaká požehnání jsou slíbena těm, kteří se podílejí na práci na vykoupení mrtvých.

Po uplynutí dostatečné doby položte tyto otázky:

- Jak naše snaha podílet se na chrámové práci a na práci na rodinné historii pomáhá těm, kteří již zemřeli, získat přístup k požehnáním plynoucím skrze smírnou obět' Ježíše Krista?
- Jak nám to, že se účastníme zástupných obřadů za mrtvé, pomáhá stát se více takovými, jako je Spasitel? (Poté, co studenti odpovědí, zdůrazněte tuto zásadu: **Když se účastníme chrámových obřadů za své zemřelé příbuzné, pomáháme jim tím získat spasení a posiluje nás to před protivníkem.**)

Zvažte možnost podělit se o tato slova, kterými prezident Gordon B. Hinckley (1910–2008) vysvětlil, jak se zástupná práce za mrtvé podobá Spasitelovu vykupitelskému dílu:

„To, co se děje v domě Páně, ... se blíží duchu Pánovy oběti více než kterákoli jiná činnost, kterou znám. Proč? Protože ji vykonávají ti, kteří dobrovolně věnují čas a prostředky, aniž by očekávali poděkování nebo odměnu, aby pro druhé udělali to, co oni sami pro sebe udělat nemohou.“ („A Century of Family History Service“, *Ensign*, Mar. 1995, 62–63; viz také Abdiáš1:21.)

Poukažte znovu na citáty v rozdaném materiálu a zeptejte se:

- Kdy jste v životě zažili nebo pocítili některé z požehnání slíbených těm, kteří se zapojují do práce na vykoupění mrtvých?

Vyzvěte studenty, aby přemítali o této otázce:

- Která z těchto zaslíbení byste si přáli mít právě teď ve svém životě a co jste ochotni udělat pro to, abyste je získali?

Vybídněte studenty, aby se setkali s konzultantem rodinné historie odbočky a získali více informací o tom, jak mohou pracovat pro své zesnulé předky. Přečtěte Nauku a smlouvy 128:22 a vydejte svědectví o věčné službě Ježíše Krista a o posvátné práci za mrtvé, která byla ustanovena ještě před založením světa.

Četba pro studenty

- Lukáš 23:39–43; 1. Petrova 3:18–20; 4:6; Nauka a smlouvy 128:15, 22; 138:1–37.
- Spencer J. Condie, „The Savior’s Visit to the Spirit World“, *Ensign*, July 2003, 32–36.

Práce za mrtvé v posledních dnech

Starší John A. Widtsoe (1872–1952) z Kvora Dvanácti apoštolů učil o tom, jak jsme byli předustanoveni k tomu, abychom pomáhali spasit syny a dcery Boží:

„Ve svém preexistenčním stavu, v době Velké rady, jsme učinili určitou úmluvu s Všemohoucím. Pán navrhl plán, který sám vymyslel. My jsme jej přijali. Protože tento plán je určen pro všechny lidi, stali jsme se v rámci tohoto plánu podílíky na spasení každého člověka. Hned tehdy a tam jsme souhlasili s tím, že nebudeme jen spasiteli sami pro sebe, ale ... spasiteli pro celou lidskou rodinu. Vstoupili jsme do partnerství s Pánem.

Uskutečnění tohoto plánu se pak stalo nejen dílem Otcovým a dílem Spasitelovým, ale také dílem naším. I ten nejmenší z nás, ten nejprostší, je v partnerství s Všemohoucím zapojen do naplňování účelu věčného plánu spasení. („The Worth of Souls“, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, Oct. 1934, 189.)“ (*Nauka a smlouvy a historie Církve – příručka pro učitele nauk evangelia* [1999], 173.)

Starší Richard G. Scott z Kvora Dvanácti apoštolů povzbudil mladé členy Církve, aby vykonávali chrámovou práci za své předky:

„Jakákoli práce vykonaná v chrámu představuje dobře strávený čas, ale přijetí obřadů v zastoupení za nějakého vlastního předka učiní čas strávený v chrámu posvátnějším a povede k získání ještě větších požehnání. ...

Mladí lidé, chcete znát spolehlivý způsob, jak ze svého života odstranit vliv protivníka? Ponořte se do vyhledávání svých předků, připravte jejich jména pro posvátné zástupné obřady dostupné v chrámu a pak jděte do chrámu a zastupujte je při obdržení obřadů křtu a daru Ducha Svatého. Neznám žádnou lepší ochranu před vlivem protivníka ve vašem životě.“ („Radost z přinášení vykoupení mrtvým“, *Liahona*, listopad 2012, 93–94.)

Starší David A. Bednar z Kvora Dvanácti apoštolů vyslovil tuto výzvu a slib:

„Vyzývám mladé členy Církve, aby poznávali a pociťovali ducha Eliášova. Povzbuzuji vás, abyste studovali, abyste vyhledávali své předky a abyste se připravili na vykonávání zástupných křtů v domě Páně za své zemřelé příbuzné. (Viz NaS 124:28–36.) A naléhavě vás žádám, abyste pomáhali druhým vyhledávat jejich rodinnou historii.

Když tuto výzvu s vírou přijmete, vaše srdce se obrátí k otcům. Zaslíbení daná Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi vám budou vštípena do srdce. Vaše patriarchální požehnání, společně s uvedením vaší rodové linie, vás spojí s těmito otcí a bude mít pro vás větší význam. Vzroste vaše láska k vašim předkům a vděčnost za ně. Vaše svědectví o Spasiteli a obrácení k Němu bude hluboké a trvalé. A slibuji vám, že budete ochraňováni před stále silnějším vlivem protivníka. Když se budete s láskou účastnit této svaté práce, budete ochraňováni v mládí i po celý život.“ („Srdce dětí se obrátí“, *Liahona*, listopad 2011, 26–27.)

LEKCE 19

Vstalt' jest

Úvod

„[Ježíš Kristus] povstal z hrobu, aby se stal ‚[prvotinou] těch, kteříž zesnuli‘. (1. Korintským 15:20.) Jako vzkříšený Pán navštívil ty, které za života miloval.“ („Žijící Kristus – svědectví apoštolů“, *Liahona*, duben 2000, 3.) Tato lekce

pojednává o naukách a událostech spojených se Vzkříšením Ježíše Krista. Tím, že studenti prohloubí své pochopení Vzkříšení a své svědectví o něm, získají náhled a naději, jež jim pomohou čelit výzvám smrtelného života.

Doplňková četba

- D. Todd Christofferson, „Vzkříšení Ježíše Krista“, *Liahona*, květen 2014, 111–114.
- Dallin H. Oaks, „Vzkříšení“, *Liahona*, červenec 2000, 16–19.

Náměty pro výuku

1. Korintským 15:12–29

Vzkříšení Ježíše Krista

Ukažte tento citát Proroka Josepha Smitha (1805–1844) a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Základními zásadami našeho náboženství jsou svědectví apoštolů a proroků ohledně Ježíše Krista, že On zemřel, byl pohřben a opět vstal třetího dne a vystoupil na nebesa; a vše ostatní, co se týká našeho náboženství, jsou pouhé přídavky.“ (*Učení presidentů Církve: Joseph Smith* [2008], 49.)

Diskutujte se studenty o této otázce:

- Proč jsou podle vás všechny ostatní zásady evangelia jen „přídavkem“ ke smrti, pohřbu a Vzkříšení Ježíše Krista?

Vyzvěte studenty, aby si přečetli Izaiáše 25:8, Mosiáše 16:7–8 a Almu 33:22 a zaměřili se na to, co dávní proroci prorokovali ohledně Vzkříšení Ježíše Krista. Požádejte je, aby se podělili o to, co našli.

Na tabuli překreslete následující tabulku:

<i>Díky tomu, že Ježíš vstal z mrtvých, ...</i>	<i>Kdyby Ježíš nevstal z mrtvých, pak ...</i>
1. Korintským 15:20–28 Alma 11:43–45	1. Korintským 15:12–19, 29 2. Nefi 9:8–10

Vyzvěte jednu polovinu třídy, aby si prostudovala verše z písem uvedené v levém sloupci tabulky a zaměřila se na požehnání, která získáváme díky Vzkříšení Ježíše Krista. Druhou polovinu třídy vyzvěte, aby si prostudovala verše z písem uvedené v pravém sloupci tabulky a zaměřila se na to, co by se stalo, kdyby Ježíš nevstal z mrtvých. Po uplynutí dostatečné doby požádejte dobrovolníky, aby se podělili o to, co zjistili. Pomozte jim formulovat zásadu obsaženou v těchto pasážích tím, že jim položíte tyto otázky:

- Podle 1. Korintským 15:20 apoštol Pavel prohlásil, že Ježíš byl „[prvotinou] těch, kteříž zesnuli“. Co tato slova znamenají? (Ježíš Kristus byl prvním, kdo byl vzkříšen.)

Vyzvěte studenty, aby si znovu přečetli 1. Korintským 15:22. Poté se jich zeptejte:

- Jak byste shrnuli ono všeobecné požehnání, které získáváme díky tomu, že Ježíš Kristus byl vzkříšen? (V odpovědích studentů by měla zaznít tato nauka: **Díky Usmíření a Vzkříšení Ježíše Krista budou všichni ti, kteří se narodí do smrtelnosti, vzkříšeni.**)

Požádejte některého studenta, aby přečetl tyto citáty presidenta Howarda W. Huntera (1907–1995) a presidenta Mariona G. Romneyho (1897–1988) z Prvního předsednictva:

„Bez Vzkříšení by se z evangelia Ježíše Krista stal seznam moudrých rčení a zdánlivě nevysvětlitelných zázraků – ale slov a zázraků bez konečného vítězství. Nikoli – toto konečné vítězství spočívá právě v onom konečném zázraku, neboť poprvé v historii lidstva se ten, kdo byl mrtev, sám vzkřísil, aby znovu žil a byl nesmrtelný. *Byl to Syn Boží, Syn našeho nesmrtelného Otce v nebi, a Jeho vítězství nad fyzickou a duchovní smrtí je tou dobrou zprávou, o níž by měl každý křesťan mluvit.*“ (Howard W. Hunter, „An Apostle’s Witness of the Resurrection“, *Ensign*, May 1986, 16.)

„Vstalt jest, není ho tuto.“ (Marek 16:6.) Tato slova, výmluvná ve své jednoduchosti, oznámila tu nejvýznamnější událost zaznamenané historie.“ (Marion G. Romney, „The Resurrection of Jesus“, *Ensign*, May 1982, 6.)

- Proč je podle vás Vzkříšení Ježíše Krista „nejvýznamnější událost zaznamenané historie“?
- Jaké myšlenky a pocity ve vás vzbuzuje poznání, že díky Vzkříšení Ježíše Krista budou všechny děti Nebeského Otce, které se narodí na zemi, vzkříšeny?

Vysvětlete, že Vzkříšení nás vykupuje nejen z fyzické smrti, ale také ze smrti duchovní. Kdyby nebylo vzkříšení, pak by se všichni lidé nakonec stali takovými, jako je ďábel. (Viz 2. Nefi 9:6–9.)

Vydejte svědectví o tom, že Vzkříšení Ježíše Krista doplnilo Usmíření a umožňuje Božím dětem vrátit se do Jeho přítomnosti.

Matouš 28; Marek 16; Lukáš 24; Jan 20

Svědkové vzkříšeného Ježíše Krista

Rozdejte studentům tuto tabulku:

Novozákonní záznamy o zjevení se vzkříšeného Ježíše Krista

Odkaz	Koho navštívil	Datum nebo čas	Místo	Co se stalo
Jan 20:11–18; Marek 16:9				
Matouš 28:1–10				
Lukáš 24:34; 1. Korintským 15:5				
Marek 16:12; Lukáš 24:13–32				
Marek 16:14; Lukáš 24:33, 36–49; Jan 20:19–23				
Jan 20:26–29				
Jan 21:4–23				
Matouš 28:16–20; Marek 16:15–18				
Marek 16:19–20; Lukáš 24:50–53; Skutkové 1:9–11				
1. Korintským 15:6				
1. Korintským 15:7				
Skutkové 7:55–56				
Skutkové 9:4–6; 1. Korintským 9:1; 15:8				
Zjevení 1:13–18				

Každému studentovi zadejte jeden nebo dva řádky tabulky. Vyzvěte je, aby si prostudovali pasáže v zadaných rádcích a zjistili, koho vzkříšený Spasitel navštívil.

Po uplynutí dostatečné doby studenty požádejte, aby se podělili o to, co našli. Kvůli omezenému času studenty povzbudte, aby odpovídali stručně. Poté diskutujte o těchto otázkách:

- Co jste se při této činnosti dozvěděli ohledně mnohých případů, kdy se vzkříšený Spasitel zjevil, a ohledně toho, co každý jednotlivec prožil?
- Jaká další svědectví o vzkříšeném Ježíši existují v písmech kromě těchto veršů? (Studenti by se mohli zmínit o svědectvích Nefitů nebo Proroka Josepha Smitha.)
- Proč je důležité vědět, že existuje mnoho svědectví o vzkříšeném Spasiteli? (Ujistěte se, že studenti rozumějí této pravdě: **Díky tomu, že mnoho jednotlivců se stalo svědky vzkříšeného Ježíše Krista, můžeme mít důvěru v to, že On žije a že i my budeme žít znovu poté, co zemřeme.**)

Abyste studentům pomohli lépe porozumět naukovým důsledkům Spasitelova Vzkříšení a tomu, proč, jak učil Joseph Smith, jsou všechny ostatní zásady přídavkem ke smrti a Vzkříšení Ježíše Krista, rozdejte všem studentům výtisk níže uvedeného citátu staršího D. Todda Christoffersona z Kvora Dvanácti apoštolů. Požádejte některého studenta, aby tento citát přečetl.

„Pokud byl Ježíš vskutku doslovně vzkříšen, pak z toho nutně plyne, že je božskou bytostí. Žádný obyčejný smrtelník nemá v sobě moc po smrti oživit. Vzhledem k tomu, že byl Ježíš vzkříšen, nemůže být pouhým tesařem, učitelem, rabínem či prorokem. Vzhledem k tomu, že byl Ježíš vzkříšen, musel to být Bůh, Jednorozený Syn Otce.

A proto je to, čemu učil, pravda; Bůh nemůže lhát. [Viz Enos 1:6.]

A proto byl Stvořitelem země, jak řekl. [Viz například 3. Nefi 9:15.]

A proto jsou nebe i peklo skutečné, jak učil. [Viz například NaS 76.]

A proto existuje svět duchů, který navštívil po své smrti. [Viz NaS 138.]

A proto znovu přijde, jak pravili andělé [viz Skutkové 1:10–11], a bude „vládnouti osobně na zemi“ [Články víry 1:10; viz také Průvodce k písmům, „Ježíš Kristus, Mileniální vláda Kristova“].

A proto na každého čeká vzkříšení a poslední soud. [Viz například 2. Nefi 9:15.]

Vzhledem k tomu, že Kristovo Vzkříšení je skutečné, jsou pochyby o všemohoucnosti, vševědouce a dobročinnosti Boha Otce – který obětoval svého Jednorozeného Syna za vykoupění světa – nepodložené. Pochyby o smyslu a účelu života jsou neopodstatněné. Ježíš Kristus je vskutku jediné jméno neboli cesta, kterou může k lidstvu přijít spasení. Milost Kristova je skutečná a skýtá kajícímu hříšníkovi odpuštění i očištění. Víra je vskutku něco více než jen představivost či psychologický výmysl. Existuje svrchovaná a univerzální pravda a existují i objektivní a neměnná mravní měřítka, kterým On učil.

Vzhledem k tomu, že Kristovo Vzkříšení je skutečné, je pokání z jakéhokoli porušení Jeho zákona a přikázání možné i bezodkladně potřebné. Spasitelovy zázraky byly skutečné, tak jako je skutečný Jeho slib daný Jeho učedníkům, že mohou činit tytéž skutky, a dokonce i větší. [Viz Jan 14:12.] ... Vzhledem k tomu, že Kristovo Vzkříšení je skutečné, smrt není náš konec, a „ač by ... tělo [naše] červi zvrtili, však vždy v těle svém [uzříme] Boha“. [Job 19:26.]“ („Vzkříšení Ježíše Krista“, *Liahona*, květen 2014, 111–114.)

- Jak citát staršího Christoffersona ilustruje skutečnost, že Spasitelovo Vzkříšení má ústřední roli v nauce znovuzřízeného evangelia?

Abyste studentům pomohli lépe porozumět tomu, jaký vliv může mít na ně osobně skutečnost, že Vzkříšení se opravdu událo, ukažte tento citát staršího Dallina H. Oakse z Kvora Dvanácti apoštolů a požádejte některého z nich, aby ho přečetl:

„Naděje živá, která je nám dána prostřednictvím vzkříšení, je naše přesvědčení, že smrt není koncem naší identity, ale spíše nutným krokem v předurčeném přechodu ze smrtelnosti do nesmrtelnosti. Tato naděje mění celý pohled na smrtelný život. ...

Ujištění o vzkříšení nám dává sílu a perspektivu, abychom překonali problémy smrtelnosti, kterým čelí každý z nás i ti, jež máme rádi – například takové problémy, jako jsou fyzické, mentální nebo emocionální vady, které si s sebou neseme od narození nebo které získáváme během smrtelného života. Díky vzkříšení víme, že tyto vady smrtelnosti jsou pouze dočasné!

Ujištění o vzkříšení nám také dává mocný motiv, abychom během svého smrtelného života dodržovali Boží přikázání.“ („Vzkříšení“, *Liahona*, červenec 2000, 18.)

- Proč je důležité, aby každý z nás získal svědectví o tom, že Vzkříšení je skutečné? (V odpovědích studentů by měla zaznít tato zásada: **Díky Vzkříšení Ježíše Krista můžeme mít naději a věčnou perspektivu, když čelíme životním výzvám a zkouškám.**)
- Jak se pochopení Vzkříšení stalo pro vás nebo pro někoho, koho znáte, zdrojem naděje a radosti?

Podělte se o tento citát presidenta Davida O. McKaye (1873–1970):

„Po dobu dvou a půl roku byli [apoštolové] podpírání a inspirování Kristovou přítomností. Nyní však byl pryč. Zůstali osamoceni a zdálo se, že jsou zmatení a bezmocní. ...

Co tyto učedníky proměnilo tak náhle v sebejisté, neohrožené a hrdinné kazatele evangelia Ježíše Krista? Bylo to ono zjevení, že Kristus vstal z hrobu.“ (*Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], 62.)

Vyzvěte studenty, aby se zamysleli nad tím, zda by někoho, koho znají, mohlo posílit to, když by si vyslechl poselství o Vzkříšení. Povzbudte je, aby si v blízké budoucnosti našli čas na to, aby si s tímto člověkem popovídali o svých pocitech a svědectví.

Četba pro studenty

- Lukáš 24:1–48; Jan 20; 1. Korintským 15:1–29, 54–58.
- Dallin H. Oaks, „Vzkříšení“, *Liahona*, červenec 2000, 16–19.

LEKCE 20

Spasitelovo působení mezi Jeho „dalšími ovce“

Úvod

Dokument „Žijící Kristus – svědectví apoštolů“ dosvědčuje, že Spasitel „sloužil mezi svými ‚jinými ovce‘ (viz Jan 10:16) ve starověké Americe“. (*Liahona*, duben 2000, 2; viz také 3. Nefi 11:1–17.) Když studujeme záznam o Spasitelově

službě v Knize Mormonově, dozvídáme se, jak slouží svým učedníkům v každém národě a jak se je snaží jednotlivě pozvedat a posilovat.

Doplňková četba

- Ronald A. Rasband, „Jeden po druhém“, *Liahona*, leden 2001, 36–39.

Náměty pro výuku

Jan 10:14–16; 3. Nefi 15:16–21; 16:1–3

Ježíš Kristus učil Židy o svých dalších ovcích

Ukažte studentům globus nebo mapu světa a požádejte je, aby ukázali, kde Ježíš Kristus sloužil mezi Židy (novodobý stát Izrael na Blízkém východě). Pak je vyzvěte, aby si nalistovali Jana 10, rychle si přečetli několik veršů v této kapitole a zaměřili se na to, co Ježíš učil o sobě a o svém vztahu k těm, kteří Ho následují.

Požádejte je, aby se podělili o to, co našli. (Studenti by měli uvést, že Ježíš je dobrý pastýř, zná své ovce, ony znají Jeho hlas, shromažďuje je do svého stáda atd.) Potom požádejte některého studenta, aby přečetl Jana 10:14–16, zatímco členové třídy budou text sledovat. Zeptejte se:

- Co řekl Spasitel o svých jiných ovcích?
- Kdo byly tyto jiné ovce, o nichž Ježíš mluvil?

Požádejte několik studentů, aby se střídali při čtení 3. Nefiho 15:16–21. Poté se jich zeptejte:

- Které důležité pravdy o svých dalších ovcích Ježíš Nefitům zjevil? (Jednou z těchto pravd je to, že **když Ježíš mluvil s Židy o svých dalších ovcích, myslel tím další lidi, kteří Ho následovali, včetně Lehiových potomků žijících na americkém kontinentu.**)
- Proč Židé v Jeruzalémě o Jeho dalších ovcích nevěděli?

Ukažte na mapě americký kontinent a pak vyzvěte studenty, aby si přečetli 3. Nefiho 16:1–3 a Mosiáše 27:30. Po uplynutí dostatečné doby se zeptejte:

- Kde jinde se měl Ježíš podle svých slov ještě projevit svým lidem?
- Proč je důležité vědět, že Spasitel navštívil i své „ovce“ v dalších národech? (Vysvětlete, že i když se Spasitel možná osobně ukázal i dalším lidem či národům, nejčastěji se projevuje prostřednictvím vlivu Ducha Svatého. Zdůrazněte studentům, že tím, že Ježíš sloužil svým ovcím, pomáhal naplnit smlouvu svého Otce, že je shromáždí zpět do Jeho přítomnosti.)

Vydejte svědectví o tom, že **Ježíš Kristus nás všechny miluje a že se projeví všem těm, kteří jsou počítáni mezi Jeho ovce. Snaží se shromáždit všechny děti Nebeského Otce, ať jsou kdekoli, zpět do Otcovy přítomnosti.**

3. Nefi 11:8–17

Ježíš Kristus slouží svým následovníkům individuálně

Přečtěte 3. Nefiho 11:8–17 a vyzvěte studenty, aby text sledovali a představili si, že jsou u chrámu v zemi Hojnosti. Po přečtení veršů se zeptejte studentů, co z toho, co Spasitel v těchto verších řekl a udělal, na ně nejvíce zapůsobilo. Podle potřeby položte tyto otázky (všechny, nebo jen některé):

- Co si podle vás Ježíš Kristus přál, aby se onoho dne zástup lidí shromážděný u chrámu dozvěděl? (V odpovědích studentů by měla mimo jiné zaznít tato pravda: **Spasitel slouží svým učedníkům jednomu po druhém.** [Viz 3. Nefi 11:15; viz také 3. Nefi 17:21.]

Uvážíme-li, že v zástupu bylo asi 2 500 lidí (viz 3. Nefi 17:25), co se ze Spasitelovy výzvy, aby se každý dotkl rány v Jeho boku, rukách a nohách, dozvídáme o tom, jak se zajímá o každého z nás?

- Jak se Spasitelova výzva ve 3. Nefim 11:14 týká každého z nás v dnešní době?
- Jak by na vás podle vašeho názoru zapůsobilo to, kdybyste mohli vidět Spasitelovy rány a dotknout se jich?

Abyste uvedli příklad ilustrující, jak se Pán zajímá o každého z nás individuálně, mohli byste se podělit o tento zážitek, který vyprávěl starší Ronald A. Rasband z předsednictva Sedmdesáti:

„Během závěrečných měsíců naší misie jsme zažili událost, která nás znovu naučila této hluboké zásadě, že Bůh zná a miluje každého z nás.“

Do New Yorku měl kvůli nějakým církevním záležitostem přijet starší Neal A. Maxwell a byli jsme informováni, že by také rád uspořádal misionářskou konferenci. Byli jsme velmi potěšeni touto příležitostí slyšet jednoho z Pánových vyvolených služebníků. Byl jsem požádán, abych vybral jednoho z našich misionářů, aby na shromáždění pronesl úvodní modlitbu. Mohl jsem k modlitbě vybrat náhodně jednoho z misionářů, ale měl jsem pocit, že mám přemítat a s modlitbou vybrat toho, kterého Pán chce, abych vybral. Když jsem procházel seznam misionářů, s velkou silou přede mnou vystavilo jedno jméno – starší Joseph Appiah z Accry v Ghaně. Byl tím, o kom jsem pocítil, že si Pán přeje, aby se na onom shromáždění pomodlil.

Před misijní konferencí jsem měl se starším Appiahem jeden z pravidelně naplánovaných pohovorů a při něm jsem mu řekl o nabádání, které jsem obdržel, že se má pomodlit on. S úžasem a pokorou v očích začal velice plakat. Jeho reakce mě poněkud překvapila a začal jsem mu vysvětlovat, že to nevádí a že se modlit nemusí, když vtom mi on řekl, že modlitbu pronese velmi rád a že jeho pohnutí je způsobeno láskou, kterou ke staršímu Maxwellovi chová. Řekl mi, že tento apoštol má pro Svaté v Ghaně i pro jeho rodinu velmi zvláštní význam. Starší Maxwell povolal jeho otce prezidentem okrsku v Accře a zpečetil jeho rodiče v chrámu Salt Lake.

Nevěděl jsem o tomto misionáři nebo jeho rodině nic z toho, o čem jsem právě vyprávěl, ale Pán o tom věděl a inspiroval misijního presidenta v zájmu *jednoho* misionáře, aby tak poskytl celoživotní vzpomínku a zkušenost pro posílení svědectví." („Jeden po druhém", *Liahona*, leden 2001, 36–37.)

Dejte studentům nějaký čas na to, aby se znovu podívali do 3. Nefiho 11:15–17. Poté se jich zeptejte:

- Kdy jste pocítili, že Nebeský Otec a Ježíš Kristus vás osobně znají?
- Co lidé v zástupu u chrámu udělali poté, co každý z nich obdržel osobní svědectví o Spasitelově božskosti?

Zeptejte se studentů, zda by někteří z nich chtěli vydat svědectví o Spasiteli a o tom, jak pocítili, že je miluje. Vydejte svědectví o tom, že i když jsme se Spasitelových rukou a nohou fyzicky nedotkli, přesto nám Kristus slouží velmi osobním způsobem. Povzbud'te studenty, aby přemítali o tom, jak by mohli Nebeskému Otci a Ježíši Kristu poděkovat za lásku, kterou od Nih osobně pocít'ují.

3. Nefi 11–28

Spasitel sloužil mezi Nefity

Abyste studentům pomohli rozpoznat další důležité aspekty Spasitelovy služby mezi Nefity, dejte jim několik minut na to, aby si prošli záhlaví kapitol ve 3. Nefim 11–28. Vyzvěte členy třídy, aby vyhledali a zapsali si důležité části Spasitelova působení mezi Nefity. Zatímco budou hledat, procházejte mezi nimi a sledujte, co našli. Pokud je pro některé z nich hledání odpovědí obtížné, vybědňte je, aby se podívali na některé tyto pasáže (text v závorkách je určen pouze pro učitele):

- 3. Nefi 11:19–27 (předal svým učedníkům pravomoc kněžství)
- 3. Nefi 11:31–40 (hlásal svou nauku)
- 3. Nefi 12–14 (přednesl kázání podobné novozákonnímu Kázání na hoře)
- 3. Nefi 17:5–25 (uzdravil mnohé a sloužil dětem)
- 3. Nefi 18:1–12 (vykonal obřad svátosti)
- 3. Nefi 19:19–29 (modlil se za dvanáct nefitských učedníků)
- 3. Nefi 20:24–29 (učil ohledně Otcovy smlouvy týkající se shromáždění Izraele)
- 3. Nefi 23 (přikázal, aby k nefitským záznamům byla přidána určitá další písma)
- 3. Nefi 27:1–10 (přikázal, aby se Církev nazývala Jeho jménem)

Po uplynutí dostatečné doby je požádejte, aby se podělili o to, co v písmech našli. Až budou popisovat, jaké části Spasitelova působení rozpoznali, zvažte možnost použít tyto otázky (některé, nebo všechny) k podnícení další diskuse ve třídě:

- Jaký vliv mohla mít tato část Spasitelova působení na lidi?
- Proč může být užitečné zkoumat a studovat, co Ježíš Kristus dělal jako vedoucí a učitel?

Vyzvěte studenty, aby se zamysleli nad touto otázkou a své postřehy si zapsali:

- Zvážíte-li to, co jsme dnes studovali, jak si podle vás Nebeský Otec přeje, abyste následovali příklad Ježíše Krista v tom, jak sloužíte lidem kolem sebe, včetně neznámých lidí, členů rodiny, přátel nebo těch, kterým sloužíte ve svém církevním povolání?

Na závěr se podělte o svědectví o pravdách, které jste v dnešní lekci probírali.

Četba pro studenty

- Jan 10:11–16; 3. Nefi 11:1–17; 15:16–21; 16:1–3.
- Ronald A. Rasband, „Jeden po druhém“, *Liahona*, leden 2001, 36–39.

LEKCE 21

Ježíš Kristus zorganizoval svou Církev

Úvod

Ježíš Kristus během své tříleté služby ve smrtelnosti předal Dvanácti apoštolům klíče kněžství. Díky těmto klíčům byla Církev Ježíše Krista postavena „na základ apoštolský a prorocký“. (Efezským 2:20.) Tato lekce pojednává o tom,

jak Spasitel po svém Vzkříšení nadále vedl a řídil své apoštoly a svou Církev prostřednictvím působení Ducha Svatého, aby mohli pomáhat naplňovat Abrahamovu smlouvu týkající se shromáždění rozptýleného Izraele.

Doplňková četba

- Jeffrey R. Holland, „Proroci, vidoucí a zjevovatelé“, *Liahona*, listopad 2004, 6–9.

Náměty pro výuku

Matouš 10:1–4; 16:19; 17:3–7; 18:18; Efezským 2:19–20; 4:11–14

Ježíš Kristus zorganizoval svou Církev na základě apoštolů a proroků

Ukažte studentům klíč nebo svazek klíčů a zeptejte se jich, co máme na mysli, když slovo *klíče* použijeme v kontextu evangelia. Požádejte několik studentů, aby se vystřídali při čtení pasáží v níže uvedeném řetězci veršů z písem. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zjistili, kterou hlavní událost každá pasáž popisuje nebo o které se zmiňuje.

Matouš 10:1–4 (Povolání a pověření apoštolů)

Matouš 16:19 (Petrovi jsou slíbeny klíče kněžství. [Viz Průvodce k písmům, „Klíče kněžství“; scriptures.lds.org.]

Matouš 17:3–7 („Spasitel, Mojžíš a Elias [Eliáš] předali klíče Petrovi, Jakubovi a Janovi na hoře, když před Ním byli proměněni.“ [Učení presidentů Církve: *Joseph Smith* [2008], 104.]

Matouš 18:18 (Slova o svázání a rozvázání na zemi i na nebi se týkají klíčů kněžství, které byly slíbeny i ostatním apoštolům.)

Mohli byste vysvětlit, že „klíče“, o nichž se zmiňují nebo na něž odkazují tyto verše, jsou synonymem pro pečeticí moc. (Viz Boyd K. Packer, *The Holy Temple* [1980], 81–87.)

Zeptejte se:

- Co si lze představit pod pojmem klíče kněžství?
- Proč je důležité, aby apoštolové byli držiteli klíčů kněžství?

Požádejte některého studenta, aby přečetl tento citát staršího Dallina H. Oakse z Kvora Dvanácti apoštolů:

„Klíče kněžství jsou pravomoc, kterou Bůh předává nositelům kněžství, aby vedli, spravovali a řídili používání Jeho kněžství na zemi.' [Příručka 2: Správa Církve [2010], 2.1.1.] Každý skutek či obřad vykonaný v Církvi se děje skrze přímé nebo nepřímé oprávnění toho, kdo drží klíče potřebné pro onu úlohu. Jak vysvětluje starší M. Russell Ballard: ‚Ti, kteří mají klíče kněžství, ... doslova umožňují všem, kteří věrně slouží pod jejich vedením, aby [používali kněžskou pravomoc] a měli přístup ke kněžské moci.' [M. Russell Ballard, ‚Muži a ženy v díle Páně', *Liahona*, duben 2014, 48.]“ („Klíče a pravomoc kněžství“, *Liahona*, květen 2014, 49.)

- V jakém smyslu žehnají klíče kněžství jednotlivým členům Církve?

Požádejte některého studenta, aby přečetl Efezským 2:19–20. Poté se členů třídy zeptejte:

- Co se z těchto veršů dozvídáme o základu Spasitelovy Církve? (Studenti by měli rozpoznat tuto pravdu: **Ježíš Kristus, který je hlavním úhelným kamenem, zorganizoval svou církev na základě apoštolů a proroků.**)
- Jaký význam má základ a úhelný kámen pro budovu? (Základ dodává budově pevnost a podpírá ji. Úhelný kámen je prvním kamenem, který se umístí uje do základu, a proto se od něj odvozuje poloha všech ostatních základních kamenů – tento kámen určuje umístění celé budovy. Také napomáhá k ukotvení zdí.)

Vyzvěte studenty, aby se svým sousedem diskutovali o těchto otázkách:

- V jakém smyslu je Ježíš Kristus „hlavním úhelným kamenem“ Církve?
- Co se z těchto veršů dozvídáme o vztahu mezi Spasitelem (úhelným kamenem) a apoštolů a proroky (základem)?

Požádejte některého studenta, aby přečetl Efezským 4:11–14. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zjistili, proč je podle Pavla zapotřebí, aby byli Svatí vedeni apoštolů, proroky a dalšími církevními vedoucími.

Ukažte tento citát staršího Jeffreyho R. Hollanda z Kvora Dvanácti apoštolů a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Ježíš, aby mohl založit církev, která by pokračovala pod Jeho vedením i poté, co byl vzat ze země, vyšel na horu k modlení. I byl tam přes noc na modlitbě Boží.

A když byl den, povolal učedníků svých, a vyvolil z nich dvanácte, kteréž i apoštolů nazval.' [Lukáš 6:12–13.]

Později Pavel učil, že Spasitel, který věděl o nevyhnutelnosti své smrti, toto učinil, aby dal Církvi ‚základ apoštolský a prorocký'. [Viz Efezským 2:19–20.] Tito bratři a další úředníci Církve měli sloužit pod vedením vzkříšeného Krista.

Proč? Mimo jiné proto, ‚abychom již více nebyli děti, zmitající se a točící každým větrem učení v neustavičnosti lidské, v chytrosti k oklamávání Istivému' [Efezským 4:14].“ („Proroci, vidoucí a zjevovatelé“, *Liahona*, listopad 2004, 6–7.)

- V čem například spatřujete potvrzení toho, že novodobí apoštolové a proroci poskytují Církvi pevný základ a stabilitu?

Skutkové 2:1–6, 14–26; 4:1–13, 18–21; Skutkové 10:9–20, 25–28, 34–35, 44–48; Skutkové 15:1–20

Ježíš Kristus vedl apoštoly skrze Ducha Svatého

Požádejte některého studenta, aby přečetl Skutky 1:1–2. Poté se členů třídy zeptejte:

- Jak podle Lukášových slov vzkříšený Ježíš Kristus dál vedl své apoštoly i po svém nanebevstoupení? (Dával jim příkázání a pokyny skrze Ducha Svatého.)

Vydejte svědectví o tom, že **po Vzkříšení vedl Ježíš Kristus své apoštoly skrze působení Ducha Svatého**. Abyste studentům pomohli seznámit se s příklady tohoto vedení, rozdělte třídu na čtyři skupiny a zadejte jim tyto úkoly:

- Prostudujte si Skutky 2:1–6, 14–26 a zaměřte se na to, jak Duch Svatý pomohl Petrovi a ostatním apoštolům v den letnic.
- Prostudujte si Skutky 4:1–13, 18–21 a zaměřte se na to, jak Duch Svatý pomohl Petrovi odpovědět židovským představeným.
- Prostudujte si Skutky 10:9–20, 25–28, 34–35, 44–48 a zaměřte se na to, jak byla Petrovi zjevena jedna důležitá změna v Církvi.
- Prostudujte si Skutky 15:1–20 a zaměřte se na to, jaký vliv měla předchozí zjevení daná Ježíšem Kristem skrze Ducha Svatého na Petrovo rozhodnutí a na to, jak toto rozhodnutí podpořili církevní vedoucí na konferenci v Jeruzalémě.

Po uplynutí dostatečné doby požádejte jednotlivce z každé skupiny, aby shrnuli, co si přečetli, a aby vysvětlili, jak Ježíš Kristus vedl církevní vedoucí skrze působení Ducha Svatého. Vysvětlete, že Duch Svatý plní své úkoly pod vedením Spasitele. (Viz Jan 16:13–14.)

Zvažte možnost použít 3. Nefi 19:7–9, 19–20, abyste ukázali, že církevními vedoucími, o nichž čteme v Knize Mormonově, se v jejich službě také dostávalo pomoci Ducha Svatého.

Diskutujte se studenty o této otázce:

- Jak byste někomu vysvětlili, proč je důležité vědět, že Ježíš Kristus po své smrti apoštoly nadále vedl?

Ježíš Kristus vede v dnešní době církevní vedoucí skrze Ducha Svatého

Ukažte následující citáty presidenta Thomase S. Monsona a presidenta Henryho B. Eyringa z Prvního předsednictva (nebo výtisky těchto citátů členům třídy rozdejte) a požádejte některého studenta, aby je přečetl:

„Dovědčuji, že náš Spasitel, Ježíš Kristus, stojí v čele této Církve, která nese Jeho jméno. Víím, že tím nejkrásnějším zážitkem v životě je, když pocítujeme Jeho vnuknutí, kterými nás vede při práci na postupu svého díla.“ (Thomas S. Monson, „Ohlédněme se zpět a postupujme vpřed“, *Liahona*, květen 2008, 88.)

„Byl jsem přítomen tomu, když k [presidentu Thomasi S. Monsonovi] přišla zjevení a inspirace, což mi potvrzuje, že Bůh [tyto klíče kněžství, které prorok drží,] ctí. Jsem toho očitým svědkem.“ (Henry B. Eyring, „Pravá a živá Církev“, *Liahona*, květen 2008, 24.)

- Jak tyto citáty znázorňují spojitost mezi novozákonní Církví a Církví Ježíše Krista Svatých posledních dnů? (Pomozte studentům porozumět této pravdě: **Tak jako Ježíš Kristus vedl své apoštoly v novozákonní době, vede různými způsoby, včetně působení Ducha Svatého, církevní vedoucí i v době dnešní.**)

Vyzvěte některého studenta, aby přečetl níže uvedená slova staršího Jeffreyho R. Hollanda z Kvora Dvanácti apoštolů. Vyzvěte členy třídy, aby naslouchali a přemýšleli o tom, proč je třeba, aby církevní vedoucí byli vedeni Spasitelem.

„A tak byl apoštolský a prorocký základ Církve určen k tomu, aby žehnal v každé době, avšak *obzvláště* v dobách protivenství či nebezpečí, v dobách, kdy se můžeme cítit jako děti, zmatené a dezorientované, možná i trochu bázlivé, v dobách, kdy by se nás prohnaná ruka lidí či záludnost ďáblova pokoušela zvíkat či svést. Na obranu před takovými dobami, které přicházejí v současných dnech, jsou První předsednictvo a Kvorum Dvanácti pověřeni Bohem a je jim vámi vyjádřena podpora jakožto prorokům, vidoucím a zjevovatelům, přičemž presidentu Církve je vyjádřena podpora jako proroku, vidoucímu a zjevovateli, *služebně nejstaršímu* apoštolovi a jako takovému jako jedinému člověku, který je zplnomocněn používat všechny zjevovateléské a administrativní klíče v zájmu Církve. V dobách Nového zákona, v dobách Knihy Mormonovy i v současných dobách tito úředníci tvoří základní kameny pravé Církve, které jsou rozmístěny kolem hlavního úhelného kamene, z něhož čerpají svou sílu, totiž [skály] Vykupitele [našeho], kterým jest [Ježíš] Kristus, Syn Boží [Helaman 5:12].“ („Proroci, vidoucí a zjevovatelé“, *Liahona*, listopad 2004, 7.)

Podle potřeby položte studentům tyto otázky (všechny, nebo jen některé):

- Co to podle vás znamená, že předsedající úředníci Církve jsou „rozmístěn[i] kolem“ hlavního úhelného kamene, Ježíše Krista, a čerpají z něj sílu?
- Kdy jste zažili nebo pocítili, že Spasitel vede ty, kteří předsedají Církvi v dnešní době?
- Jak vám možnost účastnit se generální konference pomáhá přicházet ke Kristu a stavět na základě apoštolů a proroků?

Ukažte níže uvedené otázky nebo je napište na tabuli. Vyzvěte studenty, aby se nad těmito otázkami zamysleli a zapsali si do osobního nebo studijního deníku, jak se plánují v těchto oblastech zlepšit.

Co mohu dělat pro to, abych posílil(a) své svědectví o Spasitelových novodobých apoštolech?

Jak se mohu lépe spoléhat na novodobé proroky, abych tak byl(a) založen(a) na Ježíši Kristu?

Četba pro studenty

- Matouš 10:1–4; 16:19; 17:3–7; 18:18; Skutkové 2:1–6, 14–26; 4:1–13, 18–21; Skutkové 10:9–20, 25–28, 34–35, 44–48; Skutkové 15:1–11, 13–19; Efezským 2:19–20; 4:11–14.
- Jeffrey R. Holland, „Proroci, vidoucí a zjevovatelé“, *Liahona*, listopad 2004, 6–9.

LEKCE 22

Otec a Syn se zjevili Josephu Smithovi

Úvod

V dokumentu „Žijící Kristus – svědectví apoštolů“ se uvádí: „V nynějším světě se [Ježíš Kristus] se svým Otcem zjevili chlapci Josephu Smithovi a uvedli dlouho zaslíbenou dispensaci ‚plnosti časů‘. (Efezským 1:10.)“ (*Liahona*, duben 2000, 3.) Tato lekce se zaměřuje na ústřední roli Prvního

vidění v nauce Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů a na to, jakou roli v tomto vidění hraje Spasitel. Tato lekce také zdůrazňuje, že studium Prvního vidění posiluje naši víru v Boha Otce a v Ježíše Krista.

Doplňková četba

- Gordon B. Hinckley, „Podivuhodný základ naší víry“, *Liahona*, listopad 2002, 78–81.
- Dieter F. Uchtdorf, „Plody Prvního vidění“, *Liahona*, květen 2005, 36–38.
- Neil L. Andersen, „Joseph Smith“, *Liahona*, listopad 2014, 28–31.

Náměty pro výuku

Joseph Smith–Životopis 1:14–17

Joseph Smith viděl Boha Otce a Jeho Syna Ježíše Krista

Uved'te studenty do kontextu této lekce tím, že krátce shrnete Joseph Smith–Životopis 1:5–12. Poté je vyzvěte, aby tyto verše vztáhli na naši dobu tím, že vyhledají, jak se zkušenost Josepha Smitha s hledáním pravdy podobá zkušenostem lidí, kteří hledají pravdu v dnešní době. (V odpovědích by mělo zaznít toto: Mezi různými církvemi docházelo k mnoha sporům. Joseph Smith nedokázal logickým uvažováním ani rozumem zjistit, která církev je pravá. Náboženští představitelé vysvětlovali tytéž verše z písem různě.)

Požádejte některého studenta, aby přečetl Joseph Smith–Životopis 1:14–15. Poté se členů třídy zeptejte:

- Proč se podle vás Satan snažil Josephu Smithovi zabránit v modlitbě? (Možné odpovědi: Satan znal Josepha Smitha z předsmrtelného světa a věděl, že Joseph byl předustanoven k tomu, aby pomohl znovuzřídit na zemi pravdu. Satan se tomu snažil zabránit.)

Vyzvěte studenty, aby si přečetli Joseph Smith–Životopis 1:16–17 a zapsali si, které nauky vyplynuly ze svědectví Josepha Smitha. Po uplynutí dostatečné doby je požádejte, aby se podělili o to, jaké nauky rozpoznali.

Zvažte možnost ukázat tento citát staršího Christoffela Goldeny ze Sedmdesáti:

„Prorok napsal: ‚Spatřil jsem dvě Bytosti, jejichž jas a sláva se vymyká veškerému popisu, stojící nade mnou ve vzduchu. Jedna z nich ke mně promluvila, nazývající mne jménem a řekla, ukazujíc na druhou – *Toto je můj Milovaný Syn. Slyš Ježí!*‘ [Joseph Smith–Životopis 1:17.]

Tento zážitek chlapce Josepha, po němž následovala mnohá další vidění a zjevení, nám prozrazuje, že Bůh skutečně existuje; že Otec a Jeho Syn, Ježíš Kristus, jsou dvě samostatné a odlišné bytosti; že člověk je stvořen k obrazu Božímu; že náš Nebeský Otec je doslovným Otcem Ježíše Krista; že Bůh se i nadále zjevuje člověku; a že Bůh je nám stále nablízku a zajímá se o nás a že odpovídá na naše modlitby.“ („Otec a Syn“, *Liahona*, květen 2013, 100.)

- Jak byste popsali důležitost Prvního vidění Josepha Smitha v teologii Svatých posledních dnů? (Poté, co studenti odpovědí, zdůrazněte toto: **Vidění Otce a Syna, které měl Joseph Smith, znovuzřídilo na zemi mnohé důležité pravdy.**)
- Jak byste popsali význam Prvního vidění Josepha Smitha pro ty, kteří v dnešní době hledají pravdu?

Ukažte tento citát presidenta Gordona B. Hinckleyho (1910–2008) a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Celá naše věc, jakožto členů Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů, závisí na tom, zda je toto slavné První vidění pravdivé. ... Nic z toho, na čem zakládáme svou nauku, nic z toho, čemu učíme, nic z toho, podle čeho žijeme, není důležitější než toto prvotní prohlášení. Tvrdím, že pokud Joseph Smith hovořil s Bohem Otcem a s Jeho Milovaným Synem, pak je vše ostatní, o čem mluvil, pravdivé. Toto je čep, na němž se otáčí brána, kterou lze vstoupit na cestu spasení a věčného života.“ („What Are People Asking about Us?“, *Ensign*, Nov. 1998, 71.)

- Proč „celá naše věc, jakožto členů Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů,“ závisí na pravdivosti Prvního vidění? (Studenti by měli porozumět tomu, že pokud by zpráva Josepha Smitha nebyla pravdivá, pak ke Znovuzřízení Církve Ježíše Krista nedošlo; avšak **pokud zpráva Josepha Smitha pravdivá je, tak ke Znovuzřízení došlo a znovuzřízené evangelium je pravdivé.**)
- Jak jste získali svědectví o pravdivosti Prvního vidění?

Vyzvěte studenty, aby začali uvažovat o tom, jak by mohli usilovat o znovupotvrzení pravdivosti Prvního vidění. Zvažte možnost podělit se o tento citát staršího Neila L. Andersena z Kvora Dvanácti apoštolů:

„Vám, mladým členům, kteří dnes nasloucháte nebo kteří budete tato slova číst později, dávám tuto konkrétní výzvu: získejte osobní svědectví o Proroku Josephu Smithovi. ... Přečtěte [si] svědectví Proroka Josepha Smitha v Drahocenné perle. ... Toto je Josephovo vlastní svědectví o tom, co se skutečně stalo. Čtete [ho] často. Zvažte možnost zaznamenat si svědectví o Josephu Smithovi vlastním hlasem a pravidelně ho poslouchat a dělit se o ně s přáteli. Když budete

poslouchat Prorokovo svědectví zaznamenané vlastním hlasem, pomůže vám to získat potvrzení, které hledáte.“ („Joseph Smith“, *Liahona*, listopad 2014, 30.)

Než budete pokračovat, vysvětlíte studentům, že První vidění nebylo jedinou příležitostí, kdy Spasitel navštívil Josepha Smitha a další lidi v této dispensaci. Ježíš Kristus se například několikrát zjevil Josephu Smithovi a dalším církevním vedoucím v počátečním období Znovuzřízení. (Viz například NaS 76:22–24; 110:1–10.)

Joseph Smith–Životopis 1:17–20

„*Toto je můj Milovaný Syn. Slyš Jej!*“

Vyzvěte studenty, aby si znovu přečetli Joseph Smith–Životopis 1:17, a zeptejte se jich, co Nebeský Otec udělal, když se zjevil Josephu Smithovi. (Představil svého Syna.) Také byste se studentů mohli zeptat, zda se někdy zamysleli nad tím, proč je tato konkrétní část Prvního vidění důležitá. Přečtěte jim následující citáty presidenta Josepha Fieldinga Smitha (1876–1972):

„Všechna zjevení, která byla předána po Pádu, přišla skrze Ježíše Krista. ... Otec od Pádu nikdy nejednal s lidmi přímo a osobně a nikdy se nezjevil z jiného důvodu, než aby představil svého Syna a vydal o NĚm svědectví.“ (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 1:27.)

„Když byl Adam v zahradě Eden, přebýval v přítomnosti Boha, našeho Věčného Otce. Po Pádu byl z Otcovy přítomnosti vyhnán. ... Pak se podle písem stal Ježíš Kristus pro Adama a jeho děti Přímluvcem [viz 1. Janova 2:1; NaS 29:5; 110:4] a také Prostředníkem [1. Timoteovi 2:5; Židům 9:15], který stojí mezi lidstvem a Věčným Otcem a hájí naši věc. Od té doby právě Ježíš Kristus řídil své služebníky na zemi a dával prorokům zjevení a vedení. Kdyby byl Joseph Smith podvodník, ... nikdy by neprohlásil, že právě Otec představil Syna a Josepha požádal, aby svou otázku směřoval na NĚj, a že právě On Josephovi odpověděl.“ (*Answers to Gospel Questions*, comp. Joseph Fielding Smith Jr., 5 vols. [1957–1966], 3:58.)

- Která osoba v Prvním vidění odpověděla Josephu Smithovi na otázku, která sekta má pravdu?
- Proč bylo podle presidenta Josepha Fieldinga Smitha důležité, že Joseph Smith zaznamenal, že Nebeský Otec představil Ježíše Krista a Josephovy otázky zodpověděl právě Ježíš Kristus? (Studenti by měli porozumět této pravdě: **Všechna zjevení od Pádu Adama a Evy přišla prostřednictvím Ježíše Krista.**)
- Jak pochopení tohoto způsobu předávání zjevení ovlivňuje vaši důvěru v pravdivost Prorokovy zprávy o jeho vidění?

První vidění nám pomáhá rozvíjet víru v Ježíše Krista

Požádejte některého studenta, aby přečetl tento citát presidenta Dietera F. Uchtdorfa z Prvního předsednictva:

„Tímto způsobem žehná První vidění Josepha Smitha našemu osobnímu životu, životu rodin, a nakonec celé lidské rodině – docházíme k víře v Ježíše Krista skrze svědectví Proroka Josepha Smitha. Proroci a apoštolové v celé historii lidstva měli božské projevy podobné tomu Josephovu. ...

Všechny tyto projevy, dávné i novodobé, vedou ty, kteří věří božskému zdroji veškeré spravedlivosti a naděje, k Bohu, našemu Nebeskému Otci, a k Jeho Synu, Ježíši Kristu. ...

Skrze svou víru v osobní svědectví Proroka Josepha a skutečnost Prvního vidění, skrze studium a modlitbu, hlubokou a upřímnou, budeme požehnáni pevnou vírou ve Spasitele světa, který hovořil k Josephovi „z rána krásného jasného dne, časně na jaře osmnáct set a dvacet“. (Joseph Smith–Životopis 1:14.)“ („Plody Prvního vidění“, *Liahona*, květen 2005, 38.)

- Jaká požehnání získáváme podle presidenta Uchtdorfa díky tomu, že se dozvídáme o Prvním vidění? (Ačkoli studenti mohou použít různá slova, v jejich odpovědích by měla zaznít tato zásada: **Když se dozvídáme o Prvním vidění, získáváme větší víru v Boha Otce a v Jeho Syna Ježíše Krista.**)
- Jak poznání, že Otec a Syn navštívili Josepha Smitha, prohlubuje naši víru v Ně? (Možné odpovědi: První vidění je dalším svědectvím o tom, že Oni žijí; znovu nás ujišťuje o tom, že mají zájem o lidské záležitosti; je to důkaz, že slyší naše modlitby a odpovídají na ně.)
- Jakou roli hraje První vidění ve vašem svědectví o Znovuzřízení?
- Co byste během následujícího týdne mohli dělat pro to, abyste posílili své svědectví o Prvním vidění nebo abyste si toto své svědectví potvrdili?

Vyzvěte studenty, aby během následujících dnů věnovali určitý čas přemítání a modlitbám ohledně Prvního vidění. Vybídněte je, aby si zapsali své myšlenky a pocity ohledně posvátné zkušenosti, kterou Joseph Smith prožil.

Četba pro studenty

- Joseph Smith–Životopis 1:5–26.
- Dieter F. Uchtdorf, „Plody Prvního vidění“, *Liahona*, květen 2005, 36–38.

LEKCE 23

Spasitel znovuzřídil své kněžství, Církev a evangelium

Úvod

Novodobí proroci vydali toto svědectví: „S vážností prohlašujeme, že ... kněžství [Ježíše Krista] a Jeho Církev byly znovuzřízeny na zemi.“ („Žijící Kristus – svědectví apoštolů“, *Liahona*, duben 2000, 3.) Při výuce této lekce pomozte studentům porozumět tomu, že Spasitel v rámci svého

věčného poslání řídil Znovuzřízení evangelia a své Církev prostřednictvím Proroka Josepha Smitha. Pečlivé studium Nauky a smluv odhaluje skutečnost, že Ježíš Kristus řídí království Boží na zemi.

Doplňková četba

- James E. Faust, „Znovuzřízení všech věcí“, *Liahona*, květen 2006, 61–62, 67–68.
- Tad R. Callister, „Jak vypadá projekt Kristovy Církev?“ (Zasvěcující shromáždění Církevního vzdělávacího systému pro mladé dospělé, 12. ledna 2014); LDS.org.

Náměty pro výuku

Joseph Smith–Životopis 1:18–20

Ježíš Kristus znovuzřídil svou Církev v posledních dnech

Na začátku hodiny požádejte studenty, aby uvedli několik důležitých otázek, které by mohl člověk položit Nebeskému Otci. Poté, co několik studentů odpoví, požádejte některého z nich, aby přečetl Joseph Smith–Životopis 1:18–19. Poté se jich zeptejte:

- Jakou otázku položil Nebeskému Otci a Ježíši Kristu Joseph Smith?
- Jak na ni Ježíš Kristus odpověděl? (Zvažte možnost upozornit studenty na to, že ve verši 20 se píše, že Spasitel svou odpověď zopakoval: „Opět mi zakázal připojit se k jakékoli z nich.“)
- Pokud byly všechny církve „na omylu“, co se muselo stát, aby mohla být na zemi Pánova Církev? (Muselo nastat znovuzřízení Pánovy novozákonní Církev.)

Ukažte následující citát presidenta Jamese E. Fausta (1920–2007) z Prvního předsednictva a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Věříme, že Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů je znovuzřízením původní Círky založené Ježíšem Kristem, která byla postavena ‚na základ apoštolský a prorocký, kdež jest grunтовní úhelny kámen sám Ježíš Kristus‘. [Efezským 2:20.] Není to odnož nějaké jiné církve.“ („Znovuzřízení všech věcí“, *Liahona*, květen 2006, 68.)

- Co to znamená, když říkáme, že **Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů je znovuzřízením Spasitelovy Círky založené v novozákonní době?**

Řekněte studentům, že během lekce není dost času na porovnání každého prvku Pánovy prvotní (míněno původní) Círky se znovuzřízenou Církví. Mohli byste však studenty vyzvat, aby si znovu přečetli Lukáše 6:13; 10:1; Skutky 14:23; Efezským 4:11; Filipenským 1:1 a Titovi 1:5 a vyhledali prvky organizační struktury prvotní Círky, které se nacházejí v Církvi i v dnešní době. (Pokud studenti chtějí další příklady, povzbuďte je, aby si přečetli proslov „Jak vypadá projekt Kristovy Círky?“ bratra Tada R. Callistera, generálního presidenta Nedělní školy. Odkaz na proslov je uveden v této lekci v oddíle Četba pro studenty.) Ukažte následující citát bratra Callistera a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

Kdyby někdo srovnal projekt původní Kristovy Círky se všemi církvemi v dnešním světě, zjistil by, bod po bodu, organizaci za organizací, nauku za naukou, ovoce za ovocem a zjevení za zjevením, že se s ním shoduje jen jedna – Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů. („Jak vypadá projekt Kristovy Círky?“ [Zasvěcující shromáždění Církevního vzdělávacího systému pro mladé dospělé, 12. ledna 2014]; LDS.org.)

- Proč je důležité mít svědectví o tom, že Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů je znovuzřízením Spasitelovy původní Círky? (Takové svědectví nám pomáhá rozpoznat, že Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů je Pánova pravá Církev na zemi v dnešní době. Vzhledem k tomu, že Pán je tentýž včera, dnes a na věky, máme očekávat, že Jeho Církev bude obsahovat tytéž prvky v každé dispensaci.)

Nauka a smlouvy 1:17, 38; 18:34–35

Ježíš Kristus řídí dílo Znovuzřízení

Vyzvěte studenty, aby si zběžně prošli Joseph Smith–Životopis 1:17 a zjistili, co přikázal Nebeský Otec Josephu Smithovi (aby naslouchal Jeho Synu). Poté přečtěte následující citát presidenta Josepha Fieldinga Smitha (1876–1972):

„Všechna zjevení, která byla předána po Pádu, přišla skrze Ježíše Krista.“ (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 1:27.)

Pro znázornění této pravdy vyzvěte studenty, aby si přečetli Nauku a smlouvy 1:17, 38; 18:34–35 a přemýšleli přitom o této otázce: Jak nám tyto verše pomáhají lépe rozumět pravdě týkající se toho, že **Ježíš Kristus vede a řídí svou církev skrze zjevení**? Po uplynutí dostatečné doby studenty požádejte, aby se podělili o to, co zjistili.

Ukažte následující citát staršího Garyho J. Colemana ze Sedmdesáti a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Nauka a smlouvy je svědectvím posledních dnů o službě Ježíše Krista dětem Božím skrze proroky a služebníky Boží, a znázorňuje božský vzor zjevení, který vede církev a její členy v dnešní době.“ („You Shall Have My Word: The Personal Ministry of Jesus Christ in the Restoration“, *You Shall Have My Word: Exploring the Text of the Doctrine and Covenants*, ed. Scott C. Esplin, Richard O. Cowan, and Rachel Cope, The 41st Annual Brigham Young University Sidney B. Sperry

Symposium [2012], 3.)

- Proč je podle staršího Colemana Nauka a smlouvy pro církev v dnešní době důležitá? (Je to svědectví posledních dnů o službě Ježíše Krista a ukazuje, jak zjevení vede církev v dnešní době.)
- Proč je podle vás důležité, aby děti Nebeského Otce rozuměly pravdě, které učil starší Coleman?

Vydejte svědectví o tom, že významnou součástí Spasitelovy věčné služby byly události probíhající během Znovuzřízení, kdy se zjevoval, udílel zjevení a předával moci a klíče kněžství. Abyste pomohli studentům konkrétněji pochopit, jak Spasitel řídil Znovuzřízení věčného evangelia a své církve v posledních dnech, ukažte jim následující tabulku nebo ji nakopírujte na papír, který jim rozdáte (ale neuvádějte text v závorkách):

Spasitel řídí dílo Znovuzřízení

Nauky Církve	Obřady Církve	Vedení Církve
Nauka a smlouvy 76 záhlaví oddílu a shrnutí (království slávy, život po smrti)	Nauka a smlouvy 20:37, 72–74 (požadavky pro křest a správný způsob křtu)	Nauka a smlouvy 20:38–59 (povinnosti kněžských úřadů)
Nauka a smlouvy 84:33–39 (přísaha a smlouva kněžství)	Nauka a smlouvy 20:70 (požehnání dětí)	Nauka a smlouvy 20:61–62 (vedení pravidelných církevních konferencí)
Nauka a smlouvy 128:1, 15, 18 (zástupný křest za mrtvé)	Nauka a smlouvy 20:75–77, 79 (vykonávání obřadu svátosti)	Nauka a smlouvy 26:2 (všeobecný souhlas)
Nauka a smlouvy 131:1–4 (celestiální manželství je nutné pro oslavení)	Nauka a smlouvy 124:33–39 (chrámové obřady)	Nauka a smlouvy 107:22–27, 33–35, 64–67, 85–91 (povinnosti církevních vedoucích)
Nauka a smlouvy 137:6–10; 138:29–35 (ti, kteří umírají bez poznání pravdy, budou mít příležitost získat vykoupení)	Nauka a smlouvy 132:7, 15–20 (věčné manželství)	

Rozdělte třídu do tří skupin a každé skupině zadejte ke studiu jeden sloupec. Vyzvěte studenty, aby si přečetli tři až čtyři odkazy v zadaném sloupci a připravili se zodpovědět tyto otázky:

- Co Spasitel znovuzřídil na zemi skrze Proroka Josepha Smitha?
- Proč jsou zásady či praktiky, které jste našli, tak důležité?

Po uplynutí několika minut požádejte studenty, aby se podělili o to, co zjistili. Poté, co se studenti podělí o své poznatky, zdůrazněte, že **Ježíš Kristus řídí dílo Znovuzřízení**. Je-li to potřeba, položte jim například tyto otázky:

- Proč je důležité rozumět tomu, že Ježíš i nadále řídí dílo své Církve a jejích vedoucích?
- Jaké zkušenosti a zážitky vám pomohly a pomáhají poznat, že tato Církev je Církví Ježíše Krista?

Podle časových možností požádejte některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 1:30. Poté se členů třídy zeptejte:

- Proč je Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů, po zvážení toho, o čem jsme dnes diskutovali, „jedinou pravou a živou círk[vi] na tváři celé země“? (Protože to je jediná Církev na zemi s božskou pravomocí učit pravému evangeliu Ježíše Krista, vykonávat nezbytné obřady spasení a přijímat pokračující zjevení skrze Pánem povolané služebníky.)

Na závěr lekce zvažte možnost požádat některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 76:40–42, a členy třídy vyzvěte, aby text sledovali. Vydejte svědectví o tom, že tyto verše jsou shrnutím Spasitelovy věčné služby. Vyzvěte studenty, aby se zamysleli nad tím, jak mohou projevovat úctu Ježíši Kristu, který vykonal Usmíření, abychom mohli být posvěceni, očištěni a spaseni v království Otce.

Četba pro studenty

- Nauka a smlouvy 1:17, 38; 18:33–35; Joseph Smith–Životopis 1:17–20.
- Tad R. Callister, „Jak vypadá projekt Kristovy Církve“? (Zasvěcující shromáždění Církevního vzdělávacího systému pro mladé dospělé, 12. ledna 2014); LDS.org.

LEKCE 24

On žije!

Úvod

Prorok Joseph Smith o Spasiteli Ježíši Kristu prohlásil: „A nyní, po mnohých svědectvích, jež o Něm byla dána, toto je svědectví poslední ze všech, jež my o Něm dáváme: že On žije!“ (NaS 76:22.) Cílem této lekce je pomoci studentům

porozumět tomu, že Spasitel žije i dnes, že je naším Přímluvcem u Otce a že skrze víru v Něj se stáváme „syny a dcerami Bohu zplozenými“. (NaS 76:24; viz také Galatským 3:26.)

Náměty pro výuku

Nauka a smlouvy 25:1; 76:19–24; 110:1–4

Ježíš Kristus žije i dnes

Přečtěte následující popis zážitku presidenta Lorenza Snowa (1814–1901), tak jak ho vyprávěla jeho vnučka Alice Pondová:

„Šla jsem několik kroků před dědečkem širokou chodbou, která vede do celestiální místnosti, když vtom mě zastavil a řekl: „Allie, počkej chvíli, chci ti něco říci. Právě zde se mi zjevil Pán Ježíš Kristus, když zemřel president Woodruff. Řekl mi, abych se pustil do práce a abych zreorganizoval První předsednictvo Církve a nečekal, jako se to dělo po smrti předchozích presidentů, a že mám být nástupcem presidenta Woodruffa.“

Potom dědeček popošel ke mně, natáhl levou ruku a řekl: „Stál právě zde, asi metr nad podlahou. Vypadalo to, jako by stál na plátu ryzího zlata.“

Dědeček mi vyprávěl, jak vznešenou bytostí Spasitel je, a popsal Jeho ruce, nohy, obličej a nádherný bílý šat, který byl celý tak úžasně bílý a zářivý, že na Spasitele mohl sotva pohledět.

Potom ke mně [dědeček] přistoupil, položil mi pravou ruku na hlavu a řekl: „Holčičko moje, chci, aby sis pamatovala, že toto je svědectví tvého dědečka, které ti řekl vlastními ústy, že skutečně viděl Spasitele, zde v chrámu, a hovořil s Ním tváří v tvář.“ [Alice Pond, v: LeRoi C. Snow, „An Experience of My Father’s“, *Improvement Era*, Sept. 1933, 677.] (Učení presidentů Církve: Lorenzo Snow [2012], 233–234.)

- Jaké myšlenky vás napadají, když nasloucháte tomuto vyprávění?

Řekněte studentům, že Nauka a smlouvy obsahuje dvě zprávy o tom, jak se Spasitel zjevil lidem v posledních dnech: jednou z nich je zpráva o Jeho zjevení se Josephu Smithovi a Sidneymu Rigdonovi v Hiramu v Ohio (viz NaS 76) a druhá se týká Jeho zjevení se Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu v chrámu Kirtland (viz NaS 110). Na tabuli napište tyto tři otázky:

Co viděli? Co slyšeli? Co se dozvěděli?

Vyzvěte členy třídy, aby vyhledali odpovědi na tyto otázky v písmech. Vyzvěte jednu polovinu třídy, aby si přečetla Nauku a smlouvy 76:19–24, a druhou polovinu,

aby si přečetla Nauku a smlouvy 110:1–4. Po uplynutí dostatečné doby je požádejte, aby se podělili o to, co zjistili. Napište jejich poznatky na tabuli pod odpovídající otázky. Poté se jich zeptejte:

- Čemu tyto verše učí o Ježíši Kristu? (Studenti mohou rozpoznat celou řadu nauk včetně těchto: **Ježíš Kristus je živá, oslavená bytost; náš Nebeský Otec a Ježíš Kristus jsou odlišné bytosti; skrze víru v Ježíše Krista a přijetím Jeho evangelia se stáváme syny a dcerami Bohu zplozenými; a Ježíš Kristus je naším Přímľuvcem u Otce.**)

Poskytněte studentům příležitost podělit se o svědectví o těchto naukách tím, že jim položíte tuto otázku:

- Které z těchto pravd mají pro vás nějaký zvláštní význam? Proč?

Řekněte studentům, že zbývající část lekce se bude zaměřovat na dvě nauky, které se nacházejí v pasážích, jež četli: „Ježíš Kristus je naším Přímľuvcem u Otce“ a „Skrze víru v Ježíše Krista a přijetím Jeho evangelia se stáváme syny a dcerami Bohu zplozenými“.

Nauka a smlouvy 29:5; 38:4; 45:3–5; Alma 33:3–11

Ježíš Kristus je naším Přímľuvcem u Otce

Napište na tabuli slovo *přímľuvce* a zeptejte se studentů, zda vědí, co znamená. Vyzvěte studenty, aby si přečetli Nauku a smlouvy 110:4. Poté se jich zeptejte:

- V jakém smyslu je Spasitel přímľuvcem? (Zatímco se studenti budou dělit o své myšlenky, soustřeďte se na příležitosti k tomu, abyste vydali svědectví o tom, že **Ježíš Kristus je naším Přímľuvcem u Otce.**)

Ukažte studentům tyto otázky nebo je napište na tabuli:

Co opravňuje Ježíše Krista k tomu, aby byl naším Přímľuvcem?

K čemu obrací Ježíš Otcovu pozornost, když se za nás přímľouvá?

Vyzvěte studenty, aby ve dvojicích vyhledali odpovědi na tyto otázky v Židům 4:15; Nauce a smlouvách 29:5; 38:4; a Nauce a smlouvách 45:3–5. Poté, co si studenti pasáže přečetli a diskutovali o otázkách na tabuli, požádejte několik z nich, aby se o své odpovědi podělili s ostatními členy třídy.

Zatímco budou studenti vysvětlovat, čemu se naučili, ujistěte se, že rozumějí této pravdě: **Ježíš Kristus je oprávněn se za nás u Otce přímľouvat, neboť je dokonale spravedlivý, a díky tomu mohl uspokojit požadavky spravedlnosti ohledně našich hříchů. Je oprávněn se za nás přímľouvat díky svým zásluhám, svému dokonalému životu a své krvi, kterou za nás prolil. My nemáme žádné zásluhy, které by nám umožňovaly, abychom se sami za sebe přímľovali.** (Viz Alma 22:14.)

Požádejte některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 45:3–5, a vyzvěte členy třídy, aby text sledovali. Vysvětlete, že dílem a slávou Nebeského Otce je oslavení

Jeho dětí. Když se proto Ježíš přimlouvá za ty, kteří v Něho věří, pomáhá naplňovat Otcovo dílo a zároveň Otcí vzdává slávu. (Viz také Matouš 10:32.)

Abyste studentům pomohli porozumět roli Ježíše Krista jako našeho Přímlovce, vyzvěte je, aby si přečetli slova Zenosa v Almovi 33:3–10. Vyzvěte je, aby se zaměřili na slova, která Zenos opakoval. (Obměny výrazů „byl jsi milosrdný“ a „ty jsi mne vyslyšel“.) Poté se jich zeptejte:

- Co se Zenos dozvěděl o Bohu skrze své zkušenosti s upřímnou modlitbou?

Požádejte některého studenta, aby přečetl Almu 33:11. Poté se členů třídy zeptejte:

- Komu připisoval Zenos zásluhu za štědré milosrdenství Nebeského Otce?
- Proč od nás Bůh Otec odvrací své soudy?
- Jak vám Zenosovo učení pomáhá lépe porozumět Spasitelově roli jakožto Přímlovce ve vašem životě a více si toho vážit?

Ukažte následující citát staršího D. Todda Christoffersona z Kvora Dvanácti apoštolů a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Je pro mě velmi důležité, že mohu v jakémkoli okamžiku a v jakékoli situaci přicházet prostřednictvím modlitby k trůnu milosti, že můj Nebeský Otec vyslyší mé prosby, že můj Přímlovce, Ten, který žádného hříchu neučinil, Jehož krev byla prolita, bude hájit mou věc. (Viz NaS 45:3–5.)“ („I Know in Whom I Have Trusted“, *Ensign*, May 1993, 83.)

Požádejte některého studenta, aby vlastními slovy vysvětlil zásadu, které učil starší Christofferson. Poté se jich zeptejte:

- Jak by vám osobní svědectví o tomto učení mohlo pomáhat v čase zármutku?

Mosiáš 5:5–15

Skrze víru v Ježíše Krista a přijetím Jeho evangelia se stáváme syny a dcerami Bohu zplozenými

Požádejte některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 76:24, a vyzvěte členy třídy, aby text sledovali. Zdůrazněte slova „že jím a skrze Něho a od Něho ... [jsme] syny a dcerami Bohu zplozenými“.

Zeptejte se:

- Co to znamená být „syny a dcerami Bohu zplozenými“? (NaS 76:24; viz také NaS 25:1.)

Ujistěte se, že studenti rozumějí tomu, že ačkoli jsme všichni duchovní děti Nebeského Otce, slova o tom, že jsme „syny a dcerami Bohu zplozenými“, se týkají konkrétně těch, kteří jsou „znovuzrození“. Řekněte studentům, že proces znovuzrození popisuje Kniha Mormonova.

Ukažte tuto tabulku nebo ji překreslete na tabuli (ale neuvádějte text v závorkách):

<i>Co byli lidé krále Beniamina ochotni udělat?</i>	<i>Co bylo výsledkem jejich jednání?</i>
<i>(Uzavřeli smlouvu, že budou poslušni všech Božích příkázání)</i>	<i>(Jejich srdce se změnilo)</i>
<i>(Vzali na sebe Kristovo jméno)</i>	<i>(Zrodili se z Krista)</i>
<i>(Používali víru v Krista)</i>	<i>(Kristus se stal jejich Otcem smlouvy)</i>

Stručně shrňte poselství krále Beniamina uvedené v Mosiášovi 2–4. Poté vysvětlete, že slova krále Beniamina měla na jeho lid dalekosáhlý vliv, a Duch Páně způsobil, že v jejich srdci proběhla mocná změna. (Viz Mosiáš 5:2.) Vyzvěte studenty, aby si ve dvojicích prostudovali Mosiáše 5:2–8, 15 a vyhledali odpovědi na otázky uvedené v tabulce. Po uplynutí dostatečné doby je požádejte, aby se podělili o to, co zjistili. Poté se jich zeptejte:

- Jak se na základě toho, co jste se dozvěděli o lidu krále Beniamina, stanete synem Kristu zplozeným, nebo dcerou Kristu zplozenou? (V odpovědích studentů by měla zaznít tato zásada: **Když přijmeme Ježíše Krista a uzavřeme a budeme dodržovat smlouvy, že budeme poslušni Božích příkázání, staneme se syny a dcerami Kristu zplozenými.**)

Je možné, že při diskusi o těchto verších bude potřeba pomoci studentům porozumět nauce o tom, že se stáváme dětmi Kristovými. Přečtěte tato slova presidenta Josepha Fieldinga Smitha (1876–1972):

„Spasitel se stává naším Otcem, ... protože nám nabízí život, věčný život, skrze Usmíření, které pro nás vykonal. ...

... Stáváme [se] dětmi, syny a dcerami Ježíše Krista, skrze svou smlouvu poslušnosti vůči Němu.“ (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 1:29.)

- Jaká požehnání můžeme podle Mosiáše 5:15 jakožto synové a dcery Ježíše Krista obdržet?
- Jaké myšlenky a pocity ve vás vyvolává skutečnost, že jste synem nebo dcerou Ježíše Krista?

Na závěr hodiny povzbud'te studenty, aby přemítali o tom, jak je jejich život požehnan znalostí toho, že Spasitel žije, že je naším Přímluvcem u Otce a že můžeme být syny a dcerami Krista ve smlouvě.

Četba pro studenty

- Mosiáš 5:1–15; Nauka a smlouvy 45:3–5; 76:19–24; 110:1–4.

LEKCE 25

Ježíš Kristus se jednoho dne vrátí

Úvod

Proroci již mnoho generací prorokují o tom, že se Ježíš Kristus opět vrátí na zemi. Izaiáš zaznamenal: „Nebo se zjeví sláva Hospodinova, a uží [to] všeliké tělo spolu.“ (Izaiáš 40:5.) Tato prococtví pomáhají učedníkům Ježíše Krista připravit

sebe i ostatní na tuto jedinečnou událost a mít naději díky znalosti, že Nebeský Otec předvídá budoucnost a připravuje svět na slavný návrat svého Syna.

Doplňková četba

- Dallin H. Oaks, „Příprava na Druhý příchod“, *Liahona*, květen 2004, 7–10.

Náměty pro výuku

Spasitel přijde v moci a ve slávě

Položte studentům tyto otázky a jejich odpovědi shrňte na tabuli:

- Co vás napadá při zmínce o Druhém příchodu?
- Jaký bude podle vás Druhý příchod?

Požádejte některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 29:11. Poté se členů třídy zeptejte:

- Co se z tohoto verše dozvídáte o Druhém příchodu? (Zatímco budou studenti odpovídat, zdůrazněte tuto pravdu: **Až Spasitel opět přijde, přijde v moci a ve slávě, se všemi zástupy nebes.** Napište tuto pravdu na tabuli.)

Vysvětlete studentům, že existuje mnoho aspektů Druhého příchodu Ježíše Krista, které můžeme v písmech studovat, jako například znamení, která budou předcházet Jeho příchodu, či zničení zlovolných při Jeho příchodu. Tato lekce se bude zaměřovat především na Spasitele, na Jeho příchod v moci a ve slávě a na to, jak se můžeme na tuto významnou událost připravit. Dejte každému studentovi výtisk tabulky „Prorocství o Druhém příchodu“. Vyzvěte studenty, aby pracovali ve dvojicích, a každé dvojici zadejte ke studiu dva nebo tři řádky pasáží z písem. (Ujistěte se, že jste mezi studenty rozdělili všechny řádky.) Vyzvěte každou dvojici, aby si do tabulky napsala, čemu zadané pasáže učí o Druhém příchodu Ježíše Krista. Po uplynutí dostatečné doby studenty požádejte, aby se podělili o to, co našli.

Druhý příchod Ježíše Krista

Proroctví o Druhém příchodu	Co se dozvídáme o Druhém příchodu
Nauka a smlouvy 49:6–7; Joseph Smith–Matouš 1:40	
Izaiáš 40:5; Matouš 16:27	
Izaiáš 52:10; Nauka a smlouvy 133:3	
Zachariáš 13:6; 14:4; Nauka a smlouvy 45:48, 51–53	
Izaiáš 63:2; Zjevení 19:11–13; Nauka a smlouvy 133:46–48	
Skutkové 1:9–11; 1. Těsalonickým 4:16	
1. Těsalonickým 4:17; Nauka a smlouvy 88:96–98	
Zjevení 16:20; Nauka a smlouvy 133:21–24	
Nauka a smlouvy 5:19; 101:24–25; 133:41	
2. Petrova 3:10; Joseph Smith–Matouš 1:46–48	

Následně studentům položte tyto otázky:

- Jak se na základě toho, co jste si prostudovali, projeví moc a sláva Ježíše Krista při Jeho příchodu?
- Která proroctví o Druhém příchodu vás zaujala? Proč?

(Poznámka: Než pokročíte dál, mohli byste se znovu podívat na tabulku a zeptat se studentů, proč je důležité studovat písmo tímto způsobem – hledat pojítka, vzory a témata.)

Nauka a smlouvy 1:12; 34:5–6; 39:20; 88:81–86, 92; 133:4–5, 10

Proroci nás připravují na Druhý příchod Ježíše Krista

Ukažte následující citát staršího Sterlinga W. Silla (1903–1994) ze Sedmdesáti a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Druhý příchod Krista je zmíněn více než 1 500krát ve Starém zákoně a 300krát v zákoně Novém. Jestliže Bůh pokládá toto téma za tak důležité, pak si jistě přál, abychom s tím něco udělali.“ (Conference Report, Apr. 1966, 19.)

- Jaký význam má podle vás skutečnost, že písmo obsahuje tolik proroctví týkajících se Druhého příchodu?

Ukažte níže uvedené pasáže z písem nebo je napište na tabuli. Vyzvěte studenty, aby si tyto pasáže v tichosti porovnali a vyhledali v nich dva různé způsoby, jak se máme připravit na Druhý příchod.

NaS 1:12; 88:92; 133:4–5, 10

NaS 34:5–6; 39:20; 88:81–84

Po uplynutí dostatečné doby diskutujte o některých nebo o všech těchto otázkách:

- Jak byste do jedné věty shrnuli pravdy uvedené v těchto pasážích? (Ujistěte se, že v odpovědích studentů zazní přibližně toto: **Prorocství o Druhém příchodu Ježíše Krista byla dána a zaznamenána v písmech, abychom mohli na tento den připravit sebe i ostatní.**)
- Proč musíme připravit na Druhý příchod Ježíše Krista nejen sebe, ale i ostatní?
- Jak například můžeme pomáhat ostatním připravit se na Pánův návrat?
- Jak podle vás vaše snaha pomoci ostatním připravit se na Druhý příchod připraví i vás?

Požádejte některého studenta, aby přečetl následující slova staršího Dallina H. Oakse z Kvora Dvanácti apoštolů:

„Ačkoli nemáme moc změnit skutečnost Druhého příchodu a nemůžeme znát jeho přesný čas, můžeme uspišit svou přípravu a snažit se ovlivnit přípravu těch, již jsou kolem nás. ...

Co kdyby den Jeho příchodu byl zítra? Kdybychom věděli, že se setkáme s Pánem zítra, kvůli svému předčasnému úmrtí nebo kvůli Jeho nečekanému příchodu, co bychom dělali dnes? Jaká vyznání bychom učinili? Jaké návyky bychom odložili?

Jaké neshody bychom urovnali? Co bychom odpustili? Jaká svědectví bychom vydali?

Když bychom ony věci učinili tehdy, proč ne nyní? Proč neusilovat o pokoj, když lze pokoj získat? Jestliže naše lampy přípravy dohasínají, začněme ihned doplňovat olej.“ („Příprava na Druhý příchod“, *Liahona*, květen 2004, 8–9.)

- Co by mohl člověk udělat pro to, aby uspišil svou přípravu na Druhý příchod?
- Jaké nebezpečí spočívá v odkládání přípravy?

Matouš 25:1–13

Příprava na Druhý příchod Ježíše Krista

Vysvětlete studentům, že pouhých několik dnů před smrtí Ježíše Krista se Jeho učedníci dotazovali na to, jaká znamení budou předcházet Jeho Druhému příchodu. (Viz Matouš 24:3; Joseph Smith–Matouš 1:4.) Spasitelova odpověď se nachází v Matoušovi 24–25. Požádejte několik studentů, aby se střídali při čtení z Matouše 25:1–13, a vyzvěte ostatní členy třídy, aby text sledovali. Poté veďte se

studenty diskusi o podobenství o deseti pannách a použijte při tom některé nebo všechny tyto otázky a citáty:

- Co pokládáte na jednání těchto pěti panen za pošetilé? (Pošetilé panny nedělaly to, co bylo nutné, aby se na Spasitelův příchod připravily. Když se usilovně snažíme připravit na Spasitelův příchod tím, že děláme to, o čem víme, že je správné, přináší nám to velká požehnání, včetně toho, že budeme připraveni připojit se ke Spasiteli, až přijde.)
- Jaký význam mají slova „vyjděte proti Němu“? (Verš 6.) Proč nestačí jen trpělivě čekat na to, až přijde On k vám? (Viz také NaS 133:5, 10, 14, 19.)
- Proč se nemohly moudré panny podělit o svůj olej s těmi pošetilými?
- Čemu vás toto podobenství učí o přípravě na setkání se Spasitelem? (Ačkoli studenti mohou použít různá slova, v jejich odpovědích by měla zaznít přibližně tato zásada: **Skrze poslušnost Božích přikázání se můžeme připravit na Druhý příchod Ježíše Krista.** Viz také NaS 45:56–57.)

K doplnění diskuse použijte následující citáty staršího Dallina H. Oakse a staršího Davida A. Bednara z Kvora Dvanácti apoštolů:

„O [podobenství o deseti pannách] Pán řekl: ‚A v onen den, kdy přijdu v slávě své, bude naplněno podobenství, které jsem promluvil ohledně deseti panen.‘ (NaS 45:56.)

Podobenství je uvedeno v 25. kapitole Matouše a ukazuje rozdíl mezi pěti pošetilými a pěti moudrými pannami. Všechny deset bylo pozváno na svatební hostinu, ale pouze polovina měla, když přišel ženich, připravený olej ve své lampě. Těch pět, které byly připraveny, vešlo na svatební hostinu a dveře se zavřely. Těch pět, které odkládaly přípravu, přišlo pozdě. Dveře byly zavřeny a Pán jim odepřel vstup řka: ‚Neznám vás.‘ [Matouš 25:12.] ‚Bdětež tedy,‘ Spasitel dodal, ‚nevíte zajisté dne ani hodiny, v kterou Syn člověka přijde.‘ [Matouš 25:13.]

Aritmetika tohoto podobenství je hrozivá. Deset panen zjevně představuje členy Kristovy Církve, neboť všechny byly pozvány na svatební hostinu a všechny věděly, co se vyžaduje, aby mohly vstoupit, až ženich přijde. Když ale přišel, byla připravena pouze polovina.“ (Dallin H. Oaks, „Příprava na Druhý příchod“, *Liahona*, květen 2004, 8.)

„Bylo těch pět moudrých panen sobeckých a neochotných se podělit, nebo daly správně najevo, že olej obrácení si nelze vypůjčit? Lze duchovní sílu, která je výsledkem důsledné poslušnosti přikázání, věnovat někomu jinému? Lze poznání získané pilným studiem písem a přemítáním o nich předat tomu, kdo to potřebuje? Lze pokoj, který evangelium přináší věrnému Svatému posledních dnů, přenést na toho, kdo se potýká s protivenstvím nebo s velkými těžkostmi? Jasná odpověď na každou z těchto otázek zní nikoli.

Jak tyto moudré panny správně zdůraznily, každý z nás si olej musí koupit sám. Tyto inspirované ženy nepopisovaly obchodní transakci, ale zdůrazňovaly naši osobní zodpovědnost za to, aby naše lampa svědectví neustále hořela a abychom získali dostatečnou zásobu oleje obrácení. Tento drahocenný olej se získává kapku po kapce – řádku za řádkou [a] předpis za předpisem‘ (2. Nefi 28:30), trpělivě a soustavně. Žádná zkratka neexistuje; žádná uspěchaná příprava na poslední chvíli není možná.“ (David A. Bednar, „Obrácení k Pánu“, *Liahona*, listopad 2012, 109.)

- Proč bychom se měli naléhavě připravovat na Druhý příchod Krista?

Zvažte možnost napsat na tabuli tuto nedokončenou větu a vyzvěte studenty, aby se zamysleli a poté si zapsali, jak by ji dokončili:

Abych urychlil(a) svou přípravu na Kristův Druhý příchod, budu

_____.

Povzbud'te studenty, aby přemýšleli o tom, jak konkrétně mohou pomoci rodině, přátelům a dalším pochopit důležitost přípravy na návrat Ježíše Krista. Povzbud'te studenty, aby se Pánu zavázali, že se budou řídit každým vnuknutím, které obdrží.

Četba pro studenty

- Matouš 25:1–13; Nauka a smlouvy 133:3–19.
- Dallin H. Oaks, „Příprava na Druhý příchod“, *Liahona*, květen 2004, 7–10.

LEKCE 26

Ježíš Kristus bude vládnout jako Král králů a soudce světa

Úvod

Během milénia bude Ježíš Kristus „kralovat jako Král králů a panovat jako Pán pánů a každé koleno před Ním poklekne a každý jazyk promluví v uctívání. Každý z nás bude předveden, aby byl od Něho souzen podle svých skutků a tužeb svého srdce.“ („Žijící Kristus – svědectví apoštolů“,

Liahona, duben 2000, 3.) Tato lekce pomůže studentům porozumět tomu, že není potřeba čekat až na milénium, abychom se mohli těšit z některých požehnání, která milénium nabízí.

Doplňková četba

- Kapitola 45, „Milénium“, *Zásady evangelia* [2009], 261–266.
- Kapitola 46, „Poslední soud“, *Zásady evangelia* [2009], 267–272.
- Máte-li k dispozici: kapitola 37, „The Millennium and the Glorification of the Earth“, *Doctrines of the Gospel Student Manual*, 2nd ed. (Church Educational System manual, 2010), 104–106.

Náměty pro výuku

Nauka a smlouvy 65:1–6

Ježíš Kristus bude osobně vládnout na zemi

Vyzvěte studenty, aby si na papír napsali, za co se pravidelně modlí. Požádejte několik studentů, aby se podělili o to, co si napsali, pokud jim to nebude nepříjemné.

Požádejte některého studenta, aby přečetl úvod k 65. oddílu Nauky a smluv. (Pokud studenti nemají k dispozici vydání písem z roku 2013 (pouze v angličtině), vysvětlete, že tento oddíl představuje zjevení na téma modlitby, které bylo dáno skrze Proroka Josepha Smitha.) Vysvětlete, že v tomto zjevení nám Pán říká, o co se máme modlit, obzvláště když jsme svědky naplnění událostí, o kterých bylo prorokováno, že v posledních dnech nastanou.

Požádejte dva studenty, aby se vystřídali při čtení Nauky a smluv 65:1–2. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zaměřili se na to, jak Pán popsal šíření evangelia. Poté se jich zeptejte:

- Kam až se rozšíří evangelium Ježíše Krista? (Studenti by měli rozpoznat tuto nauku: **Evangelium Ježíše Krista vyjde do všech končin země**. Napište tuto nauku na tabuli.)
- Co je podle verše 2 oním kamenem, který je vylomen z hory bez rukou?

Poté, co studenti odpovědí, přečtěte následující citát presidenta Spencera W. Kimballa (1895–1985):

„Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů ... je království, které založil Bůh nebes a které nebude nikdy zničeno, ani nahrazeno. ... Na počátku devatenáctého století nastal den, ... kdy byla Církev zorganizována. Byla malá a měla pouhých šest členů – ve srovnání s kamenem vylomeným z hory bez rukou, který rozbije na kusy všechny národy a bude se valit a naplní celou zemi. ... Dnes se onen kámen valí, aby zemi naplnil.“ („The Stone Cut without Hands“,

Ensign, May 1976, 8, 9.)

- Co pro vás znamená být součástí Božího království na zemi?

Požádejte některého studenta, aby přečetl Nauku a smlouvy 65:3–4. Požádejte jiného studenta, aby přečetl verše 5–6. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a vyhledali Pánovu radu týkající se toho, za co se máme modlit. Poté diskutujte o těchto otázkách:

- Za co se máme podle těchto veršů modlit, zatímco se připravujeme na Druhý příchod? (Až budou studenti odpovídat na tuto otázku, mohli byste je vyzvat, aby porovnali verš 6 se slovy, která se nacházejí v Pánově modlitbě v Matoušovi 6:10.)
- O jakých dvou královstvích se hovoří ve verši 6? („Království Boží“ na zemi [neboli Církev] a „království nebeské“.)
- Co Pán přikázal království Božímu na zemi vykonat? (Zatímco budou studenti odpovídat, zdůrazněte tuto nauku: **Království Boží na zemi, neboli Církev Ježíše Krista, se bude šířit po celém světě a připravovat obyvatele země na Kristovu mileniální vládu.**)

(Poznámka: Mohli byste zdůraznit, že během milénia bude Ježíš Kristus uplatňovat politickou i církevní pravomoc nad celou zemí. [Viz také příručka *Doctrine and Covenants Student Manual*, 2nd ed. (Church Educational System manual, 2001), 139–140, pokud je k dispozici.]

Překreslete na tabuli následující tabulku nebo ji nakopírujte na papír, který rozdáte studentům (neuvádějte text v závorkách):

Ježíš Kristus a milénium		
Jaká bude role Krista během milénia?	Izaiáš 9:6–7; 33:22; Zjevení 11:15; 1. Nefi 22:24	(Bude vládnout království Božímu na zemi. Bude jednat jako soudce a zákonodárce a spasí nás.)
Kde bude Kristus během milénia?	Sofoniáš 3:15–17; Nauka a smlouvy 29:11; 45:59	(Bude přebývat na zemi mezi svým lidem.)

Ježíš Kristus a milénium		
Jak bude Kristus vládnout během milénia?	Zjevení 19:15; Nauka a smlouvy 38:21–22	(Kristus bude králem a zákonodárcem.)
Jaký vliv bude mít Kristova vláda?	Izaiáš 2:2–4; 1. Nefi 22:25–28; 2. Nefi 30:10–18	(Na zemi bude nastolen mír, jednota a spravedlivost. Satan nebude mít žádnou moc nad srdcem lidí.)

(Poznámka: Mohli byste vysvětlit, že tato činnost bude názornou ukázkou toho, jakou hodnotu má to, když občas studujeme písmo tematicky. Když studujeme písmo tematicky, jsme schopni jasněji vidět různé detaily, jako například různé zákonitosti či témata.)

Rozdělte třídu do skupin po čtyřech studentech. Vyzvěte jednoho studenta z každé skupiny, aby si prostudoval odkazy a zodpověděl otázku z prvního řádku v tabulce. Dalšího studenta ve skupině vyzvěte, aby totéž udělal s druhým řádkem a tak dále. Řekněte studentům, aby věnovali zvláštní pozornost slovům a částem textu, které jim pomáhají zodpovědět zadané otázky. Mohli byste jim navrhnout, aby si to, co najdou, označili. Po uplynutí dostatečné doby je požádejte, aby diskutovali o tom, čemu se naučili, s ostatními členy své skupiny.

*(Poznámka: Je-li to možné, použijte během přípravy lekce tuto příručku, kde naleznete komentář k 1. Nefimu 22:26: *Book of Mormon Student Manual* [Church Educational System manual, 2009], 48.)*

Poté se zeptejte:

- Na co z toho, o čem jste ohledně milénia diskutovali, se těšíte nejvíce? (Poté, co studenti odpovědí, napište na tabuli tuto nauku: **Spasitel bude během milénia osobně vládnout na zemi.**)
- Jak například můžeme Spasiteli již nyní umožnit, aby osobně vládl v našem životě?
- Jak by se nám mohl změnit život, kdybychom Kristu umožnili vládnout v našem životě?

Přečtete následující slova presidenta Spencera W. Kimballa:

„Když je Satan svázán být jen v jediné rodině, když je svázán být jen v jediném životě, v oné rodině a v onom životě již milénium nastalo.“ (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball [1982], 172.)

Dejte studentům čas na to, aby přemítali o tom, jak mohou pozvat Spasitele, aby osobně vládl v jejich životě a rodině.

Jan 5:22; Matouš 12:36–37; Zjevení 20:12–13; Mosiáš 4:30; Nauka a smlouvy 137:9

Ježíš Kristus bude naším soudcem

Ukažte tyto odkazy na písmo nebo je napište na tabuli:

Jan 5:22

Matouš 12:36–37

Zjevení 20:12–13

Mosiáš 4:30

Nauka a smlouvy 137:9

Vyzvěte studenty, aby si představili, jak by odpověděli, kdyby jim někdo z přátel položil tyto otázky: „Kdo bude naším soudcem v soudný den?“ a „Na základě čeho budeme souzeni?“ Dejte studentům několik minut na to, aby si prostudovali pasáže napsané na tabuli a zformulovali odpověď na tuto otázku. Po několika minutách požádejte studenty, aby prodiskutovali své odpovědi se studentem, který sedí vedle nich. Poté se členů třídy zeptejte:

- Co jste se dozvěděli o soudném dni? (Studenti by měli rozpoznat tuto nauku: **Ježíš Kristus bude naším soudcem.**)
- Na základě čeho nás bude Spasitel soudit? (Odpovědi by měly zahrnovat tuto nauku: **Spasitel nás bude soudit podle našich slov, myšlenek, skutků a přání našeho srdce.**)

Přečtěte následující slova staršího Richarda G. Scotta z Kvora Dvanácti apoštolů:

„Náš Mistr žil dokonalým, bezhříšným životem, a byl proto oproštěn od požadavků spravedlnosti. Každý rys Jeho osobnosti je dokonalý, včetně lásky, soucitu, trpělivosti, poslušnosti, odpuštění a pokory. ...

Svědčím o tom, že díky nepředstavitelnému utrpení a agónii a zaplacením nesmírné ceny si Spasitel vydobyl právo být naším Vykupitelem, naším Prostředníkem, naším konečným Soudcem.“ („Usmíření vám může zajistit pokoj a štěstí“, *Liahona*, listopad 2006, 42.)

- Jak vědomí toho, že Ježíš Kristus bude naším konečným soudcem, ovlivňuje vaše pocity týkající se Posledního soudu?

Povzbud'te studenty, aby si na kartičku nebo na papír napsali následující otázku a vystavili si ji na nějaké dobře viditelné místo: Jak dnes Ježíši Kristu umožním, aby vládl v mém životě?

Četba pro studenty

- Matouš 25:31–46.

- Kapitola 45, „Milénium“, *Zásady evangelia* [2009], 261–266.
- Kapitola 46, „Poslední soud“, *Zásady evangelia* [2009], 267–272.

LEKCE 27

Ježíš Kristus je světlo, život a naděje světa

Úvod

Ježíš Kristus „je světlem, životem a nadějí světa“ . („Žijící Kristus – svědectví apoštolů“, *Liahona*, duben 2000, 3.) Tato lekce pomůže studentům porozumět tomu, že když budou

přicházet ke Kristu, poroste jejich naděje na věčný život a budou mít větší odhodlání vytrvat v životních zkouškách.

Doplňková četba

- Dieter F. Uchtdorf, „Naděje Božího světla“, *Liahona*, květen 2013, 70, 75–77.
- Dieter F. Uchtdorf, „Nekonečná moc naděje“, *Liahona*, listopad 2008, 21–24.

Náměty pro výuku

Jan 1:1–9; Nauka a smlouvy 88:6–13

Ježíš Kristus je světlo světa

Přečtěte následující citát presidenta Dietera F. Uchtdorfa z Prvního předsednictva. Vyzvěte členy třídy, aby se přitom zaměřili na situace, v nichž by člověk mohl mít pocit, jako kdyby byl obklopen temnotou:

„Ve své kanceláři mám oblíbený obraz, který má název *Brána k osvětlení*. Namaloval ho jeden můj přítel, dánský malíř Johan Benthin, který byl prvním prezidentem kůlu v Kodani v Dánsku.

Na obraze je znázorněna tmavá místnost s otevřenými dveřmi, ze kterých září světlo. Přijde mi zajímavé, že světlo, které dveřmi prochází, neosvětluje celou místnost – pouze prostor přímo před dveřmi.

Tma a světlo na této malbě jsou podle mě metaforou života. K našemu životu ve smrtelnosti patří i to, že občas máme pocit, jako kdybychom byli obklopeni temnotou. Možná jsme ztratili někoho blízkého; naše dítě možná zbloudilo; možná nám lékaři oznámili znepokojivou diagnózu; možná máme problémy se zaměstnáním a tíží nás dluhy či obavy; nebo se možná cítíme osamělí nebo nemilovaní.

Ale i když se ve své současné životní situaci možná cítíme ztraceni, Bůh nám dává naději v podobě svého světla – slibuje nám, že ozáří cestu před námi a ukáže nám, kudy se dostat ven z temnoty.“ („Naděje Božího světla“, *Liahona*, květen 2013, 70.)

- V jakých situacích může mít člověk pocit, jako kdyby byl obklopen temnotou?
- Co může podle presidenta Uchtdorfa Bůh udělat, když se takto cítíme?

Poté, co studenti odpovědí, vysvětlete, že tato lekce se bude zaměřovat na to, jak můžeme od Boha obdržet světlo a naději, ať již se nacházíme v jakékoli situaci.

Požádejte některého studenta, aby přečetl Jana 1:1–5. Vyzvěte členy třídy, aby text sledovali a zjistili, jakými slovy Jan popsal Spasitele. Až studenti uvedou, co našli, napište na tabuli tuto nauku: **Ježíš Kristus je světlo světa.**

Abyste studentům pomohli prohloubit pochopení této nauky, požádejte je, aby si přečetli Jana 1:6–9. Poté se jich zeptejte:

- Čemu tyto verše učí o roli Ježíše Krista jako světla světa?
- Jak vám mohou verše v Janovi 12:46 a Nauce a smlouvách 84:46 pomoci porozumět tomu, jak může být Ježíš světlem světa pro každého člověka?

Řekněte studentům, že v písmech se někdy o světle, „kteréž osvěcuje každého člověka“ (Jan 1:9), neboli o Světle Kristově, „mluví jako o Duchu Páně, Duchu Božím, duchu Kristově nebo světle života“. (*Věrní víře – slovník evangelia* [2004], 154.) Světlo Kristovo je popsáno v Nauce a smlouvách 88.

Rozdělte studenty do dvojic. Vyzvěte je, aby si prostudovali Nauku a smlouvy 88:6–13 a zjistili, v jakém smyslu je Ježíš zdrojem světla a života. Po uplynutí dostatečné doby položte tyto otázky:

- Jaký vliv má Světlo Kristovo na všechna stvoření Nebeského Otce?
- Co je Světlo Kristovo – podle pravd uvedených v těchto verších – schopno učinit pro jednotlivce?
- Proč je užitečné rozumět tomu, že světlo, které vládne vesmíru, je „totéž světlo, které obživuje porozumění vaše“? (NaS 88:11.)

Ukažte tento citát presidenta Dietera F. Uchtdorfa a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Boží světlo je skutečné. Je dostupné všem! Dává všem věcem život. [Viz NaS 88:11–13.] Má moc zmírnit bolest i té nehlubší rány. Může se stát hojivým balzámem na opuštěnost a bolest v naší duši. Do brázd zoufalství může zasadit seménka jasnější naděje. Může osvitit ta nehlubší údolí zármutku. Může ozářit cestu ležící před námi a vést nás tou nejtemnější nocí k příslibu nového svítání.

Toto je ‚Duch Ježíše Krista‘, který dává ‚světlo každému člověku, jenž přichází do světa‘. [NaS 84:45–46.]“ („Naděje Božího světla“, *Liahona*, květen 2013, 75.)

Diskutujte se členy třídy o těchto otázkách:

- Jaká požehnání podle presidenta Uchtdorfa pramení ze světla, které nám Otec v nebi skrze Ježíše Krista nabízí?
- Kdy jste zažili požehnání, o kterých president Uchtdorf mluvil?

Napište na tabuli tuto nedokončenou větu:

Světlo světa dává ...

Vyzvěte studenty, aby si znovu přečetli Nauku a smlouvy 88:13 a vyhledali slova, která doplní větu na tabuli. Zeptejte se:

- Jak souvisí role Spasitele jakožto světla světa s Jeho rolí jako života světa?
- V jakém smyslu je světlo spjato se životem? (Mohli byste zdůraznit, že Ježíš je „život světa, protože Jeho Vzkříšení a Jeho Usmíření nás zachraňují jak před fyzickou, tak před duchovní smrtí“. [Dallin H. Oaks, „The Light and Life of the World“, *Ensign*, Nov. 1987, 65.]])
- Co by se stalo, kdyby Spasitelovo světlo přestalo udržovat všechny věci? (Život by přestal existovat.)

Vysvětlete, že písmo uvádějí příklady toho, jak je Ježíš doslova světlem světa. V době Spasitelovy smrti byly na zemi tři dny temnoty, což symbolizovalo skutečnost, že světlo světa opustilo svět. (Viz 3. Nefi 8:20–23.) Na druhé straně Spasitelovo narození doprovázela hvězda a velká světla na nebi a také tři dny světla. (Viz Helaman 14:3–5; 3. Nefi 1:15, 21.)

Žalm 146:5; Římanům 5:3–5; 15:13; Eter 12:4, 32; Moroni 7:3, 40–41

Ježíš Kristus je naděje světa

Vysvětlete studentům, že slovo *naděje* může mít mnoho významů. V kontextu evangelia Ježíše Krista je naděje „důvěřující očekávání zaslíbených požehnání plynoucích ze spravedlivosti a toužení po nich“. (Průvodce k písmům, „Doufatí, naděje“; scriptures.lds.org.) O Spasiteli se někdy mluví jako o tom, kdo je „nadějí světa“, protože zaslíbená požehnání spravedlivosti k nám přicházejí právě skrze Něho. („Žijící Kristus – svědectví apoštolů“, *Liahona*, duben 2000, 3.)

Ukažte tyto otázky a odkazy na verše z písem nebo je napište na tabuli:

Na co se upíná pravá naděje? (Eter 12:4, 32; Moroni 7:3, 40–41)

Co nám v tomto životě naděje přinese? (Žalm 146:5; Římanům 5:3–5; 15:13)

Rozdělte členy třídy do skupinek. Vyzvěte skupinky, aby si prostudovaly každou pasáž z písem, vyhledaly důležitá slova a části textu o naději a diskutovaly o svých odpovědích na dané otázky. Po uplynutí dostatečné doby skupinky vyzvěte, aby si připravily jednu nebo dvě věty, jimiž by popsaly nauku nebo zásadu shrnující to, co se ohledně nauky o naději dozvěděly. Požádejte skupinky, aby se o tyto věty podělily s ostatními členy třídy. Ujistěte se, že studenti rozumějí tomu, že **naděje znamená mít důvěru v to, že skrze Usmíření Ježíše Krista a poslušnost přikázání obdržíme Bohem zaslíbená požehnání, včetně věčného života.** Pokud to čas dovolí, mohli byste diskutovat o těchto otázkách:

- Co naznačuje slovo *jistota* ve větě: „Může s jistotou doufatí v lepší svět“? (Eter 12:4.) (Příslib, ujištění nebo určitost. Mohli byste studentům navrhnout, aby si tuto definici napsali na okraj stránky písem vedle Etera 12:4.)

- Jak by mohla být naděje popsána v těchto verších „kotvou pro duši lidí“ a jak nám může pomáhat být „jistými a stálými, vždy oplývajícími dobrými skutky“? (Eter 12:4.)

Ukažte tento citát a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Když máme naději, důvěřujeme Božím slibům. Získáváme tiché ujištění, že když budeme činit ‚díla spravedlivosti, obdrží[me] odměnu svou, a to pokoj v tomto světě a věčný život ve světě, který přijde‘. (NaS 59:23.) Mormon učil, že taková naděje přichází pouze skrze Usmíření Ježíše Krista. [Viz Moroni 7:41.]“ (*Věrní víře – slovník evangelia* [2004], 77.)

- V jakém smyslu je naše víra v Ježíše Krista a v Jeho Usmíření nezbytná k získání opravdové naděje? Jak vám to pomáhá porozumět tomu, proč je Ježíš Kristus nadějí světa? (Když doufáme v Ježíše Krista, můžeme pohlížet za hranice starostí a smutků smrtelnosti a soustředit se na požehnání dostupná skrze Jeho Usmíření, jako jsou Vzkříšení či věčný život.)
- Co byste ve svém životě mohli udělat pro to, abyste žili s větší nadějí?

Na základě inspirace Ducha Svatého byste mohli studenty požádat, aby se podělili o nějaký zážitek, kdy byla pro ně nebo pro druhé jejich naděje ve vzkříšení a věčný život skrze Ježíše Krista požehnáním.

Četba pro studenty

- Žalm 146:5; Jan 8:12; Římanům 5:3–5; 15:13; 1. Petrova 1:3; Eter 12:4, 32; Moroni 7:3, 40–41; Nauka a smlouvy 88:6–13; 138:14.
- Dieter F. Uchtdorf, „Naděje Božího světla“, *Liahona*, květen 2013, 70, 75–77.

Osobní svědek Ježíše Krista

Úvod

Členové Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti apoštolů prohlásili: „Jako Jeho řádně vysvěcení apoštolové vydáváme svědectví – že Ježíš je žijící Kristus, nesmrtelný Syn Boží.“ („Žijící Kristus – svědectví apoštolů“, *Liahona*, duben 2000, 3.) V tomto kurzu jsme studovali o věčné službě Ježíše

Krista a o svědectvích, která o Kristu vydávali proroci. Jakmile získáme osobní svědectví skrze Ducha Svatého, že Ježíš je žijící Kristus, jsme připraveni dělit se o své svědectví o Spasiteli s druhými.

Doplňková četba

- D. Todd Christofferson, „Jak se stát svědkem Krista“, *Liahona*, březen 2008, 58–63.

Náměty pro výuku

2. Nefi 25:26; Mosiáš 18:8–11

Stát jako svědkové Krista

Zeptejte se studentů, zda se někdy ocitli v situaci, kdy byli jediným členem Církve nebo jediným člověkem, který byl ochotný zastupovat měřítko Církve. Požádejte je, aby zodpověděli tyto otázky:

- Jaký jste měli pocit, když jste v této situaci jednali jako následovníci Ježíše Krista?
- Které stránky této vaší zkušenosti pro vás měly nějaký zvláštní význam nebo byly naopak obtížné?

Připomeňte studentům příběh z Knihy Mormonovy o Almovi, který se obrátil skrze učení proroka Abinadiho. Alma začal po svém obrácení také kázat evangelium.

V Mosiášovi 18 si můžeme přečíst, čemu Alma učil ohledně smlouvy křtu.

Požádejte některého studenta, aby přečetl Mosiáše 18:8–11. Vyzvěte studenty, aby text sledovali a vyhledali postoje a skutky, které ukazují, že je daný člověk připraven uzavřít a dodržovat smlouvu křtu. Poté, co studenti odpovědí, poukažte na slova „stát jako svědkové Boží za všech dob a ve všech věcech a na všech místech“ ve verši 9. Poté se jich zeptejte:

- Co to znamená stát jako svědek Boha Otce a Ježíše Krista „za všech dob a ve všech věcech a na všech místech“? (Mosiáš 18:9.)

Ukažte následující citát staršího Dallina H. Oakse z Kvora Dvanácti apoštolů a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Apoštolové jsou povoláváni a vysvěcováni k tomu, aby byli zvláštními svědky jména Kristova po celém světě (viz NaS 107:23), avšak povinnost být svědkem o Kristu a svědčit o Něm za všech dob a na všech místech se týká každého člena Církve, který obdržel svědectví Ducha Svatého.“ („Witnesses of Christ“, *Ensign*, Nov. 1990, 30.)

- Kdo má podle staršího Oakse zodpovědnost vydávat svědectví o Ježíši Kristu? (Ujistěte se, že studenti rozpoznali tuto pravdu: **Všichni členové Církve uzavřeli smlouvu, že budou stát jako svědkové Nebeského Otce a Ježíše Krista.**)
- Jak jinak můžeme stát jako svědkové Krista kromě toho, že se o své přesvědčení a svědectví dělíme svými slovy? (Abyste studentům pomohli na tuto otázku odpovědět, zvažte možnost vyzvat je, aby si prostudovali Matouše 5:14–16 a 3. Nefiho 18:24.)

Ukažte následující citát staršího D. Todda Christoffersona z Kvora Dvanácti apoštolů a požádejte některého studenta, aby ho přečetl:

„Spasitel během svého působení na západní polokouli dal toto přikázání: ‚Vyzdvihněte světlo své, aby mohlo svítiti světu. Vizte, já jsem to světlo, které budete vyzdvihovati – to, co jste mne viděli činiti.‘ (3. Nefi 18:24.) Lidé by měli být schopni vidět v nás něco z Ježíše Krista. To, jak jednáme, mluvíme, díváme se, a dokonce i to, jak přemýšlíme, bude odrážet Krista a Jeho život.“ („Jak se stát svědkem Krista“, *Liahona*, březen 2008, 60.)

- Kdy jste zažili, že druzí jednali, mluvili nebo se dívali takovým způsobem, že to odráželo jejich víru v Ježíše Krista?
- Co byste doporučili někomu, kdo váhá nebo se obává být svědkem Ježíše Krista, aby toto váhání nebo obavy překonal?

Na tabuli napište tato slova:

Mluvit o Kristu

Radovat se v Kristu

Kázat o Kristu

Prorokovat o Kristu

Psát o Kristu

Vyzvěte studenty, aby si přečetli 2. Nefiho 25:26, a požádejte je, aby vysvětlili, jak by se mohl člověk dělit o své svědectví o Ježíši Kristu způsoby uvedenými na tabuli. Abyste studenty podpořili v diskusi, použijte podle potřeby následující citát staršího D. Todda Christoffersona:

„Nefiova slova ‚mluvíme o Kristu‘ [2. Nefi 25:26] naznačují, že se nezdráháme mluvit o svých pocitech ohledně Spasitele, když mluvíme s druhými, a v běžných každodenních situacích. Často jsou situace, kdy s někým můžeme v osobním rozhovoru otevřeně a přátelsky diskutovat o tom, kdo On je, co vykonal a čemu učil, a kdy můžeme druhé vyzvat, aby Ho rovněž milovali a následovali.

„Radujeme se v Kristu“ znamená, že náš život naplňuje radostný postoj, který odráží naši víru v Krista. Víme, že „milost jeho [je] postačující“, abychom byli vykoupeni ze smrti a z hříchu a byli v Něm zdokonaleni. (Viz Moroni 10:32–33.) I když se setkáváme se zklamáním, a dokonce i s tragédiemi, víme, že díky Němu máme zajištěno věčné štěstí. Když z nás vyzařuje víra v Ježíše Krista, ukazujeme tím druhým, kteří pracují a jsou obtíženi, jak v Něm najít odpočinutí. (Viz Matouš 11:28–30.)

Slova „kážeme o Kristu“ se zcela jistě vztahují na práci misionářů na plný úvazek i na misionářskou práci členů, ale také to zahrnuje to, co děláme na našich shromážděních, ve třídách Nedělní školy a při podobných příležitostech, kdy se o Něm učíme. Naše působení jako učitelů i studentů je součástí našeho vydávání svědectví o Něm. ...

Výraz „prorokujeme o Kristu“ znamená, že o Něm vydáváme svědectví mocí Ducha. (Viz 1. Korintským 12:3.) „Svědectví ... Ježíšovo jestiž duch prorockví.“ (Zjevení 19:10.) Podobně jako ti, kteří v dávné době prorokovali o Jeho prvním příchodu, potvrzujeme i my slovem i skutkem prorockví o Jeho Druhém příchodu. ...

„A píšeme podle prorockví svých“ naznačuje moudrost spočívající v tom, že vytváříme trvalý záznam o svém svědectví o Kristu. Víme, že svědectví, která vydáváme, jsou zaznamenávána „v nebi pro anděly, aby na ně hleděli; a oni se nad [námi] radují.“ (NaS 62:3.) Naši potomci i další mohou pohlížet na naše svědectví o Kristu zapsané nebo zaznamenané k jejich užítku ..., a mohou se z těchto svědectví radovat.“ („Jak se stát svědkem Krista“, *Liahona*, březen 2008, 62–63.)

Na závěr této části lekce povzbud'te studenty, aby se zamysleli nad jednou z oblastí napsaných na tabuli a stanovili si cíl týkající se toho, co udělají pro to, aby se stali silnějšími svědky o Ježíši Kristu.

Vydávání svědectví o Ježíši Kristu

Vyzvěte studenty, aby se zamysleli nad lekce probíranými v tomto semestru a rozpoznali některé role Ježíše Krista a některá témata, která se k Němu vztahují a o kterých se ve třídě diskutovalo. Odpovědi studentů shrňte na tabuli. (Mezi role, které Ježíš Kristus zastává, může patřit: Přímluvce; Spasitel; Ten, který usmíruje; Prvorozený; Jednorozený; Jehova; Mesiáš; Stvořitel. Mezi témata může patřit: ústřední role Ježíše Krista v Božím plánu; Jeho předsmrtná služba; skutečnost, že žije; Jeho služba po smrti; Druhý příchod; Jeho mileniální vláda; Znovuzřízení Jeho evangelia; Jeho vedení Církve; skutečnost, že je Světlo a Život světa.)

Stáhněte a pust'te videozáznam následujícího citátu presidenta Gordona B. Hinckleyho (1910–2008), ve kterém se podělil o své svědectví o Ježíši Kristu. Není-li videozáznam ve vašem jazyce dostupný, požádejte některého studenta, aby text přečetl.

„Ježíš je můj přítel. Nikdo jiný mi nedal tolik. ‚Většího milování nad to žádný nemá, než aby duši svou položil za přátele své.‘ (Jan 15:13.) Dal za mě svůj život. Otevřel cestu k věčnému životu. To mohl učinit jen Bůh. Doufám, že jsem považován za člověka, který je hoden být Jeho přítelem.

On je můj příklad. Jeho způsob života, Jeho naprosto nesobecké chování, Jeho vstřícnost k potřebným, Jeho konečná oběť – to vše je pro mě příkladem. ...

On je můj učitel. Žádný jiný hlas nepromlouval tak zázračnou řečí. ...

On je můj uzdravovatel. Stojím v úžasu nad Jeho podivuhodnými zázraky. ...

On je můj vůdce. Cením si toho, že jsem jedním z onoho dlouhého zástupu těch, kteří Ho milují a kteří Ho následovali během oněch dvou tisíc let, jež uplynuly od Jeho narození. ...

On je můj Spasitel a Vykupitel. Tím, že obětoval svůj život, v bolesti a v nevýslovném utrpení, vztáhl ke mně ruku, aby pozvedl mě, a každého z nás, a všechny syny a dcery Boží, z propasti věčné temnoty přicházející po smrti. ... Má vděčnost nezná mezí. Mé díky mému Pánu jsou bez konce.

On je můj Bůh a můj Král. Od věčnosti do věčnosti bude panovat a vládnout jako Král králů a Pán pánů. Jeho panování bude bez konce. Jeho sláva nikdy nepozná noc.“ („Mé svědectví“, *Liahona*, červenec 2000, 85.)

Popište studentům tuto situaci: Kdyby se vás někdo zeptal, čemu ohledně Ježíše Krista věříte, jaké tři nebo čtyři myšlenky byste si nejvíce přáli zdůraznit? Dejte studentům čas na to, aby si své myšlenky zapsali. Pak je požádejte, aby vytvořili dvojice a podělili se navzájem o své odpovědi. Povzbudte je k diskusi o tom, proč si vybrali právě tyto myšlenky, a také o zkušenostech, které měli a které možná posílily jejich lásku ke Spasiteli a prohloubily porozumění Jeho lásce. Po uplynutí dostatečně dlouhé doby se jich zeptejte, zda by se někdo chtěl podělit s ostatními členy třídy o své svědectví o Ježíši Kristu.

Na závěr vydejte svědectví o věčné službě žijícího Krista. Zvažte možnost vyjádřit svou vděčnost za celou řadu zásadních rolí, které Pán Ježíš Kristus v průběhu času naplnil. Poté předejte studentům tuto výzvu: V závěru tohoto kurzu přemítejte o někom z vašeho okolí, koho by mohlo posílit, kdyby uslyšel vaše svědectví o Spasiteli. Během příštího i dalších týdnů určete, koho oslovíte a jak se podělíte o své svědectví.

Četba pro studenty

- Matouš 5:14–16; 2. Nefi 25:26; Mosiáš 18:8–11; 3. Nefi 18:24.
- D. Todd Christofferson, „Jak se stát svědkem Krista“, *Liahona*, březen 2008, 58–63.

Materiálů na Rozdání

Předobrazy, nástiny a symboly Ježíše Krista

Starozákonní předobrazy, nástiny a symboly Ježíše Krista	Naplnění v životě Krista
Genesis 22:1–14	Jan 3:16; 19:16–18; Jákob 4:4–5
Exodus 3:7–8, 10–12	Matouš 1:21; 2. Nefi 6:17
Exodus 12:3, 5–7, 13–14, 46	Jan 1:29; 19:14, 31–36; 1. Petrova 1:18–19
Exodus 16:14–15, 18	Jan 6:5–10, 48–51
Leviticus 8:15, 30; 17:11	Židům 9:22; 13:12
Leviticus 16:2–6, 17	Židům 9:6–12; 10:11–12
Leviticus 22:19–22	Židům 9:14; Nauka a smlouvy 20:22
Numeri 21:4–9	Jan 3:14–15; Helaman 8:13–15
Jonáš 1:17; 2:10	Matouš 12:38–40

Předobrazy, nástiny a symboly Ježíše Krista

Starozákonní předobrazy, nástiny a symboly Ježíše Krista	Naplnění v životě Krista
Genesis 22:1–14	Jan 3:16; 19:16–18; Jákob 4:4–5
Exodus 3:7–8, 10–12	Matouš 1:21; 2. Nefi 6:17
Exodus 12:3, 5–7, 13–14, 46	Jan 1:29; 19:14, 31–36; 1. Petrova 1:18–19
Exodus 16:14–15, 18	Jan 6:5–10, 48–51
Leviticus 8:15, 30; 17:11	Židům 9:22; 13:12
Leviticus 16:2–6, 17	Židům 9:6–12; 10:11–12
Leviticus 22:19–22	Židům 9:14; Nauka a smlouvy 20:22
Numeri 21:4–9	Jan 3:14–15; Helaman 8:13–15
Jonáš 1:17; 2:10	Matouš 12:38–40

Uzdravování nemocných

Starší Dallin H. Oaks z Kvora Dvanácti apoštolů učil, že k tomu, aby mohly být konány zázraky, je nezbytná víra:

„Pro uzdravení skrze moc nebes je nezbytná víra. Kniha Mormonova dokonce učí, že ‚není-li žádná víra mezi dětmi lidskými, Bůh nemůže mezi nimi vykonati žádný zázrak‘. (Eter 12:12.) [Viz také

1. Nefi 7:12; NaS 35:9.] Ve vynikajícím proslovu o přísluhování nemocným president Spencer W. Kimball řekl: ‚Lidé často podceňují skutečnost, že je zapotřebí víry. Zdá se, že nemocný i rodina často zcela spoléhají na moc kněžství a na dar uzdravení a doufají, že je žehnající bratři snad mají – zatímco větší zodpovědnost spočívá na tom, komu je požehnání uděleno. ... Hlavním faktorem je víra daného jedince, pokud je při vědomí a odpovědný za své jednání. Mistr opakovával slova „víra tvá tě uzdravila“ [Matouš 9:22] tak často, že se téměř stala refrémem.‘ [„President Kimball Speaks Out on Administration to the Sick“, *New Era*, Oct. 1981, 47.]“ („Uzdravování nemocných“, *Liahona*, květen 2010, 49.)

Starší Dallin H. Oaks nám také připomněl, že důležitou součástí víry je ochota přijímat Boží vůli:

„Zatímco používáme nezpochybnitelnou moc kněžství Božího a zatímco si ceníme Jeho zaslíbení, že vyslyší a zodpoví modlitbu víry, musíme vždy pamatovat na to, že víra a uzdravující moc kněžství

nemůže přinést to, co je v rozporu s vůlí Toho, jehož toto kněžství je. O této zásadě se píše ve zjevení, v němž je starším Církve řečeno, že mají vkládat ruce na nemocné. Pánovo zaslíbení zní, že ‚ten, kdo má

víru ve mne, že bude uzdraven, a není určen k smrti, bude uzdraven‘. (NaS 42:48; zvýraznění přidáno.) Podobně i v dalším novodobém zjevení Pán prohlašuje, že tomu, ‚kdo prosí ... podle vůle Boží ...‘, je učiněno tak, jak prosí. (NaS 46:30.) [Viz také 1. Janova 5:14; Helaman 10:5.]

Z toho všeho se dozvídáme, že ani služebníci Páně, když použijí Jeho božskou moc v situaci, kde je dostatečná víra k uzdravení, nemohou dát kněžské požehnání, které člověka uzdraví, pokud toto uzdravení není vůlí Páně.

My, děti Boží, které vědí o Jeho veliké lásce a o Jeho naprosté znalosti toho, co je pro naše věčné blaho nejlepší, Mu důvěřujeme. První zásadou evangelia je víra v Pána Ježíše Krista, a víra znamená důvěru. Pociťoval jsem tuto důvěru ve slovech svého bratrance, který je pronesl na pohřbu dospívající dívky, která zemřela po vážné nemoci. Pronesl tato slova, která mě nejprve překvapila a poté poučila: ‚Vím, že bylo vůlí Páně, aby zemřela. Měla dobrou lékařskou péči. Dostala kněžská požehnání. Její jméno bylo na modlitebním seznamu v chrámu. Byly proneseny stovky modliteb za to, aby se uzdravila. A vím, že v této rodině je dost víry na to, aby se uzdravila, pokud by však nebylo vůlí Páně, aby ji v tuto dobu odvedl domů.‘ Pociťoval jsem stejnou důvěru ve slovech otce jiné výjimečné dívky, která zemřela na rakovinu ve věku dospívání. Řekl: ‚Véra naší rodiny spočívá v Ježíši Kristu, a není závislá na tom, jak co dopadne.‘ Souhlasím s pravdivostí těchto slov. Děláme vše, co je v našich silách, aby se milovaný člověk uzdravil, a pak důvěřujeme Pánu ohledně toho, jak to dopadne.“ („Uzdravování nemocných“, *Liahona*, květen 2010, 50.)

Výňatky z proslovu Jeffreyho R. Hollanda, „This Do in Remembrance of Me“

„Je-li naším hlavním úkolem pamatování si, tak na co bychom si mohli vzpomenout, když jsou nám nabídnuty ony prosté a drahocenné symboly svátosti?“

Mohli bychom si vzpomenout na Spasitelův předsmrtný život a na vše, co víme, že vykonal jako veliký Jehova, stvořitel nebe a země a všech věcí, jež na nich jsou. Mohli bychom si vzpomenout, že nás miloval již na Velké radě v nebi, kde projevil neobyčejnou sílu a kde jsme mocí Kristovou a vírou v krev Beránkovu již tehdy zvítězili. (Viz Zjev. 12:10–11.)

Mohli bychom si vzpomenout na prostou nádheru Jeho narození do smrtelnosti. ...

Mohli bychom si vzpomenout na Kristovy zázraky a na Jeho učení, uzdravování a pomoc. Mohli bychom si vzpomenout na to, jak navracel zrak slepým a sluch hluchým, jak uzdravoval chromé, zmrzačené a chřadnoucí. Až budeme prožívat dny, kdy budeme mít pocit, že se náš pokrok zastavil nebo že naše radost a vyhlídky pohasínají, tehdy se můžeme tlačit kupředu se stálostí v Kristu. ...

Mohli bychom si vzpomenout na to, že Spasitel nacházel radost ze života i během tak závažného poslání, které Mu bylo dáno; těšil se ze společnosti lidí a říkal svým učedníkům, aby byli dobré mysli. Řekl, že máme být evangeliem tak nadšeni jako člověk, který našel velký poklad, opravdovou drahocennou perlu, přímo u vlastních dveří. ...

Mohli bychom si vzpomenout na to, že Kristus nazval své učedníky přáteli. ...

Mohli bychom – a měli bychom – si vzpomenout na všechno to nádherné, čeho se nám v životě již dostalo, a na to, že ‚všechny věci, které jsou dobré, přicházejí od Krista‘ (Moroni 7:24). ...

V některé dny budeme mít důvod vzpomenout si na to, jak s Ním bylo nelaskavě zacházeno, na to, jak ho odmítali, a na nespravedlnost, ano, onu hroznou nespravedlnost, kterou vytrpěl. Když poté i my čelíme v životě něčemu podobnému, můžeme si vzpomenout na to, že Kristus byl také ze všech stran sužován, ale ne zrcen; bezradný, ale ne zoufalý; pronásledován, ale ne opuštěn; srážen, ale ne zničen. (Viz 2. Kor. 4:8–9.)

Když přijdou těžkosti, můžeme si vzpomenout, že Ježíš musel nejprve sestoupit pod všechny věci, než se nad ně mohl povznést, a že trpěl bolestmi, soužením a pokušeními všeho druhu, aby mohl být naplněn milosrdenstvím a aby věděl, jak má pomoci svému lidu v jeho slabostech. (Viz NaS 88:6; Alma 7:11–12.)

Pro ty, kteří zavravorají nebo klopýtnou, je On připraven nabídnout nám oporu a posílit nás. I na konci bude On připraven nás spasit; a za to vše dal svůj život. ...

... Na to vše bychom si mohli vzpomenout, když nás klečící mladý kněz vyzývá k tomu, abychom na Krista vždy pamatovali.“ (Ensign, Nov. 1995, 67–69.)

Práce za mrtvé v posledních dnech

Starší John A. Widtsoe (1872–1952) z Kvora Dvanácti apoštolů učil o tom, jak jsme byli předustanoveni k tomu, abychom pomáhali spasit syny a dcery Boží:

„Ve svém preexistenčním stavu, v době Velké rady, jsme učinili určitou úmluvu s Všemohoucím. Pán navrhl plán, který sám vymyslel. My jsme jej přijali. Protože tento plán je určen pro všechny lidi, stali jsme se v rámci tohoto plánu podílníky na spasení každého člověka. Hned tehdy a tam jsme souhlasili s tím, že nebudeme jen spasiteli sami pro sebe, ale ... spasiteli pro celou lidskou rodinu. Vstoupili jsme do partnerství s Pánem. Uskutečnění tohoto plánu se pak stalo nejen dílem Otcovým a dílem Spasitelovým, ale také dílem naším. I ten nejmenší z nás, ten nejprostší, je v partnerství s Všemohoucím zapojen do naplňování účelu věčného plánu spasení. („The Worth of Souls“, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, Oct. 1934, 189.)“ (*Nauka a smlouvy a historie Církve – příručka pro učitele nauk evangelia* [1999], 173.)

Starší Richard G. Scott z Kvora Dvanácti apoštolů povzbudil mladé členy Církve, aby vykonávali chrámovou práci za své předky:

„Jakákoli práce vykonaná v chrámu představuje dobře strávený čas, ale přijetí obřadů v zastoupení za nějakého vlastního předka učiní čas strávený v chrámu posvátnějším a povede k získání ještě větších požehnání. ...

Mladí lidé, chcete znát spolehlivý způsob, jak ze svého života odstranit vliv protivníka? Ponořte se do vyhledávání svých předků, připravte jejich jména pro posvátné zástupné obřady dostupné v chrámu a pak jděte do chrámu a zastupujte je při obdržení obřadů křtu a daru Ducha Svatého. Neznám žádnou lepší ochranu před vlivem protivníka ve vašem životě.“ („Radost z přinášení vykopení mrtvým“, *Liahona*, listopad 2012, 93–94.)

Starší David A. Bednar z Kvora Dvanácti apoštolů vyslovil tuto výzvu a slib:

„Vyzývám mladé členy Církve, aby poznávali a pocítovali ducha Eliášova.

Povzbuzuji vás, abyste studovali, abyste vyhledávali své předky a abyste se připravili na vykonávání zástupných křtů v domě Páně za své zemělé příbuzné. (Viz NaS 124:28–36.) A naléhavě vás žádám, abyste pomáhali druhým vyhledávat jejich rodinnou historii.

Když tuto výzvu s vírou přijmete, vaše srdce se obrátí k otcům. Zaslíbení daná Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi vám budou vštípena do srdce. Vaše patriarchální požehnání, společně s uvedením vaší rodové linie, vás spojí s těmito otci a bude mít pro vás větší význam. Vzroste vaše láska k vašim předkům a vděčnost za ně. Vaše svědectví o Spasiteli a obrácení k Němu bude hluboké a trvalé. A slibuji vám, že budete ochraňováni před stále silnějším vlivem protivníka. Když se budete s láskou účastnit této svaté práce, budete ochraňováni v mládí i po celý život.“ („Srdce dětí se obrátí“, *Liahona*, listopad 2011, 26–27.)

Novozákonní záznamy o zjevení se vzkříšeného Ježíše Krista

Odkaz	Koho navštívil	Datum nebo čas	Místo	Co se stalo
Jan 20:11–18; Marek 16:9				
Matouš 28:1–10				
Lukáš 24:34; 1. Korintským 15:5				
Marek 16:12; Lukáš 24:13–32				
Marek 16:14; Lukáš 24:33, 36–49; Jan 20:19–23				
Jan 20:26–29				
Jan 21:4–23				
Matouš 28:16–20; Marek 16:15–18				
Marek 16:19–20; Lukáš 24:50–53; Skutkové 1:9–11				
1. Korintským 15:6				
1. Korintským 15:7				
Skutkové 7:55–56				
Skutkové 9:4–6; 1. Korintským 9:1; 15:8				
Zjevení 1:13–18				

Spasitel řídí dílo Znovuzřízení

Nauky Církve	Obřady Církve	Vedení Církve
Nauka a smlouvy 76 záhlaví oddílu a shrnutí (království slávy, život po smrti)	Nauka a smlouvy 20:37, 72–74 (požadavky pro křest a správný způsob křtu)	Nauka a smlouvy 20:38–59 (povinnosti kněžských úřadů)
Nauka a smlouvy 84:33–39 (přísaha a smlouva kněžství)	Nauka a smlouvy 20:70 (požehnání dětí)	Nauka a smlouvy 20:61–62 (vedení pravidelných církevních konferencí)
Nauka a smlouvy 128:1, 15, 18 (zástupný křest za mrtvé)	Nauka a smlouvy 20:75–77, 79 (vykonávání obřadu svátosti)	Nauka a smlouvy 26:2 (všeobecný souhlas)
Nauka a smlouvy 131:1–4 (celestiální manželství je nutné pro oslavení)	Nauka a smlouvy 124:33–39 (chrámové obřady)	Nauka a smlouvy 107:22–27, 33–35, 64–67, 85–91 (povinnosti církevních vedoucích)
Nauka a smlouvy 137:6–10; 138:29–35 (ti, kteří umírají bez poznání pravdy, budou mít příležitost získat vykoupení)	Nauka a smlouvy 132:7, 15–20 (věčné manželství)	

- Co Spasitel znovuzřídil na zemi skrze Proroka Josepha Smitha?
- Proč jsou zásady či praktiky, které jste našli, tak důležité?

Druhý příchod Ježíše Krista

Proroctví o Druhém příchodu	Co se dozvídáme o Druhém příchodu
Nauka a smlouvy 49:6–7; Joseph Smith–Matouš 1:40	
Izaiáš 40:5; Matouš 16:27	
Izaiáš 52:10; Nauka a smlouvy 133:3	
Zachariáš 13:6; 14:4; Nauka a smlouvy 45:48, 51–53	
Izaiáš 63:2; Zjevení 19:11–13; Nauka a smlouvy 133:46–48	
Skutkové 1:9–11; 1. Těsalonickým 4:16	
1. Těsalonickým 4:17; Nauka a smlouvy 88:96–98	
Zjevení 16:20; Nauka a smlouvy 133:21–24	
Nauka a smlouvy 5:19; 101:24–25; 133:41	
2. Petrova 3:10; Joseph Smith–Matouš 1:46–48	

Ježíš Kristus a milénium

Jaká bude role Krista během milénia?	Izaiáš 9:6–7; 33:22; Zjevení 11:15; 1. Nefi 22:24	(Bude vládnout království Božímu na zemi. Bude jednat jako soudce a zákonodárce a spasí nás.)
Kde bude Kristus během milénia?	Sofoniáš 3:15–17; Nauka a smlouvy 29:11; 45:59	(Bude přebývat na zemi mezi svým lidem.)
Jak bude Kristus vládnout během milénia?	Zjevení 19:15; Nauka a smlouvy 38:21–22	(Kristus bude králem a zákonodárcem.)
Jaký vliv bude mít Kristova vláda?	Izaiáš 2:2–4; 1. Nefi 22:25–28; 2. Nefi 30:10–18	(Na zemi bude nastolen mír, jednota a spravedlivost. Satan nebude mít žádnou moc nad srdcem lidí.)

Ježíš Kristus a milénium

Jaká bude role Krista během milénia?	Izaiáš 9:6–7; 33:22; Zjevení 11:15; 1. Nefi 22:24	(Bude vládnout království Božímu na zemi. Bude jednat jako soudce a zákonodárce a spasí nás.)
Kde bude Kristus během milénia?	Sofoniáš 3:15–17; Nauka a smlouvy 29:11; 45:59	(Bude přebývat na zemi mezi svým lidem.)
Jak bude Kristus vládnout během milénia?	Zjevení 19:15; Nauka a smlouvy 38:21–22	(Kristus bude králem a zákonodárcem.)
Jaký vliv bude mít Kristova vláda?	Izaiáš 2:2–4; 1. Nefi 22:25–28; 2. Nefi 30:10–18	(Na zemi bude nastolen mír, jednota a spravedlivost. Satan nebude mít žádnou moc nad srdcem lidí.)

SEMINÁŘE A
INSTITUTY NÁBOŽENSTVÍ

CÍRKEV
JEŽÍŠE KRISTA
SVATÝCH
POSLEDNÍCH DNŮ

CZECH

